

**KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2021/1100****(2021. gada 5. jūlijs),****ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Turcijas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importam**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ("pamatregula") <sup>(1)</sup>, un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu,

tā kā:

**1. PROCEDŪRA****1.1. Procedūras sākšana**

- (1) Pamatojoties uz pamatregulas 5. pantu, Eiropas Komisija ("Komisija") 2020. gada 14. maijā sāka antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Turcijas ("attiecīgā valsts") izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu (*HFRS* jeb "izmeklējamais ražojums") importu <sup>(2)</sup>.
- (2) Komisija 2020. gada 12. jūnijā sāka antisubsidēšanas izmeklēšanu attiecībā uz tā paša Turcijas izcelsmes ražojuma importu <sup>(3)</sup>.

**1.2. Reģistrēšana**

- (3) Pēc sūdzības iesniedzēja pieprasījuma, kas bija pamatots ar nepieciešamajiem pierādījumiem, Komisija saskaņā ar pamatregulas 14. panta 5. punktu ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/1686 <sup>(4)</sup> ("Reģistrācijas regula") noteica, ka attiecīgā ražojuma imports ir jāreģistrē.

**1.3. Pagaidu pasākumi**

- (4) Saskaņā ar pamatregulas 19.a pantu Komisija 2020. gada 17. decembrī ieinteresētajām personām sniedza kopsavilkumu par ierosinātajiem pagaidu maksājumiem un detalizētu informāciju par to, kā tika aprēķinātas dempinga starpības un starpības, kas ir atbilstošas tam, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Kā paskaidrots pagaidu regulas 215. un 216. apsvērumā, personu iesniegto piezīmju dēļ netika mainītas starpības, jo piezīmes netika uzskatītas par tīri formālām.
- (5) Komisija 2021. gada 7. janvārī ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2021/9 <sup>(5)</sup> ("pagaidu regula") noteica pagaidu antidempinga maksājumu.

**1.4. Turpmākā procedūra**

- (6) Pēc tam kad tika izpausti būtiskie fakti un apsvērumi, uz kuru pamata tika noteikts pagaidu antidempinga maksājums ("izpaustā pagaidu informācija"), sūdzības iesniedzēji, konsorcijs, kas pārstāv dažu lietotāju intereses, lietotājs, kurš importēja garus tērauda ražojumus, izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji, ar vienu no izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem saistīts importētājs, Turcijas Tērauda eksportētāju asociācija (*ÇİB*) un Turcijas valdība iesniedza rakstisku informāciju, kurā puda savu viedokli par provizoriskajiem konstatējumiem. Divi ražotāji eksportētāji pieprasīja un saņēma papildu informāciju par kaitējuma starpību aprēķināšanu.

<sup>(1)</sup> OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.<sup>(2)</sup> OV C 166, 14.5.2020., 9. lpp.<sup>(3)</sup> OV C 197, 12.6.2020., 4. lpp.<sup>(4)</sup> Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/1686 (2020. gada 12. novembris), ar ko uz konkrētu Turcijas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importu attiecina reģistrāciju (OV L 379, 13.11.2020., 47. lpp.).<sup>(5)</sup> Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/9 (2021. gada 6. janvāris), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu konkrētu Turcijas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importam (OV L 3, 7.1.2021., 4. lpp.).

- (7) Personas, kas to lūdza, saņēma iespēju tikt uzklauskātas. Tika uzklauskāti trīs izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji un Turcijas valdība.
- (8) Komisija turpināja vākt un pārbaudīt visu informāciju, ko uzskatīja par vajadzīgu galīgo konstatējumu izdarīšanai. Izdarot galīgos konstatējumus, Komisija ņēma vērā ieinteresēto personu iesniegtās piezīmes un vajadzības gadījumā pārskatīja savus provizoriskos secinājumus.
- (9) Komisija informēja visas ieinteresētās personas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā plānoja noteikt galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Turcijas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importam ("izpaustā galīgā informācija"). Visām personām tika atvēlēts termiņš, kurā tās varēja sniegt piezīmes par izpausto galīgo informāciju.
- (10) Personām, kas to pieprasīja, tika sniegta iespēja tikt uzklauskātām. Tika uzklauskāti trīs izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji. Turklāt viens izlasē iekļautais ražotājs eksportētājs pieprasīja uzklauskāšanas amatpersonas iesaistīšanos saistībā ar pamatregulas 18. panta piemērošanu.
- (11) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Komisija konstatēja pārrakstīšanās kļūdu galīgās dempinga starpības aprēķinos vienam no ražotājiem eksportētājiem. Tāpēc konkrētajam ražotājam eksportētājam tika nosūtīta papildu galīgā informācija, un tas sniedza papildu piezīmes par izpausto papildu informāciju, ko saņēma.
- (12) Ieinteresēto personu sniegtās piezīmes tika izskatītas un attiecīgā gadījumā ņemtas vērā šajā regulā.

#### 1.5. Atlase

- (13) Par atlasi netika saņemtas piezīmes, tāpēc tika apstiprināts pagaidu regulas 7. līdz 18. apsvērums.

#### 1.6. Atsevišķa pārbaude

- (14) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc tika apstiprināts pagaidu regulas 19. apsvērums.

#### 1.7. Izmeklēšanas periods un attiecīgais periods

- (15) Par izmeklēšanas periodu ("IP") un attiecīgo periodu netika saņemtas piezīmes, tāpēc tika apstiprināts pagaidu regulas 27. apsvērums.

#### 1.8. Ģeogrāfiskā tvēruma un procesuālo prasību izmaiņas

- (16) Kopš 2021. gada 1. janvāra Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste ("AK") vairs nav Eiropas Savienības daļa. Tāpēc šīs regulas pamatā ir dati par Eiropas Savienību bez AK ("ES27"). Šā iemesla dēļ Komisija lūdza sūdzības iesniedzēju un izlasē iekļautos Savienības ražotājus iesniegt konkrētas daļas no savām sākotnējām atbildēm uz anketas jautājumiem, norādot datus tikai par ES27. Sūdzības iesniedzējs un izlasē iekļautie Savienības ražotāji iesniedza pieprasītos datus. Tā kā atšķirība starp pagaidu regulā publicētajiem makroekonomiskajiem rādītājiem un makroekonomiskajiem datiem par ES27 ir skaidrojama ar to, ka nav iekļauti dati no viena AK ražotāja, šajā regulā dažas tabulās dati ir sniegti diapazonos, lai neizpaustu konfidenciālu informāciju, kas attiecas uz konkrēto ieinteresēto personu.
- (17) Attiecībā uz dempingu galīgo dempinga starpību aprēķinam tika ņemti vērā tikai izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju eksporta pārdošanas apjomi uz ES27.
- (18) Visbeidzot, lai novērtētu Savienības intereses, Komisija interesējās arī par AK izstāšanās ietekmi uz lietotāju un importētāju, proti, *Marcegaglia Carbon Steel SpA*, *San Polo Lamiera* un *Network Steel* grupas pārstāvēto uzņēmumu, sniegtajām atbildēm uz anketas jautājumiem. *San Polo Lamiera* uz Komisijas pieprasījumu neatbildēja. Pārējās personas norādīja, ka AK izstāšanās nav ietekmējusi to sniegto informāciju.

- (19) Komisija 2021. gada 12. janvārī ar paziņojumu lietas materiālos <sup>(6)</sup> informēja AK uzņēmumus un apvienības, ka tie vairs netiks atzīti par ieinteresētajām personām tirdzniecības aizsardzības procedūrās. Uz paziņojumu atsaucās tikai Starptautiskā Tērauda tirdzniecības asociācija – Apvienotajā Karalistē bāzēta persona, kas pārstāv importētāju un lietotāju intereses –, iesniedzot pamatotu pieprasījumu par to, lai tā paliktu ieinteresētā persona šajā procedūrā, un tā tika reģistrēta kā ieinteresētā persona. Tā kā šai personai ir platforma Vācijā, kura pārstāv attiecīgus ES uzņēmumus ES27 dalībvalstīs, Komisija pieņēma tās pieprasījumu.
- (20) Turcijas valdība uzskatīja, ka 2021. gada 7. janvārī noteiktie pagaidu pasākumi AK izstāšanās dēļ ir kļuvuši nepamatoti un nelikumīgi, jo tie ir balstīti uz ES28 datiem. 2021. gada 29. janvārī Turcijas valdība lūdza Komisiju izbeigt pagaidu pasākumus un veikt analīzi, pamatojoties uz datiem, kas neietver Apvienoto Karalisti. Komisija atzina Turcijas valdības pieprasījumu par nepamatotu, jo pagaidu pasākumi izrietēja no konstatējumiem, kas ieinteresētajām personām tika izpausti iepriekš 2020. gadā, kad Savienībā vēl bija 28 dalībvalstis.
- (21) Turklāt Turcijas valdība un divi no izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem apgalvoja, ka, ņemot vērā 11. panta 2. punktu Nolīgumā starp Eiropas Ogļu un tērauda kopienu un Turcijas Republiku par produktu tirdzniecību, uz kuriem attiecas Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līgums <sup>(7)</sup> ("Turcijas un EOTK nolīgums"), nekādiem pagaidu pasākumiem nevajadzētu būt spēkā ilgāk kā trīs mēnešus. Tomēr Komisija uzskatīja, ka Turcijas un EOTK nolīguma 11. panta noteikumiem ir nozīme tikai tad, ja cietuši puse īpaši atsaucas uz šo pantu. Šajā izmeklēšanā Komisija neatsaucās uz Turcijas un EOTK līguma 10. vai 11. panta noteikumiem, un tādējādi Komisijai saskaņā ar pamatregulu nebija jānosaka pagaidu pasākumi uz laiku, kas būtu īsāks par sešiem mēnešiem.

## 2. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

### 2.1. Apgalvojumi par ražojuma tvērumu

- (22) Pagaidu posmā autokrāvēju, dakšveres autokrāvēju un būvmašīnu detaļu ražotājs lūdza no izmeklēšanas tvēruma izslēgt karsti velmētus garu stieņu tērauda ražojumus. Pagaidu regulā Komisija provizoriski noteica, ka karsti velmēti garu stieņu tērauda ražojumi neietilpst šīs izmeklēšanas tvērumā, jo 6 līdz 12 m garš karsti velmēts stienis ir garš ražojums, nevis plakans tērauda ražojums.
- (23) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas šī persona atkārtoja savu pieprasījumu. Tā norādīja, ka uz konkrētajiem ražojumiem joprojām attiecas ražojuma definīcija un tādējādi uz tiem attiecas pasākumi. Tādēļ tā pieprasīja izslēgt "ražojumus, kas ir garāki par 6000 mm", lai izslēgtu tos pašus ražojumus, t. i., konkrētus karsti velmētus garu stieņu ražojumus, uz kuriem attiecas KN kods 7226 91 91, kas ir viens no KN kodiem, uz kuriem attiecas pasākumi. Komisija konstatēja, ka ieinteresētās personas ierosinātā izslēgšana nav piemērojama, jo tā ietvertu konkrētus HRFS ražojumus, uz kuriem ir vērsti pasākumi. Šajā ziņā sūdzības iesniedzējs norādīja, ka 10 000 mm garumu var attiecināt uz HRFS rullītiem un pat uz konkrētiem sagarumotiem HRFS ražojumiem un tāpēc tā nav pazīme, kas piemīt tikai tiem ražojumiem, uz kuriem attiecas izslēgšanas pieprasījums. Tomēr sūdzības iesniedzējs piekrita, ka konkrētos karsti velmētos garu stieņu tērauda ražojumus nav paredzēts iekļaut izmeklēšanas tvērumā.
- (24) Komisija konstatēja, ka autokrāvēju ražotāja pieprasījumā norādītajiem ražojumiem ir citādas pamatīpašības nekā HRFS nevis garuma, bet gan biezuma un platuma dēļ, kas padara tos par atšķirīgiem ražojumiem ar atšķirīgu lietojumu. Tāpēc izslēgti tika "ražojumi, kuru a) platums nepārsniedz 350 mm un b) biezums ir vismaz 50 mm neatkarīgi no ražojuma garuma".
- (25) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas *Erdemir Romania S.R.L.* pieprasīja izslēgt tā sauktos "magnētiskos" karsti velmētos silīcijtērauda ražojumus, kuri nav ar orientētu graudu, klasificētos ar KN kodu 7225 19 10, jo tas – ņemot vērā, ka Savienības ražotājiem esot tāda prakse, ko raksturojot augstas cenas un ierobežots piedāvājums, un ka neesot konkurences ar Savienības ražotājiem – pērk šādus ražojumus tikai no sava mātesuzņēmuma *Erdemir* Turcijā. *Erdemir Romania S.R.L.* apgalvoja, ka gadījumā, ja konkrētie ražojumi netiktu izslēgti, tiktu negatīvi ietekmēti pats uzņēmums un Rumānijas ekonomika kopumā.

<sup>(6)</sup> t21.000389.

<sup>(7)</sup> OV L 227, 7.9.1996., 3. lpp.

- (26) Iepriekš minētais izslēgšanas pieprasījums attiecas uz *HRFS* kā izejresursa piegādi elektrotehniskā tērauda ražotājam Rumānijā no tā mātesuzņēmuma *Erdemir* Turcijā. Komisija konstatēja, ka šādi izejresursi neatšķiras, bet to fizikālās, tehniskās un ķīmiskās pamatīpašības, galalietojumi un savstarpējā aizstājamība ir tādi paši kā citiem *HRFS* veidiem, uz kuriem attiecas pasākumi. Tādējādi Komisija noraidīja pieprasījumu izslēgt “magnētiskos” karsti velmētos silīcijtērauda ražojumus, kuri nav ar orientētu graudu, klasificētus ar KN kodu 7225 19 10. Turklāt vairāki Savienības ražotāji ražo “magnētiskos” karsti velmētos silīcijtērauda ražojumus, kuri nav ar orientētu graudu, un tie tieši konkurē ar importētajiem ražojumiem. Attiecībā uz ietekmi uz pieprasījuma iesniedzēju, ņemot vērā mātesuzņēmumam piemērojamā antidempinga maksājuma līmeni, Komisija nesaskatīja, kāpēc neizslēgšana būtu “katastrofāla”, kā to apgalvoja ieinteresētā persona.

## 2.2. Secinājums

- (27) Par ražojuma tvērumu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 28. līdz 33. apsvērumā, kā tie pārskatīti iepriekš 24. apsvērumā.

## 3. DEMPINGS

- (28) Pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas Komisija saņēma rakstiskas piezīmes no trim izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem un sūdzības iesniedzēja par provizoriskajiem un galīgajiem konstatējumiem par dempingu.

### 3.1. Pamatregulas 18. panta piemērošana

- (29) Sīkāka informācija par pamatregulas 18. panta piemērošanu divu saistīto ražotāju eksportētāju sniegtajai informācijai attiecībā uz transportēšanas izmaksām, par kurām ziņots attiecībā uz pārdošanu iekšzemes tirgū, ir izklāstīta pagaidu regulas 26. un 56. līdz 59. apsvērumā.
- (30) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas abi saistītie ražotāji eksportētāji iebilda pret pamatregulas 18. panta provizorisku piemērošanu attiecībā uz to iekšzemes transportēšanas izmaksām un apgalvoja, ka šajā gadījumā nav izpildīti minētā panta piemērošanas nosacījumi. Tie apgalvoja arī, ka tad, ja Komisija secinātu citādi, tā varētu tikai koriģēt iekšzemes transportēšanas izmaksas tiem piegādes maršrutiem, kuriem uzņēmuma sniegtā informācija tika uzskatīta par nepareizu.
- (31) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāja eksportētāja apgalvojumu un atbalstīja to, ka Komisija provizoriski piemēro pamatregulas 18. pantu attiecībā uz transportēšanas izmaksām, kas radušās konkrētajam ražotājam eksportētājam.
- (32) Pēc galīgās informācijas izpaušanas konkrētie ražotāji eksportētāji atkārtoja savus apgalvojumus. Pirmkārt, tie apgalvoja, ka vairs nav nepieciešams identificēt radušās *HRFS* transportēšanas izmaksas starp ražotāju un citu grupas uzņēmumu, jo Komisija ir nolēmusi veikt atsevišķus dempinga starpības aprēķinus abiem grupas ražotājiem eksportētājiem. Otrkārt, tie norādīja, ka Komisijai būtu vajadzējis izmantot informāciju, kas sniegta atbildē uz vēstuli par 18. panta piemērošanu, un būtu vajadzējis pielāgot transportēšanas izmaksas tikai attiecībā uz tiem piegādes maršrutiem, kuros bija ietverta grupā ietilpstoša saistīta uzņēmuma noliktava/osta, kas tiek izmantota par starpniek-pārdošanas vai piegādes vietu. Šajā sakarā uzņēmums arī pieprasīja uzklaušanās amatpersonas iesaistīšanos, un uzklaušanās notika 2021. gada 6. maijā.
- (33) Komisija analizēja šo apgalvojumu un secināja, ka attiecībā uz iekšzemes transportēšanas izmaksām, kas radušās ražotājiem eksportētājiem, ir pamatoti piemērot pamatregulas 18. pantu. Pirmkārt, lai gan atsevišķi aprēķini par abiem uzņēmumiem tika veikti pēc tam, kad tika saņemtas to piezīmes par izpausto pagaidu informāciju, uzņēmumi palika saistītas personas, tāpēc iekšējās transportēšanas izmaksas joprojām bija būtiskas. Otrkārt, dokumenti, ko uzņēmumi iesniedza sava apgalvojuma pamatošanai, nesniedza nekādu jaunu informāciju un nesniedza tādu skaidru un pilnīgu sadalījumu par visiem ar izmeklējamā ražojuma pārdošanu iekšzemes tirgū saistītajiem piegādes maršrutiem, kurš ļautu Komisijai skaidri noteikt un tādējādi salīdzinoši pārbaudīt visus darījumus, kas ietver saistītā uzņēmuma noliktavu/ostu kā starpniekpārdošanas vai izplatīšanas vietu. Spriežot pēc informācijas lietas materiālos, nevar pietiekami pārliecinoši izslēgt, ka nav citu piegādes maršrutu, par kuriem būtu jāizslēdz arī dažas iekšējās transportēšanas izmaksas.

- (34) Ņēmusi vērā uzklausišanas amatpersonas ieteikumus, Komisija atkārtoti novērtēja ražotāju eksportētāju iekšzemes transportēšanas izmaksu korekcijas pamatotību. Komisija norādīja, ka pamatregulas 18. pants tika piemērots tikai ierobežotam skaitam pārdošanas darījumu iekšzemes tirgū (aptuveni 10 % vienam ražotājam eksportētājam, aptuveni 20 % citam grupas ražotājam eksportētājam) un Komisija veica korekcijas tikai attiecībā uz tiem pārdošanas darījumiem, kuriem bija veikta piegāde klientam. Tādējādi korekcijas attiecībā uz lielāko daļu iekšzemes pārdošanas darījumu palika nemainīgas. Turklāt, lai gan Komisija izmantoja pieejamos faktus, transportēšanas izmaksu korekciju tā nenorādīja pilnībā. Tā vietā tā izmantoja uzņēmumu sniegtos faktiskos datus, lai aplēstu transportēšanas izmaksas maršrutos, par kuriem nebija skaidrs, vai ir iesaistīta saistītā starpniecības vieta. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka, ņemot vērā faktus un ražotāju eksportētāju vajadzību pamatot pieprasītās korekcijas, izmantotā pieeja attiecībā uz transportēšanas izmaksu piemaksas noteikšanu iekšzemes pārdošanas darījumiem bija samērīga un nebija nepamatota.
- (35) Tāpēc prasība tika noraidīta, un Komisija apstiprināja pagaidu regulas 56. līdz 59. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

### 3.2. Normālā vērtība

- (36) Sīkāka informācija par normālās vērtības aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 38. līdz 49. apsvērumā.
- (37) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka, nosakot tā ražošanas izmaksas, Komisijai būtu jāsakāp pārrēķinātās iegādāto izejresursu izmaksas ar tā grāmatvedības uzskaiti.
- (38) Komisija novērtēja apgalvojumu un atzina to par pamatotu. Ar metodiku, ko Komisija izmantoja pagaidu posmā, lai pārdalītu iegādāto izejresursu izmaksas ar nolūku atspoguļot izmaksu starpību, kas izriet no to tehnisko īpašību atšķirībām, tika iegūtas lielākas šo izejresursu kopējās izmaksas, kas nesakrīt ar ražotāja eksportētāja grāmatvedības uzskaiti. Tāpēc šis apgalvojums tika pieņemts, un Komisija galīgajā aprēķinā attiecīgi pārskatīja iegādāto izejresursu izmaksas.
- (39) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka, nosakot ražošanas izmaksas, Komisijai būtu vajadzējis pieņemt elektroenerģijas kompensāciju, par ko tas bija ziņojis. Tas apgalvoja, ka Komisija savos provizoriskajos secinājumos ir pārpratusi uzņēmuma lomu Turcijas elektroenerģijas tirgū un to, kā kopumā darbojas sistēma YEKDEM – atjaunojamo energoresursu atbalsta mehānisms Turcijā. Ražotājs eksportētājs paskaidroja, ka no atjaunojamajiem energoresursiem saražoto elektroenerģiju tirgus operators (EPIAS) pārdod tirgus dalībniekiem par konkrētu cenu. Tomēr, ja tirgus cena, par kādu EPIAS bija iegādājies šo elektroenerģiju, vēlāk izrādītos zemāka, elektroenerģijas pircējiem tiktu atmaksāta starpība. Tāpēc uzņēmums apgalvoja, ka ir nepieciešama elektroenerģijas kompensācija, lai atspoguļotu tā elektroenerģijas neto izmaksas, ņemot vērā atmaksu.
- (40) Komisija analizēja sniegtos jaunos skaidrojumus un secināja, ka apgalvojums ir pamatots. Tāpēc šis apgalvojums tika pieņemts, un galīgajā uzņēmuma dempinga aprēķinā elektroenerģijas kompensācija tika iekļauta ražošanas izmaksās.
- (41) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka, aprēķinot HRFS ražošanas izmaksas, Komisijai būtu vajadzējis ņemt vērā tikai iekšzemes tirgū pārdoto HRFS izmaksas, kuras tas bija sniedzis atsevišķi no to HRFS izmaksām, kuri eksportēti uz Savienību, nevis noteikt vienotas HRFS ražošanas izmaksas, apvienojot abas sniegtās izmaksu datu kopas. Uzņēmums apgalvoja, ka ar šādu pieeju netiek ņemts vērā fakts, ka ar produkta kontroles numuru ("PKN") noteiktā viena ražojuma veida ražojumu klāsts var atšķirties atkarībā no tirgus galamērķa.
- (42) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāja eksportētāja apgalvojumu, ka gadījumā, ja divi vai vairāki ražojumi atbilst vienam un tam pašam PKN, tiem vajadzētu būt vienādām ražošanas izmaksām, pat ja ražotāja izmaksu uzskaites sistēmā tās tiek uzskatītas par atšķirīgām. Tāpēc tās būtu jānorāda vienā un tajā pašā ražošanas izmaksu tabulā.

- (43) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs atkārtoja apgalvojumu, ka normālās vērtības aprēķinā būtu bijušas jāņem vērā tikai tās ražošanas izmaksas, kas attiecināmas uz pārdošanu iekšzemes tirgū un kas tika paziņotas atsevišķi no ražošanas izmaksām, kuras attiecināmas uz pārdošanu Savienībā.
- (44) Komisija uzskatīja, ka ražotājs eksportētājs ražošanas izmaksās atkarībā no galamērķa tirgus nav uzrādījis nekādas faktiskas atšķirības, kas pamatotu atsevišķu izmaksu aprēķinu. Apgalvotā izmaksu starpība ir radusies tāpēc, ka uzņēmums ražošanas izmaksas sniedzis, pamatojoties uz saviem iekšējiem kodiem, nevis uz PKN. Komisija uzskatīja, ka nav iemesla nošķirt iekšzemes tirgū pārdoto un eksportēto ražojumu ražošanas izmaksas, ja ražošanas procesā faktiski nav atšķirības. Tā kā ražotājs eksportētājs nesniedza pierādījumus par to, ka ražošanas process eksportam un pārdošanai iekšzemes tirgū ar vienu un to pašu PKN būtu atšķirīgs, Komisija secināja, ka nevar pieņemt divas izmaksu kopas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (45) Trīs ražotāji eksportētāji iesniedza piezīmes par savu iekšzemes PVA aprēķinu, jo īpaši attiecībā uz dažu finanšu posteņu – kā finanšu ienākumu, guvumu un zaudējumu no ārvalstu valūtas maiņas un ar PVA aprēķinu saistīto ārkārtas ieņēmumu un zaudējumu – izslēgšanu vai provizorisku pārdali.
- (46) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāju eksportētāju apgalvojumiem, ka izslēgtās summas nav saistītas ar izmeklējamā ražojuma ražošanu vai pārdošanu, bet gan ar citu darbību, ko veikusi uzņēmumi, piemēram, banku noguldījumu un pārvērtēšanas darbību, rezultātiem.
- (47) Pēc galīgās informācijas izpaušanas trīs ražotāji eksportētāji atkārtoja savus apgalvojumus par PVA aprēķinu.
- (48) Abi saistītie ražotāji eksportētāji apšaubīja faktu, ka Komisija dažus izdevumus pārklasificējusi no pārdoto preču izmaksām pie PVA vai pie ražošanas izmaksām (piemēram, nenoslogotās jaudas izdevumus, rezervi par materiāla krājumiem), bet tāpat nav rīkojusies ar konkrētiem citiem izdevumiem, kas uzrādīti pie pārdoto preču izmaksām. Uzņēmumi arī apgalvoja, ka Komisijai būtu vajadzējis ņemt vērā realizētos guvumus/zaudējumus no ārvalstu valūtas maiņas, kā arī tos, kas izriet no vērtēšanas atšķirībām. Visbeidzot, uzņēmumi apgalvoja, ka grupā ietilpstošā saistītā tirgotāja ar transportēšanu saistītās PVA izmaksas nebūtu vajadzējis pārklasificēt pie vispārējām PVA izmaksām, jo tam nebija radušās iekšējās transportēšanas izmaksas. Pēdējais apgalvojums tika atkārtots pēc papildu galīgās informācijas izpaušanas. Jo īpaši ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka jautājums nevar skart saistīto tirgotāju, jo tas ir pēdējais posms transportēšanas plūsmā.
- (49) Attiecībā uz to izdevumu pārklasificēšanu, kas uzrādīti pie pārdoto preču izmaksām, uzņēmums bija paziņojis konkrētus izdevumus, kas nebija iekļauti ne pie ražošanas izmaksām, ne pie PVA. Tādējādi Komisija uzskatīja, ka tad, ja šie izdevumi netiktu pārklasificēti nevienā no šīm kategorijām, tie tiktu kļūdaini izslēgti no normālās vērtības noteikšanas. Tajā pašā laikā Komisija uzskatīja, ka tie izdevumi, kas netika pārklasificēti, vai nu nebija saistīti ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un/vai pārdošanu (piemēram, atvasināto instrumentu darījumi), vai to saistība ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un/vai pārdošanu nebija skaidra (piemēram, izejvielu cenu atšķirības).
- (50) Attiecībā uz guvumiem/zaudējumiem no ārvalstu valūtas maiņas Komisija uzskatīja, ka novērtēšanas guvumi/zaudējumi radās kontu slēgšanas darbību rezultātā un tāpēc nebija saistīti ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un/vai pārdošanu. Turklāt uzņēmumi paskaidroja, ka guvumi/zaudējumi izriet no EUR vai TRY darījumiem, jo to grāmatvedības valūta ir USD. Tā kā pārdošana iekšzemes tirgū notika USD, Komisija uzskatīja, ka realizētos guvumus/zaudējumus no ārvalstu valūtas maiņas nevar attiecināt uz pārdošanu iekšzemes tirgū un tādējādi tie būtu jāņem vērā, nosakot parastās tirdzniecības aprites pārbaudē izmantotās PVA.
- (51) Visbeidzot, attiecībā uz to iekšējās transportēšanas izmaksu pārklasificēšanu, kurām tika piemēroti pamatregulas 18. panta noteikumi, kā skaidrots iepriekš 29. līdz 35. apsvērumā, ciktāl ir runa par saistīto tirgotāju, Komisija uzskatīja, ka šis jautājums ir uzņēmumu grupas līmenī un ietver saistītā tirgotāja darbību. Attiecībā uz saistīto tirgotāju Komisija norādīja, ka uzņēmuma telpas atradās četrās vietās. Tāpēc nevar izslēgt, ka, pirms preces tika nosūtītas klientam vai klients tās saņēma, tās vispirms tika pārvestas uz kādu no citām vietām.

- (52) Tādējādi Komisija apstiprināja savu pagaidu posmā izmantoto pieeju un noraidīja abu saistīto ražotāju eksportētāju iesniegtos apgalvojumus.
- (53) Viens ražotājs eksportētājs nepiekrita tam, ka Komisija noraida guvumus/zaudējumus no ārvalstu valūtas maiņas, ārkārtas ienākumus un finanšu ienākumus, kurus uzņēmums ziņoja pie savām PVA. Turklāt tas apgalvoja, ka Komisija no PVA ir izslēgusi finanšu ienākumus, bet finanšu izdevumus nav izslēgusi.
- (54) Atbilstoši savai grāmatvedības praksei konkrētais uzņēmums nevarēja atsevišķi ziņot par realizētajiem guvumiem/zaudējumiem no ārvalstu valūtas maiņas, kas ir tieši saistīti ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un/vai pārdošanu. Tāpēc Komisija nevarēja noteikt no ārvalstu valūtas maiņas realizēto guvumu/zaudējumu faktisko summu, ko tā būtu varējusi ņemt vērā, aprēķinot PVA.
- (55) Attiecībā uz ārkārtas ienākumiem Komisija norādīja, ka piezīmēs par pagaidu informācijas izpaušanu uzņēmums apgalvoja, ka ārkārtas ienākumi bija saistīti ar izmeklējamā ražojuma pārdošanu un ražošanas darbībām. Tomēr uzņēmums nesniedza nekādus pierādījumus šā apgalvojuma pamatošanai. Turklāt Komisija paskaidroja, ka tā noraidīja tikai vienu posteni, kurš bija ziņots pie ārkārtas ienākumiem un kura raksturu nevarēja noteikt, pamatojoties uz uzņēmuma sniegto informāciju.
- (56) Visbeidzot, Komisija arī rūpīgi izskatīja informāciju, kas tika sniegta pie finanšu ienākumiem un finanšu izdevumiem. Komisija noraidīja uzņēmuma apgalvojumu par finanšu ienākumiem, jo tas nebija saistīts ar uzņēmuma ikdienas ražošanas un pārdošanas darbībām, bet gan ar finanšu operācijām, kam nebija saistības ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un/vai pārdošanu. Pretēji tam, pamatojoties uz uzņēmuma sniegto informāciju, Komisija uzskatīja, ka finanšu izdevumi, kas radās uzņēmumam, attiecās uz HRFS ražošanas un pārdošanas darbībām.
- (57) Tādējādi Komisija apstiprināja savu pieeju pagaidu posmā un noraidīja ražotāja eksportētāja iesniegtos apgalvojumus.
- (58) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisijai nebūtu vajadzējis ņemt vērā informāciju, ko tas iesniedza pagaidu posmā, jo neesot pagaidu izņēmuma, kas ļautu Komisijai to darīt, ja vien informācija ir iesniegta izmeklēšanas termiņā un ieinteresētā persona, kas iesniedz šādu informāciju, sadarbojas ar Komisiju.
- (59) Pagaidu posmā konkrētais ražotājs eksportētājs apstrīdēja Komisijas pagaidu korekcijas, kas tika veiktas tā salīdzinoši pārbaudītajās PVA, un šajā sakarā iesniedza papildu informāciju. Komisija bija pārdalījusi konkrētas PVA izmaksas, ko uzņēmums sākotnēji bija attiecinājis uz citiem ražojumiem, arī HRFS ražošanas izejresursiem, ko ražoja uzņēmums pats. Komisija rūpīgi pārbaudīja sniegto papildu informāciju un secināja, ka šī informācija nepierāda, ka metode, ko Komisija izmantoja PVA pārdalīšanai, bijusi nepamatota vai nepiemērota, jo īpaši ņemot vērā to, ka attālajā salīdzinošajā pārbaudē ražotājs neatklāja un pienācīgi nesadalīja šīs PVA izmaksas un savās piezīmēs par pagaidu informācijas izpaušanu tas piekrita, ka PVA, kas attiecas uz izejresursiem, kurus izmanto izmeklējamā ražojuma ražošanā, varētu attiecināt uz izmeklējamā ražojumu. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.
- (60) Viena ražotāju eksportētāju grupa iebilda pret provizorisko lēmumu grupas dempinga starpības aprēķina vajadzībām apvienot abu grupas ražotņu izmaksu un pārdošanas datus. Tā apgalvoja, ka tā vietā Komisijai vispirms būtu vajadzējis aprēķināt individuālās dempinga starpības abiem saistītajiem ražotājiem, pamatojoties uz to normālo vērtību un eksporta cenām, un pēc tam, pamatojoties uz šīm starpībām, būtu vajadzējis aprēķināt vienu vidējo svērto dempinga starpību visai grupai.
- (61) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāja eksportētāja apgalvojumu, ka Komisija, ņemot vērā grupas saimnieciskās darbības raksturu, pamatoti uzskatīja uzņēmumus par vienu subjektu.

- (62) Komisija secināja, ka, tā kā katrs no abiem grupas ražotājiem eksportētājiem sniedza savus izmaksu un pārdošanas datus tādā veidā, kas ļauj nošķirt un sekot to ražojumu izmaksām un pārdošanas plūsmām, kurus atsevišķi ražojis katrs no šiem diviem ražotājiem eksportētājiem, bija gan iespējams un bija precīzāk aprēķināt divas atsevišķas dempinga starpības un tikai pēc tam tās apvienot vienā vidējā svērtajā dempinga starpībā visai grupai. Tāpēc grupas apgalvojums tika pieņemts un attiecīgi aprēķināta tās dempinga starpība.
- (63) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisija ir kļūdījies, provizoriski iekļaujot dažus nenoslogotās jaudas izdevumus tā ražošanas izmaksās, un apgalvoja, ka šādi izdevumi attiecas tikai uz ražojumiem, kas nav izmeklējamais ražojums.
- (64) Komisija analizēja ražotāja eksportētāja sniegto informāciju un konstatēja, ka apgalvojums ir pamatots. Faktiski šie nenoslogotās jaudas izdevumi tika provizoriski iekļauti izmeklējamā ražojuma izmaksās tāda pārpratuma pēc, kas attiecas uz ražojuma kategoriju, ar kuru šie izdevumi bija saistīti. Tāpēc apgalvojums tika pieņemts, un saistītie nenoslogotās jaudas izdevumi tika izslēgti no ražotāja eksportētāja ražošanas izmaksām.
- (65) Viens ražotājs eksportētājs atkārtoja prasību ņemt vērā plātņu (*HRFS* izejvielas) faktiskās ražošanas izmaksas, kas radušās tā saistītajam piegādātājam, nevis saistītā piegādātāja noteikto piršanas cenu. Turklāt uzņēmums norādīja, ka šāda pieeja ir piemērota, jo pagaidu posmā Komisija apvienoja abu saistīto ražotāju sniegtos datus un veica vienotu dempinga starpības aprēķinu.
- (66) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāja eksportētāja apgalvojumu, ka plātņu izmaksas būtu jāpaziņo pie izmaksām, kas radušās ražotājam eksportētājam. Ņemot vērā to, ka plātnes netiek nodotas izmaksu līmenī, bet to pārsniedz, ņemt vērā saistītā piegādātāja plātņu cenas būtu kropļojoši.
- (67) Komisija norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu normālās vērtības aprēķinā izmantotās izmaksas pienācīgi atspoguļo ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas, kas reģistrētas uzņēmuma grāmatvedības uzskaitē. Tā ražotāja eksportētāja grāmatvedības uzskaitē, kurš nāca klajā ar attiecīgo apgalvojumu, plātņu izmaksas ir grāmatotas saistītajam piegādātājam maksātās piršanas cenas līmenī. Plātņu pārdošanas cena ražotājam eksportētājam bija salīdzināma ar pārdošanas cenu nesaistītām personām, tādējādi Komisija uzskatīja, ka tās pienācīgi atspoguļo izmaksas, kas saistītas ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un pārdošanu. Turklāt Komisija abus ražotājus uzskatīja par atsevišķiem subjektiem un veica divus atsevišķus dempinga aprēķinus, tāpēc papildu arguments par apvienoto aprēķinu pagaidu posmā zaudēja nozīmi. Tāpēc Komisija apstiprināja pagaidu posmā izdarītos konstatējumus.
- (68) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisija, noteikdama tā ražošanas izmaksas, kas saistītas ar *HRFS*, ir kļūdaini provizoriski koriģējusi dzelzsrūdas granulu izmaksas – korekcija tika veikta, jo šo granulu izmaksu pamatā bija piršanas cenas no saistītām personām, t. i., tās neatspoguļoja faktisko tirgus cenu. Ražotājs eksportētājs apgalvoja arī, ka tad, ja korekcija būtu bijusi vajadzīga, tad tikai daļu no izrietošajām papildu izmaksām varētu attiecināt uz izmeklējamā ražojuma ražošanu, jo dzelzsrūdas granulas izmanto arī citu ražojumu ražošanā.
- (69) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāja eksportētāja apgalvojumu un atbalstīja Komisijas veikto korekciju attiecībā uz dzelzsrūdas granulu izmaksām, jo piršanas cenas, kas tiek maksātas saistītiem subjektiem, neatbilst nesaistītu pušu darījuma principam.
- (70) Komisija apstiprināja savu provizorisko secinājumu, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu bija nepieciešams koriģēt ražotāja eksportētāja dzelzsrūdas granulu izmaksas, jo tās tika pirktas gandrīz tikai no saistītām personām par cenām, kas tika atzītas par tādām, kuras neatbilst nesaistītu pušu darījuma principam. Tāpēc tās tika aizstātas ar nesaistītas piršanas cenu, ko bija iesniedzis uzņēmums. Apgalvojums, ka tikai daļa no papildu izmaksām, kas radās, būtu jāattiecinā uz izmeklējamā ražojuma ražošanu, nebija atspoguļots uzņēmuma atbildēs uz anketas jautājumiem, un šādas informācijas precizitāti tik vēlā izmeklēšanas posmā nevarēja salīdzinoši pārbaudīt. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

- (71) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ražotājs eksportētājs atkārtoja argumentu, ka dzelzsrūdas granulu pirkšanas cena no saistītām personām atbilda nesaistītu pušu darījuma principam, un apstrīdēja veidu, kā Komisija aprēķinājusi šo korekciju, attiecinot visas papildu izmaksas uz izmeklējamā ražojumu, un vienlaikus apgalvoja, ka dzelzsrūdas granulas tiek izmantotas arī citu ražojumu ražošanā. Attiecībā uz šo pēdējo punktu uzņēmums apstrīdēja arī Komisijas secinājumu, ka informācija, kas sniegta par izdevumu sadalījumu, ir jauna un to nevar salīdzinoši pārbaudīt.
- (72) Komisija rūpīgi pārskatīja argumentus un informāciju, ko uzņēmums sniedza savās piezīmēs par galīgo izpausto informāciju. Komisija konstatēja, ka saistītais dzelzsrūdas granulu piegādātājs ražotājam eksportētājam patiešām pārdevis izejvielu ar uzcenojumu. Tomēr uzcenojums bija ievērojami zemāks par ražotāja eksportētāja norādīto līmeni un ievērojami zemāks par uzcenojumu, ko piemēro pārdošanai starp grupas uzņēmumiem saskaņā ar grupas transfertcenu noteikšanas politiku, tāpēc nešķiet, ka tas būtu uzcenojums, kas atbilst nesaistītu pušu darījuma principam. Turklāt uzņēmums nesniedza papildu pierādījumus, kas liecinātu, ka šāds uzcenojums būtu samērīgā līmenī, ko prasītu neatkarīgs tirdzniecības uzņēmums. Attiecībā uz iegādāto dzelzsrūdas granulu daļu, kas tika izmantotas HRFS ražošanā, Komisija norādīja, ka uzņēmums atsevišķi ziņojis par dzelzsrūdas iegādi vairākos veidos. Tomēr HRFS ražošanā izmantotās dzelzsrūdas izmaksas uzņēmums ziņoja bez sīkāka sadalījuma, tādējādi nebija iespējams apstiprināt HRFS ražošanā izmantoto dzelzsrūdas granulu patēriņu detalizētākā veidā. Turklāt dati ziņojumā par jaudu, ko ražotājs eksportētājs iesniedza pielikumā savām sākotnējām atbildēm uz anketas jautājumiem, liecināja, ka visas iegādātās dzelzsrūdas granulas tika pilnībā izmantotas, lai ražotu HRFS uzņēmuma ziņotajā daudzumā. Tāpēc Komisija galīgi noraidīja šo apgalvojumu.
- (73) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisijai attiecībā uz tā veikto pārdošanu iekšzemes tirgū ar grupā ietilpstoša saistīta uzņēmuma starpniecību nebūtu jāpieskaita papildu PVA izmaksas, lai atspoguļotu saistītā tirgotāja iesaistīšanos. Jo īpaši šis ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka saistītais uzņēmums, kas bija iesaistīts šajos iekšzemes pārdošanas darījumos, izrakstījis rēķinus par pārdošanas un vispārējām izmaksām, kas ietver uzcenojumu, saskaņā ar grupas transfertcenu noteikšanas politiku. Tāpēc ražotājs eksportētājs uzskatīja, kas izmaksas, kas radušās saistītajam tirgotājam, jau bija atspoguļotas tā PVA. Šajā sakarā ražotājs eksportētājs atsauca uz grupas pakalpojumu izmaksām, ko iekasē saistītais uzņēmums.
- (74) Vispirms Komisija norādīja – lai atspoguļotu iekšzemes pārdošanā iesaistīta tirgotāja PVA, tā izmantoja piesardzīgu pieeju un izmantoja nevis saistītā ražotāja eksportētāja faktiskās PVA, bet gan tāda cita grupā ietilpstoša saistītā uzņēmuma PVA, kurš darbojās tikai kā tirgotājs konkrētos iekšzemes pārdošanas darījumos. Šajā ziņā Komisija uzskatīja, ka saistītā ražotāja eksportētāja PVA būtu nesamērīgi augstas, savukārt saistītā tirgotāja PVA līmeni varētu uzskatīt par samērīgu attiecībā uz funkcijām, ko saistībā ar pārdošanu iekšzemes tirgū veica saistītais ražotājs. Turklāt Komisija konstatēja, ka saistītais ražotājs eksportētājs patiešām iekasēja maksu no konkrētā ražotāja eksportētāja par grupas pakalpojumiem. Pamatojoties uz uzņēmumu sniegto informāciju, Komisija nevarēja secināt, vai ražotājam eksportētājam izrakstītie rēķini par pakalpojumiem patiešām attiecas uz izmaksām, kas radušās izmeklējamā ražojuma tālākpārdošanā iekšzemes tirgū, jo visi uzskaitē un/vai izrakstītajos rēķinos grāmatotie darījumi fiksēti tikai kā grupas pakalpojumi. Turklāt izdevumi par grupas pakalpojumiem, kas grāmatoti ražotāja eksportētāja uzskaitē un attiecināti uz izmeklējamā ražojumu, bija neliela daļa no neto pārdošanas izdevumiem. Ņemot vērā nenoteiktību attiecībā uz konkrētā ražotāja eksportētāja uzskaitē grāmatoto grupas pakalpojumu raksturu un piesardzīgo pieeju, ko Komisija izmantoja jau no sākuma, Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

### 3.3. Eksporta cena

- (75) Sīkāka informācija par eksporta cenas aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 50. un 51. apsvērumā. Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus provizorisks secinājumus.

### 3.4. Salīdzinājums

- (76) Sīkāka informācija par normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu ir izklāstīta pagaidu regulas 52. līdz 68. apsvērumā.

- (77) Viens ražotājs eksportētājs atkārtoja savu apgalvojumu, ka tas ir viena ekonomiska vienība ar saistīto tirgotāju, kurš atrodas Turcijā un IP laikā pārdeva izmeklējamu ražojumu uz Savienību, un tāpēc apstrīdēja korekcijas, kas attiecībā uz tā eksporta cenu tika provizoriski veiktas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu. Uzņēmums atsauca uz iepriekšējām Tiesas lietām, jo īpaši attiecībā uz ražotāja veikto ierobežoto tiešo eksportu, apgalvojot, ka tā apjomi nav pietiekami, lai noraidītu apgalvojumu, ka tie ir viena ekonomiska vienība. Uzņēmums apgalvoja arī, ka, nosakot, vai eksporta jomā pastāv viena ekonomiska vienība, tam, ka ražotājs veic tiešu pārdošanu iekšzemes tirgū, nav nozīmes un fakts, ka ražotājs kontrolē saistīto tirgotāju, ir būtisks aspekts, kas jāņem vērā, novērtējot šo apgalvojumu.
- (78) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāja eksportētāja apgalvojumu, norādot, ka ražotnes veiktā tiešā pārdošana liecina, ka tirgotājs darbojas kā saistīts tālākpārdevējs, un atbalstīja Komisijas veiktās eksporta cenas korekcijas.
- (79) Komisija analizēja piezīmes un pierādījumus lietas materiālos, jo īpaši pamatlīgumu starp ražotāju un tā saistīto tirgotāju. Komisija norādīja, ka minētajā pamatlīgumā ir noteikta komisijas maksa, kas maksājama par pārdotajām precēm, un norādīja, ka pienākumus, ko parasti saista ar pārdošanas departamentu, uzņemas ražotājs, savukārt saistītā tirgotāja pienākumi atbilst tāda aģenta pienākumiem, kas sniedz pakalpojumus saistībā ar ražotāja eksportu. Tas atbilda arī salīdzinoši augstākām pārdošanas izmaksām, kas radušās ražotājam eksportētājam. Sīkāka informācija par līgumattiecībām starp ražotāju un saistīto tirgotāju netika sniegta. Tādējādi Komisija secināja, ka pamatlīgumā bija ietverti noteikumi, kas nav saderīgi ar apgalvojumu, ka ekonomiskā realitāte attiecībās starp saistīto tirgotāju un ražotāju atspoguļo attiecības starp ražotāju un iekšēju pārdošanas departamentu. Drīzāk ražotājs tieši nodarbojās ar pārdošanu, savukārt saistītais tirgotājs veica ar eksportu saistītas darbības ražotāja vārdā un par komisijas maksu. Nemot vērā pagaidu posmā izdarītos konstatējumus, ka ražotājs veicis arī tiešu pārdošanu, Komisija secināja, ka apgalvojums par vienu ekonomisku vienību ir jānoraida. Tāpēc Komisija apstiprināja savus pagaidu regulas 54. un 55. apsvērumā izklāstītos provizoriskos konstatējumus.
- (80) Pēc galīgās informācijas izpaušanas attiecībā uz tiešās eksporta pārdošanas nozīmi ražotājs eksportētājs būtībā atkārtoja argumentus, ko tas izteica piezīmēs par izpausto pagaidu informāciju un kas ir aplūkoti pagaidu regulas 54. apsvērumā un šīs regulas 79. apsvērumā.
- (81) Ražotājs eksportētājs norādīja arī, ka šī eksporta pārdošana lielākajai daļai no tās nebūtu īsta eksporta pārdošana, bet īpašu juridisku vai muitas režīmu ietvaros tiktu veikta iekšzemes pircējiem. Komisija norādīja, ka eksporta pārdošanai piemērojamais juridiskais režīms nav noteicošais, lai novērtētu, vai pārdošana ir pārdošana eksportam, un tas, ka šāda tieša pārdošana notika papildus pārdošanai iekšzemes tirgū, pierāda, ka ražotājs saglabāja pārdošanas funkcijas.
- (82) Turklāt ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka faktam, ka visu pārdošanu iekšzemes tirgū ražotājs veica tieši, neiesaistot saistīto tirgotāju, nav nozīmes, lai noteiktu, vai attiecībā uz eksporta pārdošanu pastāv viena ekonomiska vienība. Komisija norādīja – šis fakts liecina, ka ražotājam ir pilntiesīgs iekšējs pārdošanas departaments, kas ir būtisks faktors un ko par tādu atzinusi Vispārējā tiesa <sup>(8)</sup>.
- (83) Ražotājs eksportētājs izvirzīja vairākus argumentus saistībā ar pamatlīgumu, ko tas noslēdzis ar savu saistīto tirgotāju. Tas apgalvoja, ka iemesls, kāpēc pastāv šāds līgums starp ražotāju eksportētāju un saistīto tirgotāju, ir, "lai būtu dokumentāri pierādījumi valdības/nodokļu revīzijas gadījumā un transfertcenu noteikšanas noteikumi". Šajā ziņā Komisija norādīja, ka, lai gan līgums starp ražotāju eksportētāju un tā saistīto tirgotāju varētu būt svarīgs arī ar nodokļiem saistītu iemeslu dēļ, tas neietekmē faktu, ka līgumā skaidri noteikts, ka saistītais tirgotājs sniedz eksporta pakalpojumus par komisijas maksu, pamatojoties uz veikto pārdošanu. Ražotājs eksportētājs apstiprināja arī, ka līgumā ir skaidri noteikts, ka ražotājs eksportētājs (ražotājs) ir atbildīgs par klientu piesaistīšanu un nepieciešamo līgumu un vienošanos noslēgšanu ar šiem klientiem. Pēc Komisijas domām, tas parāda, ka ražotājam eksportētājam ir savs pilnībā funkcionējošs pārdošanas departaments, kurš veic pārdošanu eksportam, un ka tādējādi saistītais tirgotājs nedarbojās kā ražotāja eksportētāja iekšējais pārdošanas departaments. Turklāt ražotāja eksportētāja arguments, šķiet, nozīmē, ka korekciju saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu var veikt tikai

<sup>(8)</sup> PT *Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas* (PT *Musim Mas*)/Eiropas Savienības Padome, Lieta T-26/12, Vispārējās Tiesas 2015. gada 25. jūnija spriedums, 50. punkts.

tad, ja saistītajam tirgotājam ir uzticētas visas darbības, ko parasti veic pārdošanas departaments. Tas nav pareizi. Pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkts attiecas uz "komisijas naudu, ko maksā saistībā ar apskatāmo noietu" (šajā gadījumā – pārdošanu eksportam) bez papildu precizējumiem attiecībā uz sniegto pakalpojumu veidu. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu veiktās korekcijas mērķis ir nodrošināt, ka ikviena komisijas maksa, ko maksā aģentam par pārdošanu eksportam, lai atlīdzinātu par minētā aģenta sniegtajiem pakalpojumiem saistībā ar šīm pārdošanas darbībām neatkarīgi no tā, ko šie pakalpojumi ietver, tiek pienācīgi koriģēta, lai nodrošinātu salīdzināmību ar pārdošanu iekšzemes tirgū. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

- (84) Ražotājs eksportētājs apgalvoja arī, ka līguma noteikums, ka peļņa vai zaudējumi darbībās, kas saistītas ar ražojumu eksportu, nevar palikt saistītajam tirgotājam, nav salāgojams ar uzskatu, ka saistītajam tirgotājam būtu funkcijas, kas ir līdzīgas tāda aģenta funkcijām, kurš strādā par komisijas maksu, jo aģentam nebūtu pieņemami, ka (visa) tā peļņa tiktu pārskaitīta atpakaļ ražošanas uzņēmumam un ka tas saņemtu kompensāciju tikai par izdevumiem, kas saistīti ar kredītvēstulju pārbaudi, muitas deklarācijai nepieciešamo dokumentu kārtotāšanu, vajadzīgo eksporta dokumentu sagatavošanu un samaksas iekasēšanas nodrošināšanu. Komisija norādīja, ka finansiālās vienošanās starp ražotāju eksportētāju un saistīto tirgotāju atspoguļo darbības un funkcijas, ko saistītais tirgotājs saskaņā ar katru līgumu ir apņēmis veikt par atlīdzību. Korekcija, ko, pēc analogijas piemērojot pamatregulas 2. panta 9. punktu, veica Komisija, tika pielāgota, lai ņemtu vērā šīs funkcijas un atspoguļotu pienācīgu atlīdzību par sniegto pakalpojumu atbilstoši nesaistītu pušu darījuma principam. Tāpēc tas, vai saistītais tirgotājs saņem atlīdzību komisijas maksas veidā, kura aptver ražotājam eksportētājam sniegtos eksporta pakalpojumus, liecina, ka saistītais tirgotājs ražotāja eksportētāja vārdā sniedz pakalpojumus, par ko panākta vienošanās, bet bez pienācīgas atlīdzības, arī bez samērīgas peļņas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (85) Ražotājs eksportētājs apgalvoja arī, ka tas, ka tas uzņēmās dažus pienākumus, ko parasti saista ar pārdošanas departamentu, neliedz konstatēt, ka pastāv viena ekonomiska vienība. Ražotājs eksportētājs uzskata, ka saskaņā ar sen iedibināto judikatūru ražotājs un tirdzniecības uzņēmums joprojām var veidot vienu ekonomisku vienību, pat ja ražotājs pats veic konkrētas pārdošanas funkcijas. Komisija norādīja, ka saskaņā ar līguma noteikumiem ražotājs eksportētājs faktiski bija uzņēmies lielāko daļu pienākumu, ko parasti saista ar pārdošanas departamentu, vai pat tos visus. Kā jau minēts 83. apsvērumā, tas ir pretrunā ražotāja eksportētāja apgalvojumam, ka saistītais tirgotājs ir uzskatāms par tā iekšējo pārdošanas departamentu. Drīzāk saistītais tirgotājs, kā to atgādināja pats ražotājs eksportētājs, par atlīdzību vai komisijas maksu veic papildu funkcijas, kas saistītas ar pārdošanu eksportam. Korekcija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu tika veikta attiecībā uz šo komisijas maksu.
- (86) Komisija norādīja, ka ražotājs eksportētājs atkārtoti atsaucās uz faktiskajiem apstākļiem, kas dominēja *Musim Mas* izmeklēšanā un spriedumā (\*). Būtībā šķita, ka ražotājs eksportētājs netieši norāda, ka izdarīt korekciju saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu nav pamatoti, jo tā faktiskā situācija nav līdzīga *Musim Mas* situācijai. Komisija tam nepiekrīt. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu izdarāmās korekcijas pamatotību ir nepieciešams pārbaudīt, pamatojoties uz pilnīgi katrā atsevišķā gadījumā dominējošiem faktiem un pamatojoties uz Komisijai pieejamo pierādījumu kopumu. Spriedums *Musim Mas* lietā nenoteica minimālo standartu, kas būtu vienmēr jāievēro. Drīzāk spriedumā *Musim Mas* lietā Tiesa piekrita vērtējumam, ko bija veikusi Padome, pamatojoties uz konkrētajā lietā konstatētajiem faktiem. Katrā ziņā, kā jau atgādināts iepriekš, vairāki būtiski *Musim Mas* lietas fakti sakrīt ar ražotāja eksportētāja situācijā esošajiem faktiem un viszīmīgākā ir līguma pastāvēšana, kas nav savienojama ar uzskatu, ka saistītais tirgotājs *de facto* būtu grupas iekšējais pārdošanas departaments.

(\*) PT *Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)*/Eiropas Savienības Padome, Lieta C-468/15P, Tiesas 2016. gada 26. oktobra spriedums.

- (87) Ražotājs eksportētājs apgalvoja arī, ka ražotāja eksportētāja kontrole pār saistīto tirgotāju, fakts, ka saistītais tirgotājs nepērķ no nesaistītiem piegādātājiem, un tas, ka ražotājam eksportētājam un saistītajam tirgotājam ir viena un tā pati adrese, ir būtiski faktori, pēc kuriem nosakāms, ka pastāv viena ekonomiska vienība.
- (88) Šajā sakarā Komisija norādīja, ka ne visiem faktoriem, ko aplūko atsevišķi, ir jānorāda, ka ražotājs eksportētājs un saistītais tirgotājs nav viena ekonomiska vienība. Drīzāk Komisijai ir jāņem vērā visi nosacījumi kopumā, kuri reglamentē attiecības starp ražotāju eksportētāju un saistīto tirgotāju. Kontroles pastāvēšana neliek izdarīt konstatējumu, ka saistītais tirgotājs nav iekšējais pārdošanas departaments, bet drīzāk sniedz grupā dažādus pakalpojumus, šajā gadījumā – ar eksportu saistītus pakalpojumus. Tas, ka saistītais tirgotājs sniedz eksporta pakalpojumus par komisijas maksu tikai ražotājam eksportētājam, kā arī tā atrašanās vieta tikai liecina, ka saistītais tirgotājs šajā posmā nesniedz tādus pašus pakalpojumus citiem klientiem. Tas nenozīmē, ka saistītais tirgotājs ir ražotāja eksportētāja iekšējais pārdošanas departaments.
- (89) Tāpēc, pamatojoties uz iepriekš minēto, šajā gadījumā Komisija uzskatīja, ka saistītais tirgotājs ir veicis tāda aģenta funkcijas, kurš nodarbojas ar ražotāja eksportētāja eksporta darbībām, proti, pārbauda saņemtās kredītvēstules, kārtu un pārbauda dokumentus, kas saistīti ar muišošanu un iekraušanu, sagatavo vajadzīgos eksporta dokumentus pēc iekraušanas un veic ar eksportu saistītas procedūras, piemēram, nodrošina preču izmaksu iekasēšanu. Saistītais tirgotājs saņēma samaksu komisijas maksas veidā, pamatojoties uz veikto pārdošanu. Tā kā šādu atlīdzību ietekmēja grupas iekšējās attiecības un pēc analogijas piemērojot pamatregulas 2. panta 9. punktu, tika uzskatīts par lietderīgu izmantot samērīgu peļņas procentu, lai izvairītos no jebkādas kropļojošas ietekmes, ko varētu radīt iekšējās vienošanās starp ražotāju eksportētāju un saistīto tirgotāju <sup>(10)</sup>.
- (90) Visbeidzot, visu pagaidu regulas 54. apsvērumā un šīs regulas 79. līdz 88. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ apgalvojums tika noraidīts.
- (91) Divi ražotāji eksportētāji atkārtoja apgalvojumu, ka Komisijai dempings būtu jāaprēķina par katru ceturksni.
- (92) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāju eksportētāju apgalvojumiem, norādot, ka šajā gadījumā dempinga aprēķins par katru ceturksni nav pamatots, jo nelielas izmaksu svārstības, kā arī inflācija un Turcijas liras devalvācija nepamato ceturkšņa pieejas izmantošanu.
- (93) Komisija secināja, ka, tā kā abi uzņēmumi neiesniedza jaunus pierādījumus, kas pamatotu to apgalvojumu un mainītu Komisijas novērtējumu, tika apstiprināti pagaidu regulas 64. līdz 68. apsvērumā izklāstītie provizorisks konstatējumi, un apgalvojums tika noraidīts.
- (94) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viens ražotājs eksportētājs atkārtoja apgalvojumu, ka dempings aprēķināms par katru ceturksni. Turklāt uzņēmums salīdzināja izmaksu svārstības un vidējos inflācijas rādītājus un Turcijas liras devalvācijas līmeni ar konstatētajām cenu samazinājuma starpībām, lai parādītu, ka izmaksu svārstībām, kā tas apgalvo, ir nozīme. Visbeidzot, uzņēmums norādīja, ka, lai gan ikvienā saistību procedūrā Komisija paredz izejvielu cenu indeksācijas mehānismu, šajā gadījumā dempinga starpības aprēķināšanā šādas cenu svārstības netika ņemtas vērā.
- (95) Uzņēmums nesniedza jaunu informāciju sava apgalvojuma pamatošanai. Kā izklāstīts pagaidu regulas 68. apsvērumā, Komisija, pretēji ražotāja eksportētāja apgalvojumam, uzskatīja, ka ceturkšņa ražošanas izmaksu svārstības galvenokārt skāra vienu ceturksni no IP, savukārt izmeklējamā ražojuma pārdošana notika visā izmeklēšanas periodā un kopējās izmaksu svārstības, inflācijas rādītājs un Turcijas liras devalvācijas līmenis nebija tik augsts, lai atkāptos no Komisijas konsekvētās prakses attiecībā uz dempinga starpības aprēķināšanu gada griezumā. Ražotāja eksportētāja veiktais salīdzinājums starp cenu samazinājuma starpībām un izmaksu starpībām,

<sup>(10)</sup> Šajā sakarā sk. PTO ekspertu grupas ziņojumu *European Union – Anti-Dumping Measures on Imports of Certain Fatty Alcohols from Indonesia* (WT/DS442/R), 2016. gada 16. decembris, 7.129. punktu.

inflāciju un devalvāciju IP laikā nebija pamatots, jo attiecās uz diviem pilnīgi atšķirīgiem novērtējumiem, kas nebija savstarpēji tieši saistīti. Attiecībā uz cenu indeksācijas mehānismiem saistībā Komisija norāda, ka tie ir nepieciešami, lai saglabātu atbilstošu minimālo importa cenu nolūkā izvairīties no ļaunprātīgas izmantošanas un pasākumu apiešanas un tādējādi pienācīgi novērstu konstatēto dempingu un kaitējumu. Dempinga un kaitējuma konstatēšana attiecas uz pagājuša perioda pārbaudi, un tādējādi abas situācijas nav salīdzināmas.

- (96) Viens ražotājs eksportētājs un divi saistītie ražotāji eksportētāji apstrīdēja, ka provizoriski noraidīta valūtas konvertēšanas korekcija, ko tie prasīja, pamatojoties uz riska ierobežošanas līgumiem, kuri saistīti ar to pārdošanu Savienībā. Prasība attiecas uz valūtas kursu, kas izmantojams, konvertējot pārdošanas vērtību no ārvalstu valūtas (šajā gadījumā – euro) uz eksportētājvalsts valūtu (Turcijas lirām jeb TRY). Uzņēmumi atsaucās uz pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunkta noteikumiem: “(..) kad ārvalstu valūtas pārdošana gaidāmajos tirgos ir tieši saistīta ar attiecīgo eksporta noietu – tad izmanto nākotnes darījuma valūtas kursu”.
- (97) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāju eksportētāju apgalvojumiem, norādot, ka riska ierobežošana ir iekšējs process un ka uzņēmumi nevar apgalvot, ka bez riska ierobežošanas pārdošanas cena būtu bijusi augstāka, jo nav acīmredzams, vai klienti būtu maksājuši augstāku cenu.
- (98) Komisija norādīja, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunkts ir piemērojams situācijās, kad ir nepieciešama valūtas konvertēšana, lai salīdzinātu normālo vērtību un eksporta cenu. Ierastā prakse ir veikt šādu salīdzināšanu attiecīgās valsts valūtā. Tāpēc šajā lietā Komisija par salīdzināšanas valūtu izmantoja Turcijas liru. Abi uzņēmumi, kas prasīja valūtas konvertēšanas korekciju, ierobežoja risku, kas saistīts ar eksporta pārdošanas darījumiem, kuri bija denominēti euro. Ar valūtas konvertēšanu saistītais risks, kas izriet no šiem darījumiem, visos gadījumos tika ierobežots, izmantojot ASV dolāru. Tā kā salīdzinājums tika veikts Turcijas lirās un visi darījumi euro tika tieši konvertēti Turcijas lirās, neveicot starpposma konvertēšanu ASV dolāros, tāpat kā visa pārdošana iekšzemes tirgū notika Turcijas lirās, Komisija uzskatīja, ka euro un ASV dolāra maiņas kurss, uz ko attiecās riska ierobežošanas līgumi, salīdzinājumam nav būtisks. Tāpēc Komisija noraidīja triju ražotāju eksportētāju prasību.
- (99) Pēc galīgās informācijas izpaušanas trīs ražotāji eksportētāji atkārtoja savus apgalvojumus par valūtas konvertēšanas korekciju saistībā ar pārdošanu uz Savienību, lai ņemtu vērā valūtas riska ierobežošanas operācijas, kas izriet no darījumiem euro. Tie atkārtoja argumentu, ka neatkarīgi no valūtas, kas izmantota cenu salīdzināšanai, peļņa vai zaudējumi, kas izriet no maiņas kursa riska ierobežošanas brīdī, būtiski ietekmē cenu salīdzinājumu. Jo īpaši tie sniedza teorētisku piemēru par iekšzemes pārdošanas pasūtījumu ar vienības cenu USD, par ko panākta vienošanās konkrētā dienā, un eksporta pārdošanas pasūtījumu ar tādu pašu vienības cenu EUR ekvivalentā, par kuru panākta vienošanās tajā pašā dienā. Uzņēmumu aprēķini liecināja, ka tad, ja šie pārdošanas pasūtījumi tiek piegādāti vienā un tajā pašā dienā un rēķinā norādītā vērtība tiek konvertēta tieši no rēķina valūtas uz TRY, salīdzinājums uzrādītu dempingu, lai gan cena, par kuru panākta vienošanās abos pārdošanas pasūtījumos, pārdošanas pasūtījuma dienā bijusi viena un tā pati. Pēc tam tie apgalvoja, ka korekcija saistībā ar riska ierobežošanu būtu jāizdara, pamatojoties vai nu uz pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunktu, vai 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu.
- (100) Komisija analizēja šo apgalvojumu, jo īpaši teorētisko piemēru, kas, kā tika apgalvots, pierādot, ka cenu salīdzināšanas labad būtu jāņem vērā valūtas maiņas kurss riska ierobežošanas līgumos. Pirmkārt, Komisija norādīja, ka, lai gan piemērs ir matemātiski pareizs, tas neatspoguļo ne kādu uzņēmumu saimniecisko darbību, ne dempinga starpības aprēķinus. Jo īpaši šis piemērs netieši norāda, ka dempinga starpība tiek aprēķināta, salīdzinot divus atsevišķus darījumus, kas tiek veikti vienlaikus, bet realitātē tas tā nav, jo Komisija salīdzina vidējo normālo vērtību un vidējo eksporta cenu, kas noteikta katram ražojuma veidam izmeklēšanas periodā. Otrkārt, piemērā ir pieņemts, ka visi konkrētā dienā noslēgtie pārdošanas pasūtījumi tiek izpildīti līdzīgā laikā, bet pieņēmums izrādījās aplams. Faktiski viens no ražotājiem eksportētājiem iesniedza atsevišķu apgalvojumu, ka laiks no ražošanas

pabeigšanas līdz laikam, kad klients saņem preces, iekšzemes tirgū ir bijis daudz ilgāks nekā eksporta pārdevumiem. Tāpēc tika konstatēts, ka uzņēmumu sniegtais piemērs konkrētajā situācijā ir neprecīzs. Turklāt neviens no uzņēmumiem nesniedza pierādījumus par to, ka to EUR denominēto eksporta pārdošanas darījumu cena būtu sākotnēji noteikta USD. Gluži pretēji, šo eksporta pārdošanas darījumu pārdošanas līgumi un/vai pārdošanas pasūtījumi tika tieši denominēti EUR bez kādas atsaucē uz USD. Tāpēc konvertēšana no EUR uz TRY ar USD starpniecību tika uzskatīta par nebūtisku. Rezultātā Komisija noraidīja korekciju, kas tika pieprasīta, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunktu.

- (101) Turklāt, lai gan uzņēmumi apgalvoja, ka spēj sasaistīt eksporta darījumus ar atsevišķām riska ierobežošanas darbībām, tās pēc pārdošanas varēja koriģēt un daudzos gadījumos tās tika koriģētas atkarībā no finanšu perspektīvas izmaiņām ar nolūku palielināt uzņēmumu peļņu. Tāpēc Komisija neuzskatīja, ka riska ierobežošana varētu būt tieši sasaistīta ar attiecīgo pārdošanu eksportam un ka, ņemot vērā nākotnes pārdošanas cenu, rastos risks izkropļot faktisko eksporta cenu.
- (102) Komisija arī noraidīja apgalvojumu, kura pamatā bija 2. panta 10. punkta k) apakšpunkts, jo uzņēmumi nebija snieguši pierādījumus par to, ka to riska ierobežošanas darbību rezultātā klienti iekšzemes tirgū pastāvīgi maksātu citādas cenas.
- (103) Divi ražotāji eksportētāji iebilda pret to, ka provizoriski tiek noraidītas dažas korekcijas, ko tie bija pieprasījuši attiecībā uz pārdošanu iekšzemes tirgū: viena bija saistīta ar nodokļa atmaksas shēmu, otra attiecās uz krājumu glabāšanas izmaksu korekciju. Viens no tiem apstrīdēja arī samaksas noteikumus, ko izmantoja Komisija, lai aprēķinātu tā iekšzemes kredīta izmaksas.
- (104) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāju eksportētāju apgalvojumiem. Attiecībā uz nodokļa atmaksu tas norādīja, ka korekcijai nevar izmantot tīri teorētiskas izmaksas, jo nav iespējams noteikt skaidru saikni starp eksportētajiem ražojumiem un nodokļiem, kas nav samaksāti par importētajiem izejresursiem. Attiecībā uz krājumu glabāšanas izmaksām sūdzības iesniedzējs atbalstīja to, ka Komisijas šādu korekciju noraidīja, jo attiecīgais uzņēmums nebija pierādījis, ka iekšzemes cenas ražojumiem, kas tiek glabāti noliktavā ilgāk, būtu augstākas.
- (105) Tā kā par korekciju attiecībā uz nodokļa atmaksu uzņēmumi neiesniedza jaunus pierādījumus, kas mainītu Komisijas novērtējumu, tika apstiprināti pagaidu regulas 60. līdz 63. apsvērumā izklāstītie konstatējumi, un apgalvojums tika noraidīts. Krājumu glabāšanas izmaksu korekcija, ko prasīja viens ražotājs eksportētājs, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu, ir saistīta ar to, ka klienti kavējās saņemt daļu iekšzemes tirgū pārdoto preču, tāpēc tās ilgāk tika glabātas uzņēmuma noliktavā. Attiecībā uz šo apgalvojumu Komisija secināja – tā kā uzņēmums nespēja sasaistīt šīs apgalvotās izmaksas ar atsevišķiem pārdošanas darījumiem vai konkrētiem klientiem un nevarēja arī parādīt, ka krājumu glabāšanas izmaksas ir ietekmējušas iekšzemes cenas, apgalvojumu nācās noraidīt. Attiecībā uz iekšzemes kredīta izmaksu aprēķināšanā izmantotajiem samaksas noteikumiem attiecīgais uzņēmums nesniedza jaunus pierādījumus, kas mainītu Komisijas pieeju pagaidu posmā, t. i., aizstāt paziņotos samaksas noteikumus, kuri attālinātajā salīdzinošajā pārbaudē tika atzīti par neatbilstošiem tiem noteikumiem, kas ir iekļauti saistītajos pārdošanas līgumos, ar precīzāku samaksas noteikumu kopumu, ko uzņēmums iesniedza un kas tika pārbaudīts attālinātajā salīdzinošajā pārbaudē. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (106) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viens ražotājs eksportētājs atkārtoja apgalvojumu, ka attiecībā uz tā veikto pārdošanu iekšzemes tirgū būtu jāņem vērā korekcijas, kas saistītas ar nodokļa atmaksu un krājumu glabāšanas izmaksām, un vēlreiz apstrīdēja samaksas noteikumus, ko Komisija izmantoja, lai aprēķinātu iekšzemes kredīta izmaksas.
- (107) Attiecībā uz nodokļa atmaksas korekciju tas atkārtoja argumentu, ka neatkarīgi no tā, vai ievedumitas nodoklis ir faktiski samaksāts, tas, ka ar ievedumitas nodokli apliek izejresursus, ietekmē cenu, ko iekasē šo izejresursu iekšzemes piegādātāji.

- (108) Attiecībā uz krājumu glabāšanas izmaksu korekciju uzņēmums atkārtoja argumentu, ka šādu izmaksu korekcija ir līdzīga kredīta izmaksu korekcijai, jo abas ir saistītas ar novēlotu samaksu. Tas apgalvoja arī, ka šādas iekšzemes korekcijas noraidīšana nav saderīga ar eksporta korekcijas pieņemšanu attiecībā uz virslīguma dīkstāves izmaksām saistībā ar pārdošanu Savienībā, apgalvojot, ka abos gadījumos preces tiek piegādātas novēloti, radot papildu izmaksas.
- (109) Attiecībā uz samaksas noteikumiem, kas tika izmantoti iekšzemes kredīta izmaksu aprēķināšanai, uzņēmums atkārtoja, ka Komisijai būtu vajadzējis aprēķināt kredīta izmaksas, pamatojoties uz saskaņotajiem samaksas noteikumiem, nevis uz laiku, kad faktiski tiek veikta samaksa, jo cenas noteikšanu var ietekmēt tikai saskaņoti samaksas noteikumi.
- (110) Atbildot uz šīm piezīmēm par apgalvoto korekciju attiecībā uz nodokļa atmaksu, papildus Komisijas provizoriskajiem apsvērumiem par to, ka aprēķinā nevar ņemt vērā teorētiskas izmaksas, izrādījās, ka, pretēji uzņēmuma apgalvojumiem, ražotāja eksportētāja noteiktajās pārdošanas cenās iekšzemes tirgū netika ņemta vērā pieprasītā nodokļa atmaksas summa, kuras dēļ citādi pārdošana notiktu ar zaudējumiem. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (111) Attiecībā uz krājumu glabāšanas izmaksu korekciju Komisija norādīja, ka, lai gan papildu noliktavu izdevumi par precēm, kuras klienti saņem vēl, jau ir iekļauti kopējās pārdošanas izmaksās, korekciju, kas pieprasīta, lai ņemtu vērā no tās izrietošo atlikto maksājumu, un ko uzņēmums salīdzināja ar kredīta izmaksu korekciju, nevar izdarīt, jo uzņēmums, noslēdzot pārdošanas līgumu, neņēma vērā iespējamu novēlotu saņemšanu un arī nevarēja to sasaistīt ar kādu klientu vai kādu konkrētu darījumu, tādējādi apstiprinot, ka pieprasītā korekcija pārdošanas cenā nav atspoguļota. Pretēji līgumsoda izmaksām, ko uzņēmums attiecināja tikai uz tiem eksporta darījumiem, par kuriem faktiski tika samaksātas virslīguma dīkstāves izmaksas, uzņēmums nevarēja parādīt nekādu atbilstību starp apgalvotajām krājumu glabāšanas izmaksām un darījumiem, kas, kā tika apgalvots, esot ietekmēti. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (112) Attiecībā uz samaksas noteikumiem, kas tika izmantoti iekšzemes kredīta izmaksu aprēķināšanai, Komisija uzskatīja, ka uzņēmuma iesniegtie faktiskie samaksas noteikumi bija precīzāki, jo tika konstatēts, ka samaksas noteikumi, kuri, kā tika ziņots, bija ietverti pārdošanas pasūtījumos, nebija saderīgi ar samaksas noteikumiem, par kuriem attiecībā uz darījumu izlasi bija panākta faktiska vienošanās saistītajos pārdošanas pasūtījumos. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (113) Viena ražotāju eksportētāju grupa iebilda pret to, ka provizoriski noraidīta prasība saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta c) apakšpunktu izdarīt rēķinu korekciju attiecībā uz pārdošanu iekšzemes tirgū, lai atspoguļotu rabatus, kas, kā apgalvots, piešķirti pēc rēķinu izdošanas.
- (114) Izmeklēšanas gaitā, arī pēc pieprasījuma attālinātās salīdzinošās pārbaudes laikā, uzņēmums paskaidroja, ka tas nevar sasaistīt rēķinu korekciju, kas reģistrēta tā uzskaitē, ar atsevišķiem darījumiem. Piemēram, tas nevarēja identificēt kredītnotas vai debetnotas, kas attiecas uz konkrētiem rēķiniem, kuru vērtība būtu bijusi labojama, izdarot rēķinu korekcijas. Tāpēc Komisija secināja, ka pieprasītā korekcija nav pietiekami pamatota, un apstiprināja prasības noraidīšanu.
- (115) Divi saistīti ražotāji eksportētāji apšaubīja kredīta izmaksu provizorisko aprēķinu attiecībā uz pārdošanu Savienībā. Jo īpaši uzņēmumi apgalvoja, ka Komisija ir kļūdījies, piemērojot vienas un tās pašas Turcijas Centrālās bankas procentu likmes attiecībā uz EUR un USD visiem izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, jo tādejādi netiekot atspoguļots fakts, ka aizdevumu procentu likmes bijušas atkarīgas no uzņēmuma īpatnībām un finansiālā stāvokļa. Tie apgalvoja, ka tā vietā bija jāizmanto faktiskās procentu likmes, kas piemērojamas aizdevumiem, kuri sniegti uzņēmumiem.
- (116) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāju eksportētāju apgalvojumu un norādīja, ka Komisijas provizoriskais lēmums vienādi piemērot Turcijas Centrālās bankas procentu likmes ir pārredzams un objektīvs un ka tas būtu jā saglabā.
- (117) Komisija izskatīja šo apgalvojumu un secināja, ka attiecībā uz aizdevumiem, ko viens no saistītajiem ražotājiem eksportētājiem saņēmis par tirgus cenu no neatkarīgām bankām, tā kredīta izmaksu aprēķinam patiešām ir pamatoti izmantot līgumā noteikto USD procentu likmi, ko ražotājs faktiski maksāja par īstermiņa aizdevumiem. Tāpēc galīgajā aprēķinā tika ieviestas izmaiņas. Tomēr attiecībā uz aizdevumu, kas saņemts no bankas, kura saistīta ar ražotāju, Komisija secināja, ka Turcijas Centrālās bankas piedāvātās vidējās EUR procentu likmes izmantošana

bija pamatota, jo līgumā ietvertā likme neatspoguļoja tirgus apstākļus. Otram grupas ražotājam eksportētājam IP laikā nebija neatmaksātu aizdevumu, tādējādi nebija pieejama uzņēmumam specifiska procentu likme, ko izmantot par aizstājējvērtību kredīta izmaksu korekcijas aprēķinam. Tāpēc bija pamatoti izmantot Turcijas Centrālās bankas norādītās vidējās procentu likmes.

- (118) Pēc galīgās informācijas izpaušanas abi saistītie ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka Komisijai būtu vajadzējis abiem grupas ražotājiem piemērot vienādu USD procentu likmi, jo to finansēšanas nosacījumi bija vienādi. Konkrēti, viens ražotājs eksportētājs sniedza papildu informāciju, kas liecināja, ka konkrētais ražotājs eksportētājs faktiski izmantoja vienu no aizdevumiem, par kuriem ziņoja saistītais ražotājs eksportētājs.
- (119) Komisija novērtēja šo apgalvojumu un konstatēja, ka finansēšanas nosacījumi konkrētajam ražotājam eksportētājam nebija tādi paši kā otram grupas uzņēmumam, par ko liecina fakts, ka procentu likme, kas piemērojama konkrētā ražotāja eksportētāja aizdevumam, bija augstāka nekā pārējo aizdevumu vidējā procentu likme, un šajā likmē vēl nebija iekļauts uzcenojums, kas tika iekasēts par galvenā biroja pakalpojumiem, kā uzņēmumi to paskaidroja attālinātajā salīdzinošajā pārbaudē un atkārtoja savās piezīmēs par galīgo izpausto informāciju. Ņemot vērā minētos faktus, Komisija apgalvojumu noraidīja.
- (120) Turklāt viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisijai būtu vajadzējis izmantot uzņēmuma aizdevumu procentu likmes, jo Komisija šādu pieeju bija piekritusi izmantot attiecībā uz citu izlasē iekļautu ražotāju eksportētāju.
- (121) Komisija abus gadījumus uzskatīja par atšķirīgiem. Otrs ražotājs eksportētājs savās sākotnējās atbildēs uz anketas jautājumiem sniedza informāciju par saviem aizdevumiem, savukārt konkrētais uzņēmums nenorādīja, ka tam būtu īstermiņa aizdevumi. Tā vietā uzņēmums kredīta izmaksu noteikšanai ierosināja izmantot starpbanku procentu likmes. Komisija uzskatīja, ka uzņēmums nebūtu varējis saņemt aizdevumu ar starpbanku procentu likmēm, un tāpēc aizstāja šīs procentu likmes ar komerciālo īstermiņa aizdevumu vidējo procentu likmi, ko publicējusi Turcijas Centrālā banka.
- (122) Turklāt Komisija novērtēja jauno informāciju, ko sniedza konkrētais ražotājs eksportētājs savās piezīmēs par izpausto pagaidu informāciju un ar ko papildināja savas piezīmes par galīgo izpausto informāciju. Komisija uzskatīja, ka, ņemot vērā pretrunīgo informāciju, kas sniegta sākotnējās atbildēs uz anketas jautājumiem un vēlākā izmeklēšanas posmā, Komisijas provizorisko lēmumu kredīta izmaksu noteikšanai izmantot Turcijas Centrālās bankas publicētās procentu likmes nevar uzskatīt par nepamatotu. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.
- (123) Divi saistīti ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka valūtas maiņas kursā starp izmaksām un pārdošanas datiem pastāv nekonsekvence. Attiecībā uz to pārdošanas datiem tika izmantots vidējais mēneša maiņas kurss, bet izmaksu datiem tika piemērots vidējais gada maiņas kurss.
- (124) Piezīmēs, ko sūdzības iesniedzējs iesniedza pēc pagaidu informācijas izpaušanas, tas iebilda pret ražotāja eksportētāja apgalvojumu un atbalstīja Komisijas pieeju pagaidu posmā attiecībā uz izmantoto maiņas kursu. Tas uzskata, ka izmaksas (kas uzņēmuma uzskaitē ir noteiktas ilgākam laikposmam) būtu aprēķināmas gada griezumā un konvertējamas, izmantojot vidējo maiņas kursu IP laikā, savukārt ienākumi, kas saistīti ar pārdošanu, konvertējami ienākumu gūšanas brīdī, izmantojot mēneša vai pat dienas maiņas kursu.
- (125) Komisija analizēja apgalvojumu un atzina to par pamatotu. Tāpēc apgalvojums tika pieņemts un galīgajā aprēķinā gan uzņēmuma izmaksu, gan pārdošanas datu konvertēšanai tika izmantota vidējais mēneša maiņas kurss.
- (126) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka, tā kā tie ir paziņojuši visus datus, kas attiecas uz dempinga aprēķinu, izteiktus USD, tad cenu salīdzināšanas nolūkam nav vajadzīgs saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta j) apakšpunktu tos konvertēt no USD uz TRY. Pēc tam uzņēmumi atsaucās uz pamatregulas 2. panta 5. punktu, ka "[i]zmaksas parasti aprēķina, pamatojoties uz izmeklēšanai pakļautās puses saglabāto dokumentāciju", savukārt, konvertējot no USD uz TRY, ražošanas izmaksu summas, ko Komisija izmantoja, lai aprēķinātu to normālo vērtību, atšķīrās no summām, kas uzrādītas to grāmatvedības uzskaitē.

- (127) Pirmkārt, Komisija norādīja, ka ražotāji eksportētāji veica darījumus USD, EUR un TRY. Tāpēc bija jāveic valūtas konvertēšana, lai izteiktu vērtības vienā valūtā, kas ļautu veikt salīdzināšanu. Otrkārt, Komisija neapstrīdēja faktu, ka uzņēmumi paši konvertēja visas vērtības USD, jo USD bija uzņēmumu grāmatvedības valūta. Tomēr Komisija uzskatīja par lietderīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināšanai izmantot attiecīgās valsts valūtu. Visbeidzot, tā kā uzņēmumi ražošanas izmaksas ziņoja USD, Komisija arī pēc uzņēmumu piezīmēm par izpausto pagaidu informāciju uzskatīja, ka ir pamatoti datus konvertēt TRY, izmantojot mēneša maiņas kursu. Tā kā uzņēmumi nesniedza pilnīgu informācijas kopumu par ražošanas izmaksām, izteiktām TRY, nebija iespējams ņemt vērā atšķirības starp vērtībām, izteiktām TRY kā papildu valūtā, kas izmantota to grāmatvedības uzskaitē. Tādējādi Komisija noraidīja šo apgalvojumu.
- (128) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisijai, aprēķinot tā pārdošanas cenu uz Savienību, nebūtu vajadzējis atskaitīt konkrētas korekcijas, t. i., eksporta asociācijas maksu un vienreizēju atvilkumu par eksportu.
- (129) Komisija norādīja, ka ražotājs eksportētājs šo apgalvojumu izteica arī piezīmēs par izpausto pagaidu informāciju, un korekcijas tika apspriestas uzklaušanās, kas tika rīkota pēc pagaidu informācijas izpaušanas.
- (130) Uzklaušanās uzņēmums apstiprināja, ka par dalību ĶB tas maksāja eksporta asociācijas maksu. Uzņēmums arī paskaidroja, ka maksa tika veikta procentos no katra eksporta darījuma vērtības. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka eksporta asociācijas maksa bija izmaksas, kas uzņēmumam radās tikai saistībā ar eksporta darījumiem, un tās apmērs bija atkarīgs no uzņēmuma eksporta apjoma. Turklāt korekcijas vērtību varēja noteikt katram eksporta darījumam atsevišķi, pamatojoties uz tā vērtību.
- (131) Attiecībā uz vienreizējo atvilkumu par eksportu uzņēmums apgalvoja, ka nav lietderīgi atskaitīt tā vērtību no eksporta cenas, jo tas attiecas tikai uz nodokļu atvieglojumu, nevis uz uzņēmuma faktiskajiem izdevumiem. Piezīmēs par izpausto galīgo informāciju uzņēmums atsaucās uz Turcijas tiesību aktiem<sup>(11)</sup>, kas ļauj ikvienam eksportētājam atskaitīt 0,5 % no tā eksporta pārdošanas ieņēmumiem, lai atspoguļotu izdevumus, kas radušies, bet ko pienācīgas dokumentācijas trūkuma dēļ citādi nevar iegrāmatot. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka vienreizējais atvilkums par eksportu atspoguļo izdevumus, kas faktiski radušies saistībā ar uzņēmuma eksporta pārdošanas darījumiem, par kuriem uzņēmumam nebija pienācīgas dokumentācijas un kurus nevarēja grāmatot nevienā citā izdevumu kontā. Turklāt Komisija varēja noteikt atskaitījuma vērtību katram darījumam atsevišķi.
- (132) Tādējādi Komisija noraidīja prasību atskaitīt eksporta asociācijas maksu un vienreizējo atvilkumu par eksportu.

### 3.5. Dempinga starpības

- (133) Kā izklāstīts iepriekš 28. līdz 132. apsvērumā, Komisija ņēma vērā ieinteresēto personu piezīmes, kas tika iesniegtas pēc pagaidu informācijas izpaušanas, un attiecīgi pārreķināja dempinga starpības.
- (134) Galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no izmaksu, apdrošināšanas un vedmaksas (CIF) cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas.

| Uzņēmums                                                                                         | Galīgā dempinga starpība |
|--------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------|
| Çolakoğlu Metalurji A.Ş.                                                                         | 7,3 %                    |
| Erdemir grupa:<br>— Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S.<br>— İskenderun Demir ve Çelik A.Ş. | 5,0 %                    |

<sup>(11)</sup> 40. pants 1961. gada 6. janvāra Likumā 193 par ienākuma nodokli, kas grozīts ar 1995. gada jūnija Likumu 4108.

|                                                      |       |
|------------------------------------------------------|-------|
| Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş. | 4,7 % |
| Ağır Haddecilik                                      | 5,7 % |
| Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.                  | 5,7 % |
| Visi pārējie uzņēmumi                                | 7,3 % |

- (135) Individuālo dempinga starpību aprēķini, kas ietvēra korekcijas pēc piezīmēm, kuras pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas iesniedza ieinteresētās personas, tika izpausti izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem.

#### 4. KAITĒJUMS

##### 4.1. Savienības ražošanas nozares definīcija un Savienības ražošanas apjoms

- (136) Izmeklēšanas periodā ES27 līdzīgo ražojumu ražoja 21 zināms ražotājs, un tie piederēja pie 14 grupām. Tie veido "Savienības ražošanas nozari" pamatregulas 4. panta 1. punkta nozīmē.
- (137) Attiecībā uz ES27 tika noskaidrots, ka kopējais Savienības ražošanas apjoms, ieskaitot ražošanu kontrolētajam tirgum, izmeklēšanas periodā bija 71 līdz 74,5 milj. t. diapazonā.
- (138) Trīs izlasē iekļautie Savienības ražotāji pārstāvēja 34 % līdz 38 % no kopējā Savienības līdzīgā ražojuma ražošanas apjoma ES27. Tie veidoja 40 % līdz 44 % no to ražotāju pārdošanas apjoma Savienībā, kuri pieteicās saistībā ar reprezentativitātes novērtējuma analīzi pirms procedūras sākuma.

##### 4.2. Attiecīgā Savienības tirgus noteikšana

- (139) Turcijas valdība uzskatīja, ka Komisija nav pietiekami paskaidrojusi, kāpēc vajadzēja atsevišķi pārbaudīt brīvā tirgus un kontrolētā tirgus skaitliskos rādītājus. Turcijas valdība uzskatīja, ka Komisijas sniegtie paskaidrojumi ir pretrunā Ekspertu grupas nolēmumam lietā *Morocco – Hot-rolled-steel (Turkey)* un Apelācijas institūcijas nolēmumam lietā *US – Hot-rolled steel*, kur atzīts, ka izmeklēšanas iestādēm principā līdzīgā veidā būtu jāpārbauda visas nozare ietilpstošās daļas, kā arī nozare kopumā vai jāsniedz pienācīgs paskaidrojums, kāpēc tas netiek darīts.
- (140) Lai sniegtu iespējami pilnīgu priekšstatu par Savienības ražošanas nozari, Komisija ieguva datus par visu attiecīgā ražojuma ražošanas apjomu un noteica, vai to bija paredzēts izmantot lietojumam kontrolētajā tirgū vai brīvajā tirgū. Attiecībā uz kaitējuma rādītājiem, kas minēti pagaidu regulas 82. apsvērumā, Komisija atsevišķi analizēja datus par brīvo tirgu un kontrolēto tirgu un, ja tas bija iespējams un ja tas bija pamatoti, veica salīdzinošu analīzi. Attiecībā uz ekonomiskajiem rādītājiem, kas minēti pagaidu regulas 83. apsvērumā, Komisija varēja veikt jēgpilnu novērtējumu tikai attiecībā uz visu Savienības ražošanas nozares darbību. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka tās analīze atbilst Savienības tiesu un PTO judikatūrai <sup>(12)</sup>.
- (141) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība uzstāja, ka Komisija ir rīkojusies pretrunā PTO judikatūrai, jo i) tā atsevišķi neanalizēja datus par pārdošanas cenām, ražošanas izmaksām, izaugsmi, eksporta apjomu un cenām, rentabilitāti, ienākumu no ieguldījumiem un naudas plūsmu un ii) nesniedza paskaidrojumu, kāpēc pārbaudīja tikai brīvā tirgus datus, nevis veica atsevišķu un salīdzināmu pārbaudi. Komisija nepiekrīta, jo papildus tam, kas paskaidrots iepriekšējā apsvērumā, izlasē iekļauto Savienības ražotāju sniegtās atbildes uz anketas jautājumiem ļāva analizēt pārdošanas cenas, pārdošanas apjomus un rentabilitāti brīvajā tirgū salīdzinājumā ar citiem tirgiem. Tas, ka 10. tabulā ir atspoguļotas pārdošanas cenas brīvajā tirgū, nenozīmē, ka pārdošanas cenas kontrolētajā tirgū netika pārbaudītas.

<sup>(12)</sup> EKT, lieta C-315/90 *Gimelec*/Komisija, EU:C:1991:447, 21.–29. punkts; *Report of the WTO Appellate Body* 24.7.2001., *United State – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, WT/DS184/AB/R, 181. līdz 215. punkts.

- (142) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 78. līdz 83. apsvērumā.

#### 4.3. Patēriņš Savienībā

##### 4.3.1. Patēriņš Savienībā brīvajā tirgū

- (143) Patēriņam Savienībā (ES27) attiecīgajā periodā brīvajā tirgū bija šāda dinamika.

1. tabula

#### Patēriņš brīvajā tirgū Savienībā (t)

|                                  | 2016        | 2017        | 2018        | IP          |
|----------------------------------|-------------|-------------|-------------|-------------|
| Patēriņš Savienībā brīvajā tirgū | 33–34 milj. | 32–33 milj. | 34–35 milj. | 33–34 milj. |
| Indekss                          | 100         | 96          | 102         | 99          |

Avots: Eurofer, izlasē iekļautie Savienības ražotāji un Eurostat

- (144) Laikposmā no 2016. līdz 2018. gadam brīvā tirgus patēriņš pieauga par 2 %, taču pēc tam samazinājās. Kopumā patēriņš brīvajā tirgū attiecīgajā periodā samazinājās par 1 %.

##### 4.3.2. Patēriņš kontrolētajā tirgū Savienībā

- (145) ES27 patēriņam kontrolētajā tirgū Savienībā attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

2. tabula

#### Patēriņš kontrolētajā tirgū Savienībā (t)

|                                       | 2016            | 2017        | 2018            | IP              |
|---------------------------------------|-----------------|-------------|-----------------|-----------------|
| Patēriņš kontrolētajā tirgū Savienībā | 42,5–45,5 milj. | 44–47 milj. | 43,5–46,5 milj. | 39,5–42,5 milj. |
| Indekss                               | 100             | 103         | 102             | 93              |

Avots: Eurofer un izlasē iekļautie Savienības ražotāji

- (146) Izmeklēšanas perioda sākumposmā patēriņš kontrolētajā tirgū nedaudz pieauga, bet pēc tam samazinājās. Kopumā patēriņš kontrolētajā tirgū attiecīgajā periodā samazinājās par 7 procentpunktiem.

##### 4.3.3. Kopējais patēriņš

- (147) ES27 kopējam patēriņam – patēriņa summai kontrolētajā un brīvajā tirgū – attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

3. tabula

#### Kopējais patēriņš (brīvajā un kontrolētajā tirgū) (t)

|                             | 2016        | 2017        | 2018        | IP          |
|-----------------------------|-------------|-------------|-------------|-------------|
| Kopējais patēriņš Savienībā | 78–81 milj. | 78–81 milj. | 80–83 milj. | 74–77 milj. |
| Indekss                     | 100         | 100         | 102         | 95          |

Avots: Eurofer, izlasē iekļautie Savienības ražotāji un Eurostat

- (148) Iepriekšējā tabulā parādīts, ka kopējais patēriņš 2018. gadā nedaudz pieauga, bet kopumā salīdzinājumā ar 2016. gadu samazinājās par 5 %. Patēriņš kontrolētajā tirgū izmeklēšanas periodā bija gandrīz 59 % no kopējā patēriņa.

#### 4.4. Imports no Turcijas

##### 4.4.1. Importa apjoms no Turcijas un tā tirgus daļa

(149) Importam no Turcijas ES27 bija šāda dinamika.

4. tabula

#### Importa apjoms un tirgus daļa

|                                | 2016    | 2017      | 2018      | IP        |
|--------------------------------|---------|-----------|-----------|-----------|
| Importa apjoms no Turcijas (t) | 934 651 | 1 738 017 | 2 779 174 | 2 767 658 |
| <i>Indekss</i>                 | 100     | 186       | 297       | 296       |
| Tirgus daļa brīvajā tirgū (%)  | 2,8–3,1 | 5,3–5,6   | 7,8–8,1   | 8,2–8,5   |
| <i>Indekss</i>                 | 100     | 190–220   | 270–300   | 270–300   |

Avots: Eurofer, izlasē iekļautie Savienības ražotāji un Eurostat

(150) Imports no Turcijas attiecīgajā periodā pieauga par 196 %, gandrīz trīskāršojot savu daļu brīvajā tirgū.

(151) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība norādīja, ka imports no Turcijas nepārņēma Savienības ražošanas nozares tirgus daļu, bet tikai ieguva konkrētu daļu no trešām valstīm un tas nevarēja ietekmēt Savienības ražotājus.

(152) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība norādīja, ka Komisijas analīze par importa apjomu no Turcijas aptvēra noteikta laikposma robežpunktus, un aicināja Komisiju drīzāk analizēt dinamiku, pamatojoties uz ceturkšņa datiem par 2019. un 2020. gadu un importa samazināšanos pēc izmeklēšanas perioda. Komisija norādīja, ka ar Turcijas valdības pieeju nevar apšaubīt faktu, ka imports no Turcijas no 2016. līdz 2018. gadam ik gadu pieauga – attiecīgajā periodā tas pieauga par 196 % – un ka tā daļa brīvajā tirgū gandrīz trīskāršojās.

(153) Ņemot vērā šo piezīmju būtību, tās ir aplūkotas tālāk 5. iedaļā.

##### 4.4.2. Cenas importam no Turcijas un cenu samazinājums

(154) Komisija pēc Eurostat datiem noteica importa cenas. No Turcijas ES27 veiktā importa vidējai svērtajai cenai bija šāda dinamika.

5. tabula

#### Importa cenas (EUR/t)

|                | 2016 | 2017 | 2018 | IP  |
|----------------|------|------|------|-----|
| Turcija        | 363  | 490  | 538  | 492 |
| <i>Indekss</i> | 100  | 135  | 148  | 136 |

Avots: Eurostat

- (155) Vidējās cenas importam no Turcijas pieauga no 363 EUR/t 2016. gadā līdz 492 EUR/t izmeklēšanas periodā, tātad tās pieauga par 36 %. Vidējo dempinga importa cenu un 10. tabula norādīto Savienības ražošanas nozares vidējo pārdošanas cenu starpība izmeklēšanas periodā bija ievērojama (7,8 %).
- (156) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība uzskatīja, ka no Turcijas veiktā importa cenas nevarēja radīt kaitējumu Savienības ražotājiem. Ņemot vērā šo piezīmju būtību, tās ir aplūkotas tālāk 5. iedaļā.
- (157) Cenu samazinājuma starpības aprēķini tika pārskatīti, lai atspoguļotu situāciju ES27, un Komisija konstatēja, ka izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju dempinga importa vidējā svērtā cenu samazinājuma starpība bija no 1,2 % līdz 2 %. Tā kā HRFS tirgus ļoti strauji reaģē uz cenu izmaiņām un konkurence lielā mērā balstās uz cenu, Komisija uzskatīja, ka šādas cenu samazinājuma starpības ir ievērojamas.
- (158) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Eurofer* uzsvēra, ka, ņemot vērā tirgus raksturu un būtiskas cenu konkurences pastāvēšanu, pat samērā nelielam cenu samazinājumam var būt ievērojama ietekme. Tomēr Turcijas valdība norādīja, ka konstatēto cenu samazinājuma starpību atzīšana par ievērojamu ir tikai apgalvojums, jo trūkst pienācīga izvērtējuma vai kritēriju, lai noteiktu, kāda starpība atzīstama par ievērojamu. Komisija noraidīja minēto apgalvojumu, jo atzina to par nepamatotu. Tirgus dinamika un importa avotu izmaiņas, kas atspoguļotas 14. tabulā, apstiprina cenas nozīmīgumu HRFS tirgū. Turklāt, kā to atzinusi Turcijas valdība pati, no Turcijas veiktā importa tirgus daļas pieaugumu ir izraisījusi neliela cenu starpība <sup>(13)</sup>.
- (159) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Erdemir* grupa un *Colakoglu* grupa apgalvoja, ka, nosakot cenu samazinājumu 66,1 % apmērā (*Colakoglu* grupai) vai 69,5 % (*Erdemir* grupai) attiecībā pret izlasē iekļautā Savienības ražotāja pārdevumiem, Komisija nav konstatējusi cenu samazinājumu ražojumam kopumā un tādējādi ir pārkāpusi pamatregulas 3. panta 3. punktu. Pēc to domām, nevar izslēgt, ka konstatētās cenu samazinājuma starpības būtu bijušas citādas, ja Komisija būtu pārbaudījusi ietekmi uz cenu, pamatojoties uz pārdevumiem, ko veikuši visi izlasē iekļautie Savienības ražotāji. Komisija noraidīja šo apgalvojumu, jo atzina to par nepamatotu, ņemot vērā, ka pamatregulā nav prasīts, lai konstatētais cenu samazinājums tiktu balstīts uz pārdevumiem, ko veikuši visi izlasē iekļautie Savienības ražotāji. Cenu analīze toties ir balstīta uz salīdzinājumu starp modeļiem, kas eksportēti uz Savienību, un līdzīgo ražojumu, un, salīdzinot ražotāju eksportētāju eksporta pārdevumus ar Savienības ražošanas nozares pārdevumiem, ir raksturīgi, ka ne visus modeļus, ko pārdod (trīs) izlasē iekļautie Savienības ražotāji, uz Savienību eksportē arī katrs individuāls ražotājs eksportētājs. Katrā ziņā Komisija atgādināja, ka vidējo dempinga importa cenu un 10. tabula norādīto Savienības ražošanas nozares vidējo pārdošanas cenu starpība izmeklēšanas periodā bija ievērojama (7,8 %).

#### 4.5. Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis

##### 4.5.1. Vispārīgas piezīmes

- (160) Komisija atgādina, ka procedūras sākumposmā sūdzības iesniedzējs lūdza Komisiju sākt analizēt kaitējuma tendences, sākot no 2017. gada, pamatojoties uz to, ka 2016. gads (šīs izmeklēšanas attiecīgā perioda pirmais gads) bija "nereprezentatīvs gads", jo tika atzīts, ka Savienības ražošanas nozarei ir kaitējis imports par dempinga cenām un subsidēts imports no vairākiem avotiem. Komisija atzina, ka kaitējuma rādītāju dinamiku, sākot no 2016. gada, negatīvi ietekmēja tas, ka Savienības ražošanas nozares stāvokli 2016. gadā joprojām ietekmēja imports par dempinga cenām un subsidēts imports, savukārt 2017. gadā Savienības ražošanas nozarē bija skaidri redzamas atgūšanās pazīmes pēc tam, kad tajā gadā pret minēto importu tika noteikti galīgie antidempinga un kompensācijas pasākumi. Tomēr Komisija nolēma sagatavot datus saskaņā ar savu ierasto praksi, proti, papildus izmeklēšanas periodam izvērtēt trīs kalendāros gadus pirms izmeklēšanas perioda. Tāpēc Komisija attiecīgajā periodā iekļāva arī 2016. gadu.

<sup>(13)</sup> Pēdējā rindkopa dokumenta t21.000916 14. lappusē lietas materiālu nekonfidencialajā daļā (iesniegusi Turcijas valdība).

- (161) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas ĶĪB apgalvoja, ka no konkrētiem kaitējuma analīzes aspektiem šķiet izslēgti 2016. gada dati un ka tādēļ Komisijas veiktais kaitējuma novērtējums ir maldīgs. Pēc galīgās informācijas izpaušanas šī persona paskaidroja, ka tā apstrīd kaitējuma rādītāju novērtējuma trūkumu par 2016. gadu, jo īpaši to rādītāju, kas liecina par pozitīvu tendenci pēc 2016. gada (piemēram, Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms brīvajā tirgū un tirgus daļa) un kas uzskatāmi parāda, ka Savienības ražošanas nozarei nav nodarīts būtisks kaitējums. Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība tādā pašā garā apgalvoja, ka apgalvotā iekšzemes ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma pārbaude būtu jābalsta uz laikposmu no 2016. līdz 2019. gadam, kas neesot noticis attiecībā uz visiem kaitējuma rādītājiem. Jo īpaši Turcijas valdība uzskatīja, ka nesenā pagātnē nebija iespējams saistīt nozares uzlabošanos vai pasliktināšanos ar tirdzniecības aizsardzības pasākumu esību vai neesību. Turcijas valdība kritizēja pagaidu regulas 104. apsvēruma beigu daļu, jo uzskatīja, ka galīgo antidempinga pasākumu un kompensācijas maksājumu pret Ķīnu publicēšana 2017. gada aprīlī un jūnijā <sup>(14)</sup> un galīgo antidempinga pasākumu noteikšana pret Brazīliju, Irānu, Krieviju un Ukrainu 2017. gada oktobrī <sup>(15)</sup> nozīmē, ka 2017. gadā joprojām pastāvēja visas kaitējumu radošās sekas, ko izraisīja imports par dempinga cenām no šīm valstīm. Lai pamatotu šo apgalvojumu, Turcijas valdība uzsvēra, ka 2017. gadā imports no šīm piecām valstīm joprojām bija 26 % no HRFS importa.
- (162) Attiecībā uz apgalvojumiem par 2016. gada iekļaušanu vai neiekļaušanu attiecībā uz dažiem kaitējuma rādītājiem Komisija paskaidroja, ka atbilstoši pagaidu regulā norādītajam attiecīgās tabulas 1.8. iedaļā un citi konstatējumi pagaidu regulā attiecas uz 2016. līdz 2019. gadu. Piezīmēs aiz tabulām, kas attiecas uz attiecīgo periodu, ir ņemtas vērā tendences, kuras sākas 2016. gadā, neatkarīgi no tā, vai tās ir pozitīvas vai negatīvas. Tas tā ir pat tad, kad, tāpat kā šajā gadījumā, Komisija ņem vērā un izvērtē notikumus konkrētā laikposmā attiecīgā perioda ietvaros, ieskaitot tirdzniecības aizsardzības pasākumus.
- (163) Attiecībā uz antidempinga pasākumiem pret Brazīliju, Irānu, Krieviju un Ukrainu izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2015. gada 1. jūlija līdz 2016. gada 30. jūnijam. Attiecībā uz antidempinga un kompensācijas pasākumiem pret Ķīnu dempinga, subsīdēšanas un kaitējuma izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2015. gada 1. janvāra līdz 2015. gada 31. decembrim. Turcijas valdības piezīmes, ka minētās piecas valstis 2017. gadā joprojām veica 26 % no attiecīgā ražojuma importa un ka tāpēc tās joprojām radīja kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, ir maldinošas. Kā liecina pagaidu regulas 14. tabula, importa apjoms no piecām attiecīgajām valstīm no 2016. līdz 2017. gadam samazinājās par 68 % (t. i., no 5 724 303 t līdz 1 810 518 t) un tā kopējā tirgus daļa – no 16,1 % līdz 5,2 %. Šīs tendences ir apstiprinātas attiecībā uz ES27. Šīs regulas 14. tabulā redzams, ka importa apjoms no piecām attiecīgajām valstīm no 2016. līdz 2019. gadam ievērojami samazinājās (t. i., no 5 611 020 t līdz 1 565 303 t) – līdzīgi kā to kopējā tirgus daļa (t. i., no 16–17 % līdz 4–5 %). Tādējādi Komisija uzskata par nepamatotu apgalvojumu, ka iepriekšējās izmeklēšanās ir atklāts, ka 2017. gadā joprojām pastāvēja visas kaitējumu radošās sekas, ko izraisīja imports par dempinga cenām no Ķīnas, Brazīlijas, Irānas, Krievijas un Ukrainas.
- (164) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība atgādināja savas piezīmes par galīgo antidempinga pasākumu un kompensācijas maksājumu pret Ķīnu un galīgo antidempinga pasākumu pret Brazīliju, Irānu, Krieviju un Ukrainu noteikšanas laiku. Tā apgalvoja, ka importa samazinājums no šīm valstīm nemaina faktu, ka šis imports joprojām veidoja ievērojamu daļu no importa ES27 valstīs un ka tas 2017. gadā radīja kaitējumu. Pēc Turcijas valdības domām, pamatojoties uz skaitliskajiem rādītājiem, kas liecina par samazinājumu absolūtos skaitļos, Komisija mēģināja izvairīties no šādu kaitējumu radošu seku pārbaudes. Komisija minēto apgalvojumu atzina par nepamatotu. Attiecībā uz iepriekšējo izmeklēšanu izmeklēšanas periodiem 2017. gadā, kad, kā jau tika atgādināts, attiecīgo valstu tirgus daļas jau bija krasi samazinājušās, netika konstatēts dempings, kas rada kaitējumu. Turklāt šīs regulas 5.2.1. iedaļā ir ietverta tirgus dinamikas un dažādo importa avotu tirgus daļu analīze.
- 
- <sup>(14)</sup> Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/649 (2017. gada 5. aprīlis), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importam (OV L 92, 6.4.2017., 68. lpp.); Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/969 (2017. gada 8. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importam un ar kuru groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/649, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importam (OV L 146, 9.6.2017., 17. lpp.).
- <sup>(15)</sup> Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/1795 (2017. gada 5. oktobris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Brazīlijas, Irānas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importam un ar ko izbeidz izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Serbijas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu importu (OV L 258, 6.10.2017., 24. lpp.).

## 4.5.2. Makroekonomiskie rādītāji

## 4.5.2.1. Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums

- (165) Kopējam Savienības ražošanas apjomam, ražošanas jaudai un jaudas izmantojumam attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

6. tabula

**Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums**

|                        | 2016          | 2017          | 2018          | IP            |
|------------------------|---------------|---------------|---------------|---------------|
| Ražošanas apjoms (t)   | 74–77,5 milj. | 77–80,5 milj. | 76–79,5 milj. | 71–74,5 milj. |
| <i>Indekss</i>         | 100           | 104           | 102           | 96            |
| Ražošanas jauda (t)    | 88–93 milj.   | 89–94,5 milj. | 90–95,5 milj. | 91–96 milj.   |
| <i>Indekss</i>         | 100           | 102           | 103           | 104           |
| Jaudas izmantojums (%) | 84            | 86            | 84            | 78            |
| <i>Indekss</i>         | 100           | 102           | 99            | 93            |

Avots: Eurofer, izlasē iekļautie Savienības ražotāji un Eurostat

- (166) Attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozares ražošanas apjoms samazinājās par 4 %, savukārt ražošanas jauda pieauga par 4 %. Tādējādi jaudas izmantojums samazinājās par 7 %: no 84 % 2016. gadā līdz 78 % izmeklēšanas periodā.
- (167) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība uzskatīja, ka tas, ka Savienības ražošanas nozare kopš 2016. gada ik gadu palielināja jaudu, liecina, ka tā ir labā stāvoklī. Komisija nepiekrīt, norādot, kā minēts pagaidu regulas 107. apsvērumā, ka jaudas palielinājums laikposmā no 2016. līdz 2017. gadam atspoguļo Savienības tirgus apstākļu uzlabošanos pēc galīgo antidempinga un kompensācijas pasākumu noteikšanas importam no piecām valstīm un ka jaudas palielinājums kopš 2017. gada drīzāk tika panākts, pateicoties labākai efektivitātei un tam, ka tika atrisināti atsevišķi problēmjautājumi.
- (168) Turcijas valdība kritizēja to, ka attiecīgajā apsvērumā nav atsevišķas analīzes par kontrolēto tirgu un brīvo tirgu – šādas analīzes trūkums neļaujot noteikt kopējās ražošanas apjoma samazināšanās izcelsmi. Komisija uzskatīja, ka sadalījums 6. tabulā starp kontrolēto un brīvo tirgu būtu bezjēdzīgs. Patiešām, Savienības ražotāji izmeklējamā ražojuma ražošanai izmanto vienas un tās pašas ražošanas iekārtas un līnijas neatkarīgi no tā, vai to izmanto kontrolētā tirgus lietojumiem. Tomēr sīkāka informācija par kontrolētā tirgus apjomu ir sniegta šīs regulas 8. tabulā.

## 4.5.2.2. Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

- (169) Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomam un tirgus daļai brīvajā tirgū ES27 attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

7. tabula

**Pārdošanas apjoms un tirgus daļa brīvajā tirgū**

|                                                                      | 2016        | 2017          | 2018          | IP              |
|----------------------------------------------------------------------|-------------|---------------|---------------|-----------------|
| Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms Eiropas Savienībā (t) | 24–27 milj. | 24–27,5 milj. | 25–28,4 milj. | 24,5–27,5 milj. |
| <i>Indekss</i>                                                       | 100         | 101           | 103           | 103             |

|                 |       |       |       |       |
|-----------------|-------|-------|-------|-------|
| Tirgus daļa (%) | 75–76 | 79–80 | 76–77 | 78–79 |
| <i>Indekss</i>  | 100   | 105   | 102   | 104   |

*Avots: Eurofer, izlasē iekļautie Savienības ražotāji un Eurostat*

(170) Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms brīvajā tirgū attiecīgajā periodā pieauga par 3 %, savukārt tirgus daļa – par 4 %.

(171) ES27 Savienības ražošanas nozares apjomam kontrolētajā tirgū Savienībā attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

#### 8. tabula

##### Apjoms kontrolētajā tirgū un tirgus daļa

|                                                                | 2016            | 2017        | 2018            | IP              |
|----------------------------------------------------------------|-----------------|-------------|-----------------|-----------------|
| Apjoms kontrolētajā tirgū Savienībā (t)                        | 42,5–45,5 milj. | 44–47 milj. | 43,5–46,5 milj. | 39,5–42,5 milj. |
| <i>Indekss</i>                                                 | 100             | 103         | 102             | 93              |
| Savienības ražošanas nozares kopējais ražošanas apjoms (t)     | 73–76 milj.     | 76–79 milj. | 75–78 milj.     | 70–73 milj.     |
| <i>Indekss</i>                                                 | 100             | 104         | 102             | 96              |
| Savienības kopējā ražošanas apjoma daļa kontrolētajā tirgū (%) | 61              | 61          | 61              | 59              |
| <i>Indekss</i>                                                 | 100             | 99          | 99              | 96              |

*Avots: Eurofer, izlasē iekļautie Savienības ražotāji un Eurostat*

(172) Kontrolētais tirgus Savienības ražošanas nozarei (sastāv no HREFS, ko Savienības ražošanas nozare paredz lejupējai lietošanai) Savienībā attiecīgajā periodā samazinājās par 7 % jeb par aptuveni 3 milj. t. Savienības ražošanas nozares tirgus daļa kontrolētajā tirgū (izteikta procentos no kopējā ražošanas apjoma Savienībā) izmeklēšanas periodā samazinājās no 61 % 2016. gadā līdz 59 % izmeklēšanas periodā.

(173) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība kritizēja to, ka Komisija pagaidu regulas 109. apsvērumā skaidrojusi Savienības ražošanas nozares tirgus daļas pieaugumu brīvajā tirgū no 2018. līdz 2019. gadam ar faktu, ka atsavināšanas dēļ ievērojami pārdošanas apjomi no kontrolēta tirgus nonāca brīvajā tirgū. Tā uzskatīja šo skaidrojumu par apliecinājumu tam, ka Komisija, nošķirot šos tirgus “pēc saviem ieskatiem”, izmantojusi neobjektīvu pieeju. Turcijas valdība atkārtoja savu apgalvojumu, ko tā puda pēc galīgās informācijas izpaušanas, un apšaubīja, vai veids, kādā tika noteikta Savienības ražošanas nozares tirgus daļas dinamika, ir objektīvs. Komisija noraidīja apgalvojumu par neobjektīvu pieeju. Atsavināšanas dēļ Komisija uzskata par leģitīmu un patiešām nepieciešamu pārkvalificēt ražošanu kontrolētajam tirgum par ražošanu brīvajam tirgum. Lai gan, kā norādījusi Turcijas valdība, Savienības ražotāju tirgus daļa brīvajā tirgū attiecīgajā periodā pieauga, Komisija ievēroja, ka šāds pieaugums bija ievērojami mazāks nekā no Turcijas veikta importa tirgus daļas pieaugums tajā pašā periodā. Ņemot vērā, ka patērētājiem Savienībā ir diezgan stabils, imports no Turcijas aizpildīja tukšumu, ko atstāja dažas citas trešās valstis, uz kurām kopš 2017. gada attiecas tirdzniecības antidempinga un/vai kompensācijas maksājumi.

- (174) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība paziņoja, ka nav veikta analīze par ražošanas apjomu, kas attiecināms uz ražošanas līnijām, kuras, kā skaidrots pagaidu regulas 111. apsvērumā, tika pārdotas. ĶĪB apgalvoja, ka šī pārdošana notika stratēģisku un komerciālu iemeslu dēļ. Komisija norādīja, ka pārdošana attiecās uz īpašumtiesību maiņu starp Savienības ražotājiem un tai nav ietekmes uz 6. tabulu. Komisija nekonstatēja saikni starp konkrēto pārdošanu un importu no Turcijas.
- (175) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas ĶĪB norādīja, ka tādi galvenie kaitējuma rādītāji kā pārdošanas apjoms un tirgus daļa brīvajā tirgū liecina, ka Savienības ražošanas nozares darbības rādītāji nav slikti. Komisija uzskatīja, ka apgalvojums nav pamatots, jo pagaidu regulas 109. un 150. apsvērumā jau ir paskaidrots, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa pieauga atsavināšanas dēļ, kā rezultātā daudzi darījumi, kas iepriekš tika uzskatīti par kontrolējamam tirgum paredzētiem, kļuva par darījumiem brīvajā tirgū. Kā paredzēts pamatregulas 3. panta 5. punktā, kaitējuma noteikšanas pamatā ir visu to būtisko ekonomikas faktoru un indeksu novērtējums, kuri raksturo ražošanas nozares stāvokli kopumā.
- (176) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶĪB norādīja, ka Komisijas piezīmes šajā iedaļā nepaskaidroja ne to, kāpēc Savienības ražošanas nozarē bija izaugsme, ne to, kāpēc tirgus pārdošanas apjoma un tirgus daļas pieaugumam šajā konkrētajā gadījumā nav nozīmes. Ņemot vērā šo piezīmju būtību, tās ir aplūkotas tālāk 217. apsvērumā.

#### 4.5.2.3. Izaugsme

- (177) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība norādīja, ka pagaidu regulas 112. apsvērumā ietverti nepamatoti apgalvojumi, un kritizēja dažus formulējumus. Komisija atzina šos apgalvojumus par nepamatotiem, jo konkrētajā apsvērumā ir skaidra atsauce uz datiem un konstatējumiem pagaidu regulā.
- (178) Skaitliskie rādītāji par ES27 attiecībā uz ražošanu kopš 2017. gada uzrāda izteiktu samazināšanās tendenci, savukārt pārdošanas apjoms un tirgus daļa tajā pašā periodā bija stabili attiecībā pret nelielu patēriņa pieaugumu brīvajā tirgū. ES27 Savienības ražošanas nozarē izaugsme, lai gan ļoti pieticīga, konstatējama tikai tad, ja par sākumpunktu tiek uzskatīts 2016. gads, proti, gads, kurā atklājās, ka Savienības ražošanas nozarei radījies kaitējumu imports par dempinga cenām no citām valstīm.
- (179) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība apšaubīja, vai konkrēti secinājumi par izaugsmi ir objektīvi, jo iepriekš Komisija ražošanas apjomu samazinājumu atzinusi par "lielu", bet pārdošanas apjoma pieaugumu brīvajā tirgū – par "nelielu". Komisija norādīja, ka, pirmkārt, procentuālās vērtības, uz ko savā apgalvojumā atsauca Turcijas valdība, neattiecas uz ES27 un tādējādi ir novecojušas; otrkārt, katrā ziņā salīdzinošai analīzei par to, kā kvalificēt procentuālo vērtību izmaiņas, ir jāņem vērā pamatā esošās vērtības relatīvais lielums, uz kuru attiecas izmaiņas.

#### 4.5.2.4. Nodarbinātība un ražīgums

- (180) ES27 nodarbinātībai un ražīgumam attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

9. tabula

#### Nodarbinātība un ražīgums

|                                  | 2016         | 2017         | 2018         | IP           |
|----------------------------------|--------------|--------------|--------------|--------------|
| Nodarbināto skaits               | 38–40 tūkst. | 42–44 tūkst. | 38–40 tūkst. | 37–39 tūkst. |
| <i>Indekss</i>                   | 100          | 112          | 103          | 100          |
| Ražīgums (tonnas uz nodarbināto) | 1 900–2 000  | 1 700–1 800  | 1 900–2 000  | 1 800–1 900  |
| <i>Indekss</i>                   | 100          | 92           | 99           | 96           |

Avots: Eurofer un izlasē iekļautie Savienības ražotāji

- (181) Ar HRFS ražošanu saistītās Savienības ražošanas nozares nodarbinātības līmenis attiecīgajā periodā svārstījās, taču kopumā saglabājās stabils. Ņemot vērā ražošanas apjoma samazināšanos, Savienības ražošanas nozares darbaspēka ražīgums, ko mēri tonnās, kuras viens nodarbinātais saražo gada laikā, attiecīgajā periodā samazinājās par 4 %.
- (182) Pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas ĶĪB norādīja, ka tādi galvenie kaitējuma rādītāji kā nodarbinātība liecina, ka Savienības ražošanas nozares darbības rādītāji nav slikti. Tomēr Komisija norādīja, ka, neraugoties uz nodarbināto skaita stabilitāti attiecīgajā periodā, nodarbināto skaits no 2017. līdz 2019. gadam ievērojami samazinājās. Būtiskais kaitējums Savienības ražošanas nozarei katrā ziņā bija nepārprotams, kā parādīts pagaidu regulas 4.5.4. iedaļā un šīs regulas 4.6. iedaļā.
- (183) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas ĶĪB norādīja, ka konstatējums par būtisku kaitējumu, kas saistīts tikai ar nodarbināto skaita samazināšanu, neatbilst PTO judikatūrai un ka nodarbināto skaita samazināšanu no 2017. gada nevar saistīt ar importu par dempinga cenām no Turcijas. Komisija šos apgalvojumus noraidīja. Konstatējumu par būtisku kaitējumu Komisija nekur nebija saistījusi tikai nodarbināto skaita samazināšanu. Nodarbināto skaita dinamika cieši sekoja ražošanas apjoma dinamikai.
- (184) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība norādīja, ka ražīgums nebūtu jāskata atsevišķi, jo 2017. gadā ražīgums samazinājās sakarā ar ievērojamo nodarbinātības pieaugumu no 2016. līdz 2017. gadam. Tā kā ražīgums ir viens no faktoriem, kas tika ņemts vērā kaitējuma analizē, Komisija apstiprināja, ka neviens faktors netika skatīts atsevišķi.
- (185) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība uzskatīja, ka iepriekšējā apsvēruma pēdējais teikums ir līdzvērtīgs apstiprinājumam, ka ražīguma samazināšanos ir izraisījis nodarbinātības pieaugums 2017. gadā. Komisija nepiekrīta Turcijas valdībai, lai gan atzina, ka nodarbinātības pieaugums laikposmā no 2016. līdz 2017. gadam ietekmēja ražīguma samazināšanos no 2016. līdz 2017. gadam. Tomēr ir svarīgi, ka ražīgums no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam laikā, kad samazinājās arī nodarbinātība, atkal samazinājās, rezultātā, kā norādīts 181. apsvērumā, attiecīgajā periodā kopumā ražīgums samazinājās par 4 %.

#### 4.5.2.5. Dempinga starpības lielums un atgūšanās no iepriekšējā dempinga

- (186) Attiecībā uz ES27 visas dempinga starpības būtiski pārsniedza *de minimis* līmeni. Ņemot vērā no Turcijas veiktā importa apjomu un cenas, faktisko dempinga starpību lieluma ietekme uz Savienības ražošanas nozari bija būtiska.
- (187) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība apstrīdēja Komisijas piezīmes par Savienības ražošanas nozares atgūšanos 2017. gadā tirdzniecības aizsardzības instrumentu izmantošanas rezultātā. Tā kā šī iedaļa attiecas uz "atgūšanos no iepriekšējā dempinga", tad Komisija uzskatīja par pamatotu atgādināt, ka, ņemot vērā konstatējumus iepriekšējās izmeklēšanās par to pašu ražojumu, Savienības ražošanas nozares stāvokli 2016. gadā ietekmēja dempinga prakse, kopš 2017. gada tā uzrādīja atgūšanās pazīmes un sasniegtais veselīgāks rentabilitātes līmenis izmeklēšanas periodā tika zaudēts.
- (188) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 115. līdz 117. apsvērumā.

#### 4.5.3. Mikroekonomiskie rādītāji

##### 4.5.3.1. Cenas un faktori, kas tās ietekmē

- (189) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju vidējai svērtajai vienības pārdošanas cenai nesaistītiem klientiem Savienībā attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

## 10. tabula

## Pārdošanas cenas un ražošanas izmaksas Savienībā

|                                                       | 2016       | 2017       | 2018       | IP         |
|-------------------------------------------------------|------------|------------|------------|------------|
| Vidējā vienības pārdošanas cena brīvajā tirgū (EUR/t) | 393        | 532        | 574        | 534        |
| <i>Indekss</i>                                        | <i>100</i> | <i>135</i> | <i>146</i> | <i>136</i> |
| Vienības ražošanas izmaksas (EUR/t)                   | 413        | 497        | 540        | 560        |
| <i>Indekss</i>                                        | <i>100</i> | <i>121</i> | <i>131</i> | <i>136</i> |
| Avots: izlasē iekļautie Savienības ražotāji           |            |            |            |            |

- (190) Vienības vidējās pārdošanas cenas 2017. gadā un pēc tam vēlreiz 2018. gadā, salīdzinot ar 2016. gadu, būtiski pieauga. Tomēr Savienības ražošanas nozarē vienības vidējā pārdošanas cena samazinājās no 574 EUR/t 2018. gadā līdz 534 EUR/t izmeklēšanas periodā, savukārt tās ražošanas izmaksas pieauga no 540 EUR/t 2018. gadā līdz 560 EUR/t izmeklēšanas periodā. Tāpēc, lai arī 2017. un 2018. gadā Savienības ražošanas nozarei bija izdevies radušos izmaksu pieaugumu nodot tālāk saviem klientiem un saglabāt rentabilitāti, izmeklēšanas periodā nozare to vairs nespēja. Šajā tabulā un pagaidu regulas 10. tabulā sniegtā informācija par ražošanas izmaksām ir identiska.
- (191) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība norādīja, ka gan Savienības ražošanas nozares vienības ražošanas izmaksas, gan vienības vidējās pārdošanas cenas brīvajā tirgū attiecīgajā periodā pieauga tādā pašā mērā (+ 36 %), tā ka Savienības ražošanas nozare varēja atspoguļot izejvielu cenu pieaugumu savās cenās. Komisija norāda, ka Turcijas valdības novērtējums aptver tikai noteikta laikposma robežpunktus, neņemot vērā gada dinamiku un faktu, ka antidempinga izmeklēšanā, kuras rezultātā 2017. gadā tika noteikti pasākumi pret Brazīliju, Irānu, Krieviju un Ukrainu, tika konstatēts kaitējums laikposmā no 2015. gada 1. jūlija līdz 2016. gada 30. jūnijam. Faktiski, tā kā pārdošanas cenas Savienībā 2016. gadā <sup>(16)</sup> būtiski nospieda imports par dempinga cenām no Brazīlijas, Irānas, Krievijas un Ukrainas, tad Savienības ražošanas nozare varēja tikai atjaunot savas pārdošanas cenas normālā līmenī 2017. gadā <sup>(17)</sup>. Komisija norāda arī, ka Savienības ražošanas nozarē pārdošanas cenas samazinājās no 574 EUR/t 2018. gadā līdz 534 EUR/t izmeklēšanas periodā, savukārt tās vienības izmaksas tajā pašā laikposmā pieauga no 540 EUR/t līdz 560 EUR/t. Tāpēc, lai arī 2017. un 2018. gadā Savienības ražošanas nozarei bija izdevies radušos izmaksu pieaugumu nodot tālāk saviem klientiem un saglabāt rentabilitāti, izmeklēšanas periodā nozare to vairs nespēja.
- (192) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība norādīja, ka Komisija nav parādījusi, kā Savienības ražošanas nozare spēja atspoguļot 2017. gada izmaksu pieaugumu pārdošanas cenās. Komisija tam nepiekrīta. Izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbilžu uz anketas jautājumiem attālinātās salīdzinošās pārbaudes un šīs regulas 10. tabula apstiprināja, ka izmaksu pieaugums laikposmā no 2016. līdz 2017. gadam izpaudās augstāku pārdošanas cenu veidā ES27 brīvajā tirgū laikposmā no 2016. līdz 2017. gadam.

## 4.5.3.2. Darbaspēka izmaksas

- (193) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju vidējam darbaspēka izmaksām attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

<sup>(16)</sup> Citustarp sk. 3. un 7. tabulu un 339. apsvērumu Īstenošanas regulā (ES) 2017/1795, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Brazīlijas, Irānas, Krievijas un Ukrainas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importam un ar ko izbeidz izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Serbijas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importu.

<sup>(17)</sup> Īstenošanas regula (ES) 2017/1795 (sk. iepriekš 10. zemsvītras piezīmi). Kopš 2016. gada oktobra Savienības ražotāji varēja izmantot aizsardzību, ko piešķir Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1778 (2016. gada 6. oktobris), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importam (OV L 272, 7.10.2016., 33. lpp.).

11. tabula

**Vidējās darbaspēka izmaksas uz nodarbināto**

|                                             | 2016   | 2017   | 2018   | IP     |
|---------------------------------------------|--------|--------|--------|--------|
| (EUR)                                       | 74 295 | 78 101 | 79 241 | 83 187 |
| <i>Indekss</i>                              | 100    | 105    | 107    | 112    |
| Avots: izlasē iekļautie Savienības ražotāji |        |        |        |        |

(194) Attiecīgajā periodā vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu nodarbināto paaugstinājās par 12 %. Šī tabula ir identiska pagaidu regulas 11. tabulai.

(195) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība paziņoja, ka darbaspēka izmaksu pieaugumu nevar atsevišķi saistīt ar importu no Turcijas. Šī persona sūdzējās, ka pagaidu regulā nav pārbaudīti darbaspēka izmaksu dinamikas iemesli. Komisija pārliecināja Turcijas valdību, ka, tā kā darbaspēka izmaksas ir viens no faktoriem, kas tika ņemti vērā kaitējuma analizē, Komisija nevienu faktoru neapskatīja atsevišķi. Darbaspēka izmaksu pieauguma iemesli bija dažādi, tostarp saistības pret arodbiedrībām, kas pārstāv darbaspēku. Tomēr Komisija atgādināja, ka šajā analizē svarīgais jautājums ir par to, cik lielā mērā Savienības ražošanas nozare varētu novirzīt izmaksu pieaugumu, kas aplūkots iepriekšējā iedaļā.

## 4.5.3.3. Krājumi

(196) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju krājumu līmenim attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

12. tabula

**Krājumi**

|                                                          | 2016      | 2017      | 2018    | IP      |
|----------------------------------------------------------|-----------|-----------|---------|---------|
| Krājumi perioda beigās (t)                               | 1 033 364 | 1 207 363 | 843 448 | 862 918 |
| <i>Indekss</i>                                           | 100       | 117       | 82      | 84      |
| Krājumi perioda beigās procentos no ražošanas apjoma (%) | 4,5–5,5   | 5–6       | 4–5     | 4–5     |
| <i>Indekss</i>                                           | 100       | 110       | 81      | 85      |
| Avots: izlasē iekļautie Savienības ražotāji              |           |           |         |         |

(197) Attiecīgajā periodā krājumi perioda beigās bija sarukuši par 16 %. Attiecībā uz dinamiku, kas bija raksturīga krājumiem perioda beigās, šis rādītājs attiecīgajā periodā saglabājās relatīvi stabils aptuveni 5 % apmērā no ražošanas apjoma. Šī tabula ir identiska pagaidu regulas 12. tabulai.

(198) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība uzskatīja, ka pagaidu regulas 125. apsvērumā Komisijas pienācīgi izstrādātie konstatējumi par to, ka krājumi nav uzskatāmi par nozīmīgiem kaitējuma rādītājiem, ir neobjektīvi. Komisija tam nepiekrīt. Kā paskaidrots pagaidu regulā, lielāko daļu līdzīgā ražojuma veidu ražo pēc konkrētiem pasūtījumiem, tāpēc tos piegādā pēc ražošanas un neglabā krājumos. Pie līdzīga secinājuma par krājumiem Komisija nonāca iepriekšējās izmeklēšanās par to pašu ražojumu<sup>(18)</sup>. Turklāt šī izmeklēšana ir apstiprinājusi, ka lielākā daļa līdzīgā ražojuma veidu patiešām tiek ražoti pēc konkrētiem lietotāju pasūtījumiem.

<sup>(18)</sup> Citustarp sk. 292. apsvērumu Īstenošanas regulā (ES) 2017/1795 (sk. iepriekš 10. zemsvītras piezīmi).

- (199) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība apšaubīja Komisijas piezīmes par krājumu perioda beigās samazināšanos procentos no ražošanas apjoma. Komisija atgādināja, ka krājumi perioda beigās, izteikti procentos no ražošanas apjoma, attiecīgajā periodā saglabājās relatīvi stabili aptuveni 5 % apmērā un ka šis faktors netiek uzskatīts par svarīgu rādītāju. Pēc Komisijas domām, tā kā lielākā daļa līdzīgā ražojuma veidu tiek ražoti pēc konkrētiem lietotāju pasūtījumiem, nebūtu pamatoti uzskatīt, ka stabili krājumi (procentos no ražošanas apjoma) liecinātu par to, ka Savienības ražošanas nozarei nav nodarīts kaitējums.

#### 4.5.3.4. Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem un spēja piesaistīt kapitālu

- (200) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju rentabilitātei, naudas plūsmai, ieguldījumiem un ienākumam no ieguldījumiem attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

#### 13. tabula

##### Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi un ienākums no ieguldījumiem

|                                                                                                 | 2016          | 2017        | 2018        | IP            |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------|-------------|-------------|---------------|
| Nesaistītiem klientiem Savienībā veiktās pārdošanas rentabilitāte (% no pārdošanas apgrozījuma) | – 3,4         | 6,8         | 6,7         | – 6,1         |
| <i>Indekss</i>                                                                                  | – 100         | 197         | 197         | – 178         |
| Naudas plūsma (EUR)                                                                             | – 140 233 454 | 441 132 791 | 621 327 297 | – 308 067 291 |
| <i>Indekss</i>                                                                                  | – 100         | 315         | 443         | – 220         |
| Ieguldījumi (EUR)                                                                               | 144 626 230   | 234 309 366 | 210 822 274 | 156 161 956   |
| <i>Indekss</i>                                                                                  | 100           | 162         | 146         | 108           |
| Ienākums no ieguldījumiem (%)                                                                   | – 3,1         | 9,7         | 10,2        | – 13,0        |
| <i>Indekss</i>                                                                                  | – 100         | 317         | 331         | – 424         |

Avots: izlasē iekļautie Savienības ražotāji

- (201) Rentabilitātei attiecīgajā periodā bija negatīva dinamika, neraugoties uz sākotnējo peļņas pieaugumu 2017. un 2018. gadā. Rentabilitāte samazinājās no 6,8 % 2017. gadā līdz – 6,1 % izmeklēšanas periodā.
- (202) Laikposmā no 2017. gada līdz 2018. gadam neto naudas plūsma bija pozitīva, augstāko punktu sasniedzot 2018. gadā, un kļuva negatīva izmeklēšanas periodā, kad rentabilitāte sasniedza zemāko punktu attiecīgajā periodā. Spēju piesaistīt kapitālu kavēja peļņas samazinājums.
- (203) Gada ieguldījumu līmenis attiecīgajā periodā pieauga par 8 %, taču izmeklēšanas periodā samazinājās, sasniedzot līmeni, kas tikai nedaudz pārsniedz 2016. gada līmeni. Ienākumam no ieguldījumiem tendences bija tādas pašas kā rentabilitātei. Šī 13. tabulas daļa, kas attiecas uz ieguldījumiem un ienākumu no ieguldījumiem, ir tāda pati kā pagaidu regulas 13. tabulā.
- (204) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība apgalvoja, ka ieguldījumu līmenis pagaidu regulas 13. tabulā ir milzīgs un skaidri pierāda, ka kaitējuma nav bijis. Komisija nepiekrīta Turcijas valdības secinājumam, jo ieguldījumi galvenokārt tika veikti 2017. un 2018. gadā, t. i., kad Savienības ražošanas nozare sāka atgūties no iepriekšējās dempinga prakses. Kā skaidrots pagaidu regulas 167. apsvērumā, Savienības ražotāji attiecīgajā periodā nevarēja ieguldīt tik daudz, cik vēlējas. Tā kā Savienības ražošanas nozare ir ļoti kapitālietilpīga nozare, ieguldījumi relatīvā izteiksmē nebija milzīgi. Spēju piesaistīt kapitālu kavēja peļņas samazinājums.

- (205) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība lūdza izskaidrot ieguldījumu pieaugumu par 62 % laikposmā no 2016. līdz 2017. gadam, lai gan pasākumi attiecībā uz HRFS pret piecām trešām valstīm stājās spēkā 2017. gada oktobrī. Komisija vispirms norādīja, ka principā to, ka tirgū ir imports par dempinga cenām, kas rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, nevar izmantot, lai atzītu par nederīgiem Savienības ražošanas nozares lēmumus par ieguldījumiem, jo tas nozīmētu atalgot konkrēto negodīgo tirdzniecības praksi. Pēc būtības Komisija atgādināja, ka pagaidu antidempinga pasākumi pret vienu no galvenajiem HRFS importa avotiem tajā laikā, proti, Ķīnu, tika publicēti 2016. gada 7. oktobrī<sup>(19)</sup>, savukārt galīgie pasākumi sekoja 2017. gada aprīļa sākumā<sup>(20)</sup>. Turklāt šīs regulas 14. tabulā nepārprotami redzams, ka imports par dempinga cenām no Ķīnas, Krievijas, Brazīlijas, Ukrainas un Irānas no 2016. līdz 2017. gadam ir samazinājies, kas 2017. gadā veicināja atlikto ieguldījumu īstenošanu.
- (206) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība paziņoja, ka konkrēti ieguldījumi veselības, drošuma un vides jomā nenes peļņu vai ienākumu no ieguldījumiem. Komisija uzskatīja, ka Savienības ražošanas nozarei būtu vajadzējis gūt peļņu pat tad, ja tā pildīja savas saistības veselības, drošuma un vides jomā. Normālos tirgus apstākļos ieguldījumi veselības, drošuma un vides jomā neliedz uzņēmumiem gūt veselīgu peļņu. Lai gan Turcijas valdība piekrita šim secinājumam, pēc galīgās informācijas izpaušanas tā uzskatīja, ka Komisija nav objektīvi pārbaudījusi rentabilitāti un ienākumu no ieguldījumiem, jo ieguldījumi veselības, drošuma un vides jomā tajā gadā, kad tiek veikti ieguldījumi, maksā dārgi un neviens uzņēmums necer gūt peļņu no šiem ieguldījumiem. Komisija nepiekrita, jo veselīgai Savienības ražošanas nozarei būtu jāuzrāda stabils rentabilitātes līmenis un ienākums no ieguldījumiem, kas ļautu segt izdevumus, kuri nenes finansiālu ienākumu no ieguldījumiem, bet ir pilnībā nepieciešami ar veselību, drošumu un vidi saistītu iemeslu dēļ.
- (207) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 126. līdz 131. apsvērumā.

#### 4.6. Secinājums par kaitējumu

- (208) Lai gan patēriņš brīvajā tirgū attiecīgajā periodā nedaudz samazinājās (– 1 %), Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms brīvajā tirgū pieauga, tā tirgus daļai mainoties no [75–76 %] līdz [78–79 %]. Tomēr nelielus pārdošanas apjoma un tirgus daļas uzlabojumus var novērot tikai salīdzinājumā ar 2016. gadu, kad Savienības ražošanas nozarei radīja kaitējumu imports no citām valstīm. Tomēr Savienības ražošanas nozares ražošanas izlaide un jaudas izmantojums attiecīgajā periodā samazinājās attiecīgi par 4 % un 7 %. No 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam ražošana un jaudas izmantojums samazinājās izteiktāk, turklāt samazinājās arī pārdošanas apjoms brīvajā tirgū. No 2017. gada Savienības ražošanas nozarē bija izaugsme, jo tā atguvās no negodīgā importa, kam tika piemēroti antidempinga un antisubsidēšanas pasākumi, taču izmeklēšanas periodā tās stāvoklis pasliktinājās.
- (209) Galvenokārt būtiska izejvielu cenu pieauguma dēļ attiecīgajā periodā ievērojami pieauga Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas (+ 36 %).
- (210) Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenas 2017. un 2018. gadā pieauga vairāk nekā izmaksas, un tas ļāva Savienības ražotājiem atgūties no iepriekšējās kaitīgās dempinga prakses un panākt 6,7 % rentabilitāti. Tomēr no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam, lai saglabātu savu tirgus daļu, saskaroties ar importu par dempinga cenām no Turcijas, Savienības ražošanas nozarei bija jāsamazina pārdošanas cenas, lai gan pieauga izmaksas (+ 4 %). Tas atstāja smagas sekas uz Savienības ražošanas nozares rentabilitāti, kas saruka no +6,7 % 2018. gadā līdz – 6,1 % izmeklēšanas periodā.
- (211) Citi finanšu rādītāji (naudas plūsma, ienākums no ieguldījumiem) uzrādīja līdzīgu tendenci, jo īpaši izmeklēšanas periodā, tādejādi, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, ieguldījumu apjoms izmeklēšanas periodā būtiski samazinājās.

<sup>(19)</sup> Īstenošanas regula (ES) 2016/1778.

<sup>(20)</sup> Īstenošanas regula (ES) 2017/649.

- (212) Kā skaidrots 16. apsvērumā, Apvienotās Karalistes izstāšanās dēļ bija vajadzīga makroekonomisko rādītāju un dažu citu datu pārskatīšana. Atšķirības starp pagaidu regulas 1.–13. tabulu un šīs regulas 1.–13. tabulu tomēr ir nebūtiskas gan vienību, gan tendenču ziņā. Cenu samazinājuma līmenis joprojām bija ievērojams. Tāpēc Komisija secināja, ka Apvienotās Karalistes izstāšanās nemaina pagaidu regulā izdarīto secinājumu par kaitējumu.
- (213) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija galīgi secināja, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums pamatregulas 3. panta 5. punkta nozīmē.

## 5. CĒĻSAKARĪBA

### 5.1. Importa par dempinga cenām ietekme

- (214) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas ĶĪB un Turcijas valdība nepiekrīta pagaidu regulas 5.1. iedaļas secinājumiem. Turcijas valdība apgalvoja, ka tur sniegtie paskaidrojumi nevar pamatot cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un apgalvoto kaitējumu laikposmā no 2018. līdz 2019. gadam, jo importa apjomi no Turcijas bija stabili un gan no Turcijas veiktā importa cenas, gan Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas minētajā periodā samazinājās. Komisija norādīja uz Turcijas valdības paziņojumu neprecizitāti. No vienas puses, Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas minētajā periodā nesamazinājās. Drīzāk tās pieauga no 540 EUR/t 2018. gadā līdz 560 EUR/t 2019. gadā, kā parādīts pagaidu regulas 10. tabulā un šīs regulas 10. tabulā. No otras puses, no 2018. līdz 2019. gadam importa apjomi no Turcijas saglabājās diezgan stabili ( kaut arī tie bija lielāki nekā 2016. un 2017. gadā), savukārt to cenas samazinājās par 8,5 %, kā parādīts šīs regulas 4. un 5. tabulā. Komisija norādīja, ka Turcijas valdība uzskatīja pagaidu regulā konstatētos cenu samazinājuma līmeņus par nenozīmīgiem, tomēr neapstrīdēja, ka HRFS ir ražojums, kas ļoti strauji reaģē uz cenu izmaiņām. Turcijas valdība pati faktiski ir atzinusi, ka no Turcijas veiktā importa tirgus daļas pieaugums ir skaidrojams ar nelielu cenu starpību <sup>(21)</sup>. Tādējādi šie apgalvojumi tiek noraidīti. Katrā ziņā neatkarīgi no cenu samazinājuma Savienības ražošanas nozarei izmeklēšanas periodā bija jā saglabā savas cenas krietni zem ražošanas izmaksām, lai saglabātu savu tirgus daļu, jo imports no Turcijas par zemākām cenām izraisīja cenu nospiešanu.
- (215) Turcijas valdība norādīja arī, ka imports no Turcijas nepārņēma Savienības ražošanas nozares tirgus daļu, bet tikai ieguva konkrētu daļu no trešām valstīm un tas nevarēja ietekmēt Savienības ražotājus. Tādā pašā garā ĶĪB apgalvoja, ka Komisija nav ņēmusi vērā, ka imports no Turcijas ir aizpildījis tukšumu, ko atstāja citas piegādātājas valstis. Šī persona apgalvoja arī, ka laika ziņā trūkst atbilstības starp Savienības ražošanas nozares darbības rādītājiem un no Turcijas veiktā importa dinamiku, jo laikā, kad no 2019. gada otrā līdz trešajam ceturksnim Savienības ražotāju stāvoklis pasliktinājās, kā apgalvoja sūdzības iesniedzējs, importa apjomi no Turcijas samazinājās un tā cenas nemainījās. Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība norādīja, ka ceturkšņa analīze liecina, ka imports no Turcijas kopš 2019. gada sākuma ir sācis ievērojami samazināties. Pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas ĶĪB tāda pašā garā norādīja, ka Komisija nav paskaidrojusi, kāpēc laikposmā no 2016. līdz 2019. gadam, kad pakāpeniski pieauga importa apjomi no Turcijas, daži galvenie Savienības ražošanas nozares ekonomiskie rādītāji uzlabojās vai saglabājās stabili. Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶĪB norādīja, ka būtiskais kaitējums ir saistāms ar citiem faktoriem, nevis importu no Turcijas, jo laikposmā no 2016. līdz 2018. gadam pieauga ne tikai importa apjomi no Turcijas, bet arī tā cenas.
- (216) Komisija piekrīta, ka tas, ka imports no Turcijas aizpildīja tukšumu, nebūtu bijusi problēma; tomēr šāds imports Savienībā nonāca par negodīgām dempinga cenām. Komisija nepiekrīta, ka trūktu atbilstības laika ziņā. Faktiski ĶĪB savā analīzē bija ignorējusi importa no Turcijas radītā cenu spiediena ietekmi. Tas, ka kaitējums ir nepārprotams drīzāk ar cenām saistīto rādītāju ziņā nemazina kopējo secinājumu, ka dempings radījis kaitējumu. Kā norādīts pagaidu regulas 139. apsvērumā, 2019. gadā Savienības ražošanas nozare bija spiesta noteikt cenas, kas bija ievērojami zemākas par izmaksām, ar mērķi saglabāt savu tirgus daļu saistībā ar cenu spiedienu, kuru radīja imports no Turcijas par zemākām cenām. Tādēļ pastāv nepārprotama atbilstība starp importu par dempinga cenām un kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

<sup>(21)</sup> Pēdējā rindkopa dokumenta t21.000916 14. lappusē.

- (217) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība norādīja, ka Savienības ražošanas nozare būtībā konkurē ar importu brīvajā tirgū. Turcijas valdība apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļas pieaugums brīvajā tirgū pierāda, ka imports no Turcijas nav radījis kaitējumu. ĶĪB norādīja, ka situācijā, kad, neraugoties uz Turcijas izcelsmes importu, pieauga Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms brīvajā tirgū un tirgus daļa, nevar secināt, ka Savienības ražošanas nozarei attiecīgajā periodā ir nodarīts būtisks kaitējums. Komisija uzskata, ka abu pušu apgalvojumos nav ņemta vērā importa no Turcijas izraisītā cenu spiediena ietekme un ka ar cenu saistītie rādītāji liecina par skaidru un pierādāmu kaitējumu. Izmeklēšanas periodā Savienības ražošanas nozare no konkrētiem importa avotiem ieguva daļu tirgus daļas. Tomēr, tā kā imports no Turcijas un tā zemākās cenas radīja cenu spiedienu, tas tika panākts ar pārdošanas cenām, kas bija ievērojami zemākas par izmaksām.
- (218) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 138. līdz 139. apsvērumā.

## 5.2. Citu faktoru ietekme

### 5.2.1. Imports no trešām valstīm

- (219) Importa apjomam no citām trešām valstīm attiecīgajā periodā bija šāda dinamika.

14. tabula

### Imports no trešām valstīm

| Valsts               |                     | 2016      | 2017      | 2018      | IP        |
|----------------------|---------------------|-----------|-----------|-----------|-----------|
| Krievijas Federācija | Apjoms (t)          | 1 935 269 | 720 339   | 1 587 740 | 1 340 462 |
|                      | Indekss             | 100       | 37        | 82        | 69        |
|                      | Tirgus daļa (%)     | 5–6       | 2–3       | 4–5       | 3–4       |
|                      | Indekss             | 100       | 39        | 81        | 70        |
|                      | Vidējā cena (EUR/t) | 335       | 468       | 496       | 443       |
|                      | Indekss             | 100       | 140       | 148       | 132       |
| Serbija              | Apjoms (t)          | 348 619   | 465 158   | 733 711   | 860 953   |
|                      | Indekss             | 100       | 133       | 210       | 247       |
|                      | Tirgus daļa (%)     | 0–1       | 1–2       | 2–3       | 2–3       |
|                      | Indekss             | 100       | 139       | 207       | 249       |
|                      | Vidējā cena (EUR/t) | 386       | 498       | 547       | 479       |
|                      | Indekss             | 100       | 129       | 142       | 124       |
| Indija               | Apjoms (t)          | 430 713   | 1 098 632 | 884 455   | 847 584   |
|                      | Indekss             | 100       | 255       | 205       | 197       |
|                      | Tirgus daļa (%)     | 1–2       | 3–4       | 2–3       | 2–3       |
|                      | Indekss             | 100       | 266       | 202       | 199       |
|                      | Vidējā cena (EUR/t) | 403       | 494       | 531       | 464       |
|                      | Indekss             | 100       | 122       | 132       | 115       |

|                                               |                     |           |           |           |           |
|-----------------------------------------------|---------------------|-----------|-----------|-----------|-----------|
| Brazīlija                                     | Apjoms (t)          | 654 633   | 369 251   | 266 555   | 114 142   |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 56        | 41        | 17        |
|                                               | Tirgus daļa (%)     | 1–2       | 1–2       | 0–1       | 0–1       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 59        | 40        | 18        |
|                                               | Vidējā cena (EUR/t) | 362       | 494       | 531       | 485       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 136       | 147       | 134       |
| Ukraina                                       | Apjoms (t)          | 1 078 716 | 606 830   | 131 928   | 106 797   |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 56        | 12        | 10        |
|                                               | Tirgus daļa (%)     | 3–4       | 1–2       | 0–1       | 0–1       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 59        | 12        | 10        |
|                                               | Vidējā cena (EUR/t) | 331       | 466       | 472       | 424       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 141       | 142       | 128       |
| Irāna                                         | Apjoms (t)          | 917 783   | 76 707    | 56 026    | 3 377     |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 8         | 6         | 0         |
|                                               | Tirgus daļa (%)     | 2–3       | 0–1       | 0–1       | 0–1       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 9         | 6         | 0         |
|                                               | Vidējā cena (EUR/t) | 305       | 428       | 489       | 504       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 140       | 160       | 165       |
| Ķīna                                          | Apjoms (t)          | 1 024 619 | 8 456     | 579       | 525       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 0,83      | 0,06      | 0,05      |
|                                               | Tirgus daļa (%)     | 2–3       | 0–1       | 0–1       | 0–1       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 1         | 0         | 0         |
|                                               | Vidējā cena (EUR/t) | 325       | 667       | 3 760     | 3 177     |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 205       | 1 158     | 978       |
| Citas trešās valstis                          | Apjoms (t)          | 935 804   | 1 560 157 | 1 507 414 | 1 242 177 |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 167       | 161       | 133       |
|                                               | Tirgus daļa (%)     | 2–3       | 4–5       | 4–5       | 3–4       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 174       | 159       | 134       |
|                                               | Vidējā cena (EUR/t) | 384       | 493       | 562       | 523       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 128       | 146       | 136       |
| Visas trešās valstis kopā,<br>izņemot Turciju | Apjoms (t)          | 7 326 155 | 4 905 531 | 5 168 408 | 4 516 016 |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 67        | 71        | 62        |
|                                               | Tirgus daļa (%)     | 21–22     | 15–16     | 15–16     | 12,5–13,5 |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 70        | 69        | 62        |
|                                               | Vidējā cena (EUR/t) | 344       | 480       | 530       | 477       |
|                                               | <i>Indekss</i>      | 100       | 141       | 154       | 139       |

Avots: Eurostat

- (220) Attiecīgajā periodā imports no citām trešām valstīm, izņemot Turciju, samazinājās par 38 %; tā tirgus daļa samazinājās no 21–22 % līdz 12,5–13,5 %.
- (221) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība uzskatīja, ka pagaidu regulā nav ņemta vērā (zemā) cena importam no konkrētām trešām valstīm un ka no Turcijas veiktā importa cenas nevarēja radīt kaitējumu Savienības ražotājiem. Turcijas valdība šo secinājumu pamatoja ar faktu, ka, pirmkārt, ņemot vērā pagaidu regulas 14. tabulā sniegtos datus, kopējās importa cenas laikposmā no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam samazinājās lielākā mērā nekā cenas importam tikai no Turcijas un, otrkārt, HRFS cenas bija ļoti svārstīgas. Turcijas valdība norādīja, ka kopējais importa apjoms no visām trešām valstīm, izņemot Turciju, gandrīz divas reizes pārsniedza importa apjomu no Turcijas. Tā kā tā cenas bija zemākas par Turcijas veiktā importa cenām, tad Turcijas valdība apgalvoja, ka to ietekmi nevar ignorēt. Šajā sakarā ĶĪB norādīja, ka straujšais no Indijas veiktā importa cenu kritums sakrita ar Savienības ražotāju rentabilitātes samazināšanos.
- (222) Komisija analizēja no citām trešām valstīm veiktā importa apjomus, vērtības un tendences, bet konstatēja, ka to ietekme nemazina cēloņsakarību starp importu no Turcijas par dempinga cenām un Savienības ražotājiem nodarīto būtisko kaitējumu. Attiecībā uz Turcijas valdības veikto cenu salīdzinājumu starp importa cenām no Turcijas un importa cenām no citiem avotiem, Komisija norāda, ka pēdējās ir novērtētas par zemu, jo Turcijas valdība neņēma vērā faktu, ka Eurostat cenu datus nav iekļauti samaksātie antidempinga un kompensācijas maksājumi. Attiecībā uz importu no Indijas, kā norādīts pagaidu regulas 144. apsvērumā, precīzu šā importa ražojumu klāstu un tādejādi to, vai faktiski tā cenas bija zemāks par Savienības ražošanas nozares cenām, nevar noteikt, pamatojoties tikai uz Eurostat vidējām cenām. Neviena persona nesniedza pierādījumus par katru ražojuma veidu, kas liecinātu, ka importam no Indijas bijušas ievērojami zemākas cenas nekā Savienības ražošanas nozarei. Vēl svarīgāk ir tas, ka neviena persona neapstrīdēja, ka importa apjoms no Indijas bija četras reizes mazāks par importa apjomu no Turcijas un tādejādi tas nevarēja mazināt cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un šajā lietā konstatēto kaitējumu. Pēc pagaidu informācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka tam nav zināma informācija, kas liecinātu, ka imports no Indijas Savienībā tika pārdots par dempinga cenām vai radīja kaitējumu Savienības ražotājiem. Tādējādi, ņemot vērā samērā nelielo tirgus daļu, ko ieņēma imports no Indijas, šis imports nevarēja izdarīt spiedienu uz Savienības ražotājiem tādā pašā mērā kā imports par dempinga cenām no Turcijas.
- (223) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶĪB apstrīdēja analīzi un secinājumus, kas izdarīti saskaņā ar šo iedaļu, un Turcijas valdība norādīja, ka Komisija “ir izvēlējusies nepārbaudīt” importa no citām trešām valstīm ietekmi un nav pierādījusi, ka šis imports nerada kaitējumu Savienības ražotājiem. Komisija nepiekrīta šīm personām, jo bija pārbaudījusi visu būtisko lieta materiālos ietverto informāciju par šo jautājumu. Piemēram, nevienā izmeklēšanas posmā neviena persona, pat Turcijas valdība vai ĶĪB, nesniedza pierādījumus par to, ka no Indijas veiktā importa cenas (vai no Serbijas veiktā importa cenas, kā apgalvoja ĶĪB) būtu ievērojami zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām. Komisija secināja, ka pierādījumi lietas materiālos nepamato apgalvojumu par ietekmi, ko radītu imports no citām trešām valstīm. Šis secinājums neapgāž konstatējumu par to, cik liels ir šāda importa radītais spiediens uz Savienības ražotājiem paralēli importam par dempinga cenām no Turcijas. Tika apstiprināts konstatējums, ka imports no trešām valstīm nevarēja mazināt cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Turcijas un kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, tika apstiprināts arī kopējais secinājums par cēloņsakarību.
- (224) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 140. līdz 146. apsvērumā.

#### 5.2.2. Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji

- (225) Savienības ražošanas nozares eksporta apjoms un cenas nesaistītām personām attiecīgajā periodā bija ar šādu dinamiku.

#### 15. tabula

#### Pārdošana eksportam

|                     | 2016      | 2017      | 2018      | IP        |
|---------------------|-----------|-----------|-----------|-----------|
| Eksporta apjoms (t) | 1–2 milj. | 1–2 milj. | 1–2 milj. | 1–2 milj. |
| Indekss             | 100       | 102       | 102       | 121       |

|                     |     |     |     |     |
|---------------------|-----|-----|-----|-----|
| Vidējā cena (EUR/t) | 376 | 502 | 554 | 468 |
| Indekss             | 100 | 133 | 147 | 124 |

Avots: Eurofer (apjoms) un izlasē iekļautie Savienības ražotāji (vidējās cenas)

- (226) Savienības ražotāji attiecīgajā periodā palielināja eksporta apjomu par 21 %, 2019. gadā saglabājot to nepilnu 2 milj. t. apmērā. Kopumā Savienības ražošanas nozares eksporta apjomi veidoja mazāk nekā 6 % no tās pārdošanas apjoma Savienības brīvajā tirgū.
- (227) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 147. līdz 149. apsvērumā.

### 5.2.3. Patēriņš kontrolētajā tirgū

- (228) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība lūdza Komisiju vākt vairāk datu un turpināt pieprasījuma izpēti kontrolētajā tirgū. Turcijas valdība norādīja konkrētus dalījumus sūdzības iesniedzēja publikācijā *European Steel in Figures 2020* un sliktos rezultātus, ko savā 2019. gada pārskatā publicēja Eiropas Autoražotāju asociācija.
- (229) Karsti velmētiem plakaniem tērauda velmējumiem ir divi galvenie lietojumi. Pirmkārt, tie ir sākotnējie materiāli, no kā ražošanas lejasposmā ražo dažādus tērauda ražojumus ar pievienoto vērtību, sākot ar auksti velmētiem plakaniem tērauda velmējumiem un ar pārklājumu. Otrkārt, tos izmanto par rūpnieciskās ražošanas izejresursiem, ko iegādājas galalietotāji dažādiem vajadzībām, arī būvniecībai (tērauda cauruļu ražošanai), kuģu būvei, gāzes tvertnēm, automobiļiem, spiedtvertnēm un enerģijas pārvades cauruļvadiem. Turcijas valdības sniegtie dati neļāva novērtēt pieprasījumu dažādajās attiecīgajās patērētājās nozarēs. Komisija konstatēja, ka kopējā ražošanas aktivitāte tērauda lietotājās nozarēs Savienībā pēc 2,9 % pieauguma 2018. gadā samazinājās 2019. gadā par 0,2 % – tas bija pirmais ražošanas izlaides kritums kopš 2013. gada. Negatīvo izaugsmi 2019. gadā izraisīja būvniecības izlaides pieaugums un kritums visās pārējās tērauda lietotājās nozarēs (visizteiktākais kritums reģistrēts autobūves nozarē) <sup>(22)</sup>. Komisija atzina, ka negatīvā izaugsme daudzās tērauda lietotājās nozarēs 2019. gadā radīja problēmas HRFS ražotājiem. Tomēr netika konstatēts, ka šī situācija izmeklēšanas periodā mazinātu cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Turcijas un kaitējuma situāciju, kurā nonākusi Savienības ražošanas nozare, ņemot vērā minētā importa apjoma pieaugumu, tā ietekmi uz Savienības ražošanas nozares cenām un citus iepriekš minētos kaitējumu radošos faktorus.
- (230) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība apgalvoja, ka ar PTO noteikumiem nesader tas, ka nav pārbaudīta ietekme, ko atstājis patēriņš kontrolētā tirgū. Turcijas valdība norādīja, ka Komisija “ir izvēlējusies nepārbaudīt” “ārkārtējo pasliktināšanos tērauda lietotājās nozarēs Eiropas Savienībā”. Komisija tam nepiekrīt. Turcijas valdība nav sniegusi pierādījumus sava apgalvojuma pamatošanai. Pagaidu regulas 16. zemsvītras piezīmē iekļautās publikācijas nelielā daļā apgalvoto “ārkārtējo pasliktināšanos tērauda lietotājās nozarēs Eiropas Savienībā”. Izmeklēšanas gaitā neviens lietotājs nenāca klajā ar līdzīgiem apgalvojumiem. Kā uzsvērts pagaidu regulas 195. apsvērumā, lietotāji no galvenajiem lejupējiem tirgiem (piem., no autobūves nozares, rūpniecības iekārtu vai būvniecības nozares) neatsaucās.
- (231) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 150. līdz 151. apsvērumā.

<sup>(22)</sup> *Economic Report, Economic and Steel Market Outlook 2020-2021, Second quarter report* - Data up to, and including, full year 2019, 12 May 2020, Eurofer, lejuplādējams no <https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf>, un *Worldsteel Short Range Outlook October 2019*, 14 October 2019, *World Steel Association*, pieejams <https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html>

#### 5.2.4. Pieprasījuma dinamika

- (232) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶĪB attiecināja kaitējumu uz vispārēju patēriņa samazinājumu Savienībā, savukārt Turcijas valdība norādīja, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas apjomu samazināšanos izraisījuši patēriņa samazināšanās. Komisija norādīja, ka, kā redzams 1. tabulā, patēriņš brīvajā tirgū, t. i., tirgū, kurā būtībā notiek konkurence ar importu, attiecīgajā periodā samazinājās par 1 %. Komisija neuzskata, ka Savienības patēriņa krituma apmērs izmeklēšanas periodā mazinātu cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām no Turcijas un kaitējuma situāciju, kurā nonākusi Savienības ražošanas nozare.
- (233) Ņemot vērā iepriekšējā iedaļā izklāstītos apsvērumus un tā kā par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 152. un 153. apsvērumā. Pieprasījuma dinamika, kuras pamatā ir ES27 dati, nemaina šos secinājumus.

#### 5.2.5. Izejvielu cenas

- (234) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 154. līdz 155. apsvērumā.

#### 5.2.6. Citi faktori

- (235) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶĪB apgalvoja, ka būtiskais kaitējums bija saistāms ar izmaiņām Savienības tirgū, Savienības ražotāju īstenotajiem pārstrukturēšanas un racionalizācijas centieniem, konkrētu iegādes politiku un lētu importu no citām trešām valstīm. Apgalvojumi netika pamatoti un tādējādi tika noraidīti.
- (236) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 147. līdz 149. apsvērumā.

### 5.3. Secinājums par cēloņsakarību

- (237) Pamatojoties uz iepriekš minēto un tā kā netika saņemtas citas piezīmes, Komisija secināja, ka neviens no faktoriem, analizētiem atsevišķi vai kopā, nemazināja cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un kaitējumu Savienības ražošanas nozarei tādā mērā, ka šāda sakarība vairs nebūtu patiesa un būtiska, un tas apstiprina secinājumu pagaidu regulas 159. līdz 161. apsvērumā.

## 6. PASĀKUMU LĪMENIS

### 6.1. Mērķa cenas samazinājuma starpība

- (238) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs iebilda pret to, ka Komisija izmantojusi 2017. gadā gūto vidējo peļņu, proti, 6,8 %, par pamatu mērķa peļņai, ko izmanto mērķa cenas samazinājuma starpības aprēķināšanai. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka 2017. gadā Savienības ražošanas nozare vēl aizvien cieta no citu izcelsmju importa par dempinga cenām, ka Komisija nebija ievērojusi savu standarta praksi un ka pat ĶĪB bija ierosinājusi augstāku peļņas procentu. Sūdzības iesniedzējs uzstāja, ka mērķa peļņai jābūt 10–15 % diapazonā, piemēram, 12,9 %, kas tika izmantoti agrākā izmeklēšanā, kura attiecās uz tā paša ražojuma importu <sup>(23)</sup>, lai gan atzina, ka mērķa peļņas minimālais pamats varētu būt arī 7,9 %, kas bija mērķa peļņa, kura tika izmantota pēdējā izmeklēšanā, kas attiecās uz šo ražojumu.
- (239) Komisija novērtēja šo apgalvojumu. Kā skaidrots pagaidu regulas 164. un 166. apsvērumā, Komisija mērķa peļņas noteikšanu pamatoja ar pamatregulas 7. panta 2.c punkta noteikumiem, lai gan samērīgā laikposmā nespēja noteikt gadu, kurā būtu bijuši “normāli konkurences apstākļi” pirms importa pieauguma no Turcijas. Turklāt, kā jau norādīts iepriekš 4.5.1. iedaļā, Komisija nevarēja secināt, ka 2017. gadā Savienības ražošanas nozare joprojām būtu cietusi no importa par dempinga cenām, kā apgalvoja sūdzības iesniedzējs. Antidempinga izmeklēšanā pret Brazīliju, Irānu,

<sup>(23)</sup> Commission Decision No 284/2000/EOTK of 4 February 2000 imposing a definitive countervailing duty on imports of certain flat rolled products of iron or non-alloy steel, of a width of 600 mm or more, not clad, plated or coated, in coils, not further worked than hot-rolled, originating in India and Taiwan and accepting undertakings offered by certain exporting producers and terminating the proceeding concerning imports originating in South Africa (OV L 31, 5.2.2000., 44. lpp.).

Krieviju un Ukrainu dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2015. gada 1. jūlija līdz 2016. gada 30. jūnijam. Tas, ka galīgie aizsardzības pasākumi pret šīs izcelsmes importu tika noteikti 2017. gada oktobrī, nenozīmē, ka 2017. gadā būtu turpinājusies dempinga prakse, kas radīja kaitējumu. To apstiprina krasais importa samazinājums no šīm piecām valstīm 2017. gadā, kā tas minēts iepriekš 163. apsvērumā. Tādējādi Komisija apstiprināja, ka 2017. gads bija labākais pamats mērķa peļņas noteikšanai pašreizējās izmeklēšanas kontekstā. Katrā ziņā, ņemot vērā šajā lietā konstatētās dempinga starpības, pat ja tiktu pieņemta prasība izmantot lielāku mērķa peļņu, nekādi netiktu ietekmēti pasākumu līmeņi.

- (240) Pagaidu posmā turpmāko ar vidi saistīto izmaksu aprēķinam Komisija izmantoja *Bloomberg New Energy Finance* datus, lai noteiktu prognozētās ES emisiju tirdzniecības sistēmas ("ETS") emisijas kvotu cenas. Galīgajā posmā šīs cenas ir atjauninātas ar 2020. gada 15. februārī iegūtiem datiem.
- (241) Pagaidu regulas 216. apsvērumā ir atsauces uz piezīmēm par kaitējuma aprēķiniem, kas saņemtas no viena izlasē iekļauta Savienības ražotāja saistībā ar pamatregulas 19.a pantu. Šī persona apgalvoja – lai novērtētu Savienības ražošanas nozares atbilstības nodrošināšanas izmaksas nākotnē, kuras saistītas ar vides un sociālajām izmaksām ražošanā, kas izriet no daudzpusējiem vides nolīgumiem vai pienākumiem sociālajā jomā, būtu jāizmanto nākotnē saražojamo *HRFS* vidējais daudzums, nevis *HRFS* ražošanā izmantojamo nākotnes augšupējo ražojumu vidējais daudzums. Šajā procedūrā, ņemot vērā pieejamo informāciju, ko bija snieguši trīs izlasē iekļautie Savienības ražotāji un ko Komisija pārbaudīja, Komisija konstatēja, ka tieši augšupējie ražojumi rada piesārņojošu vielu emisiju, tāpēc tas ir pareizais līmenis, kurā novērtēt atbilstības nodrošināšanas izmaksas nākotnē. Pēc tam šīs izmaksas tika piemērotas izmeklējamā ražojuma ražošanai, pamatojoties uz tā lejupējā ražojuma patēriņa koeficientu, kurš rada emisijas izmeklējamā ražojuma ražošanā.
- (242) Kā skaidrots iepriekš 1.8. iedaļā, Savienības sastāvs 2021. gadā mainījās, un tas nozīmēja arī izmaiņas datu kopā, kas tika izmantota mērķa cenas samazinājuma starpības noteikšanai. Kaitējuma novēršanas līmenis ES27 ir iekļauts nākamajā tabulā.

| Valsts  | Uzņēmums                                                                                                | Dempinga starpība | Mērķa cenas samazinājuma starpība |
|---------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------|-----------------------------------|
| Turcija | Çolakoğlu Metalurji A.Ş.                                                                                | 7,3 %             | 19,5 %                            |
|         | <i>Erdemir</i> grupa:<br>— Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.S.<br>— İskenderun Demir ve Çelik A.Ş. | 5,0 %             | 21 %                              |
|         | Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.                                                    | 4,7 %             | 20,5 %                            |
|         | Ağır Haddecilik A.Ş.                                                                                    | 5,7 %             | 20,3 %                            |
|         | Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.                                                                     | 5,7 %             | 20,3 %                            |
|         | Visi pārējie uzņēmumi                                                                                   | 7,3 %             | 21 %                              |

- (243) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 163. līdz 170. apsvērumā un grozīti iepriekšējā tabulā.

## 6.2. Izvērtējums par Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma novēršanai nepieciešamo starpību

- (244) Par šo iedaļu netika saņemtas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 171. līdz 172. apsvērumā.

## 6.3. Secinājums

- (245) Pēc iepriekš minētā izvērtējuma Komisija secināja, ka ir atbilstoši noteikt galīgo maksājumu apjomu saskaņā ar mazākā maksājuma noteikumu pamatregulas 7. panta 2. punkta un 9. panta 4. punkta otrajā daļā. Tādējādi būtu jānosaka šādi galīgie antidempinga maksājumi.

| Valsts  | Uzņēmums                                                                                         | Galīgais antidempinga maksājums |
|---------|--------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------|
| Turcija | Çolakoğlu Metalurji A.Ş.                                                                         | 7,3 %                           |
|         | Erdemir grupa:<br>— Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S.<br>— İskenderun Demir ve Çelik A.Ş. | 5,0 %                           |
|         | Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.                                             | 4,7 %                           |
|         | Ağır Haddecilik A.Ş.                                                                             | 5,7 %                           |
|         | Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.                                                              | 5,7 %                           |
|         | Visi pārējie uzņēmumi                                                                            | 7,3 %                           |

## 7. SAVIENĪBAS INTERESĒS

### 7.1. Savienības ražošanas nozares intereses

- (246) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs norādīja, ka nesen paziņotie Turcijas eksportētāju paplašināšanās plāni ir papildu iemesls, kāpēc antidempinga pasākumi ir Savienības interesēs. Neviena persona neapstrīdēja to, ka pasākumi būtu Savienības ražošanas nozares interesēs. Tādējādi tika apstiprināti pagaidu regulas 175. līdz 179. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

### 7.2. Nesaistīto importētāju intereses

- (247) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība un ĶĪB norādīja, ka Savienības ražotāji jau ir aizsargāti no importa. ĶĪB apgalvoja, ka imports no Turcijas 2019. gada pēdējā ceturksnī salīdzinājumā ar tā paša gada pirmo ceturksni ir ievērojami samazinājies. Šajā sakarā Turcijas valdība norādīja uz galīgajiem aizsardzības pasākumiem ar kvantitatīvu maksimālo robežu ("kvotas" jeb "tarifa kvotas") un papildu nodokļiem 25 % apmērā, kas maksājami, tiklīdz kvota ir izlietota. Turcijas valdība atgādināja, ka importētāji un lietotāji pirms pagaidu pasākumiem bija paziņojuši, ka tirdzniecības aizsardzības instrumenti būtiski ietekmē piegādes drošību un apgrūtina importētāju darbību. Turcijas valdība piebilda, ka, ņemot vērā pagaidu antidempinga pasākumus un konkrētām valstīm noteiktās kvotas saistībā ar aizsardzības pasākumiem, kas bija spēkā līdz 2021. gada jūnija beigām, importētāji un lietotāji nevarēšot atrast jaunu importa avotu pieprasījuma apmierināšanai Savienībā.
- (248) Komisija uzskatīja, ka pagaidu regulas 188. līdz 193. apsvērumi pilnībā atspēko apgalvojumus par piegāžu deficītu, tostarp iepriekš minētos Turcijas valdības apgalvojumus pēc pagaidu informācijas izpaušanas. Komisija norādīja arī, ka aizsardzības pasākumi un antidempinga pasākumi attiecas uz atšķirīgām situācijām. Šajā lietā aizsardzības pasākumi patiešām ir noteikti tarifa kvotas veidā, bet tas neliedz noteikt pasākumus negodīgas tirdzniecības prakses novēršanai, jo īpaši tarifa kvotas ietvaros, t. i., pirms tiek piemērots aizsardzības maksājums.

- (249) Turklāt, kā paskaidrots pagaidu regulas 192. apsvērumā, antidempinga pasākumu noteikšana nenozīmē, ka imports no Turcijas beigsies vai pat tikai būtiski samazināsies. Izmeklēšanas konstatējumi apstiprina šo secinājumu. Pēc pagaidu informācijas izpaušanas neviens importētājs neiesniedza kvantitatīvus datus, kas liecinātu, ka antidempinga pasākumiem, kuri izriet no šīs procedūras, būtu nesamērīga ietekme uz tā darbību. Pasākumu līmenim nebūtu jāliedz Turcijas tērauda ražotājiem pārdot HRFS Savienībā un Savienības importētājiem. Patiešām, *Steel Business Briefing* 2021. gada preses ziņojumā uzsvērts, ka 2020. gadā Savienība joprojām ir Turcijas galvenais karsti velmēto ruļļu eksporta tirgus <sup>(24)</sup>. Tas pats avots ziņo par papildu HRFS ražošanas jaudu Turcijā <sup>(25)</sup>.
- (250) Par nesaistīto importētāju interesēm netika saņemtas piezīmes, tāpēc tika apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 180. līdz 182. apsvērumā.

### 7.3. Lietotāju intereses

- (251) Turcijas valdības piezīmes pēc pagaidu informācijas izpaušanas attiecībā uz lietotājiem bija tādas pašas kā piezīmes par nesaistītajiem importētājiem, un tās jau ir aplūkotas 7.2. iedaļā.
- (252) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas ĶĪB puda bažas, ka pasākumu rezultātā Savienības tirgū pasliktināsies kvalitāte un inovācija. Komisija uzskatīja, ka šis apgalvojums, kas bija ļoti vispārīgs un netika apstiprināts ne ar kādiem pierādījumiem, nav pamatots. Komisija konstatēja, ka, neraugoties uz sarežģītajiem tirgus apstākļiem, Savienības ražotāji visā attiecīgajā periodā turpināja piedāvāt augstas kvalitātes ražojumus. Komisija sagaida, ka antidempinga pasākumi radīs vienlīdzīgu konkurences apstākļus, kas ļaus Savienības ražošanas nozarei piedāvāt vairāk kvalitatīvu un inovatīvu ražojumu, un tas nāks par labu visiem dalībniekiem.
- (253) HRFS lietotāju un importētāju konsorcijs ("konsorcijs") iesniedza piezīmes par pagaidu regulu <sup>(26)</sup>. Pirmkārt, konsorcijs apgalvoja, ka pēc izmeklēšanas perioda Savienības ražotāji esot samazinājuši ražošanas apjomu, ko tie dara pieejamu Savienības brīvajā tirgū. Konsorcijs norādīja, ka šī apgalvotā prakse kopā ar pašlaik ieviestajiem tirdzniecības aizsardzības pasākumiem pret citām izcelsmes valstīm izraisījusi "bezprecedenta" cenu pieaugumu Savienības tirgū. Konsorcijs apgalvoja, ka tādējādi neatkarīgi lietotāji Savienībā no Savienības ražotājiem nevarēja iegūt būtisku izejvielu (HRFS). Savukārt cenu pieaugums būtu jābūt Savienības ražotājiem palielināt peļņas procentu līdz tādām līmenim, kurā tie būtu atguvušies no apgalvotā izmeklēšanas periodā nodarītā kaitējuma. Konsorcijs uzskatīja, ka ES Tiesu prakse ļauj Komisijai norisēs pēc IP novērtēt Savienības interešu analīzes ietvaros un ka šajā gadījumā šādu izmaiņu dēļ pasākums būtu jāizbeidz. Saistībā ar šo argumentu konsorcijs apgalvoja arī, ka apgalvotā piegāžu deficīts no Savienības ražotājiem un no tā izrietošā cenu pieauguma dēļ neatkarīgiem lietotājiem Savienībā nebija citas izvēles kā vien paļauties uz importu attiecīgos daudzumos. Šajā sakarā konsorcijs norādīja, ka ieviestie tirdzniecības aizsardzības pasākumi pret konkrētām izcelsmes valstīm un pagaidu pasākums pret importu no Turcijas apdraud spēju iegādāties HRFS no trešām valstīm. Konsorcijs norādīja, ka Turciju kā uzticamāko piegādātāju valsti nevar aizstāt citas trešās valstis. Konsorcijs apstrīdēja arī Komisijas konstatējumu par lietotāju spēju pielāgoties regulējuma izmaiņām un mainīt piegādātājus. Konsorcijs apgalvoja, ka praksē tas reti ir iespējams un ka ierobežotu apjomu iegādi no citiem trešo valstu ražotājiem nevar uzskatīt par zīmi, ka lietotāji var ātri mainīt piegādātājus. Konsorcijs puda šaubas par Savienības ražošanas nozares spēju un pat vēlēšanos piegādāt jebkādas attiecīgus papildu apjomus neatkarīgiem lejupējiem lietotājiem Savienībā un par citu valstu, izņemot Turciju, spēju piegādāt Savienībai pienācīgus daudzumus HRFS. Konsorcijs apgalvoja, ka visi šie elementi radītu ilgtspējīgu galvenās izejvielas izmaksu pieaugumu lietotājiem un tos nesamērīgi ietekmētu.
- (254) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas ĶĪB puda bažas, ka Savienības tirgū pasākumu rezultātā pieaugs HRFS cenas, un apstrīdēja pagaidu regulas 191. apsvērumu, kurā teikts, ka Savienības ražotāji spētu izmantot savu neizmantoto jaudu, lai apmierinātu pieprasījumu no nesaistītiem lietotājiem.

<sup>(24)</sup> t21.000701, 2. pielikums.

<sup>(25)</sup> t21.000701, 1. pielikums un 3. pielikums.

<sup>(26)</sup> t21.000721.

- (255) Sūdzības iesniedzējs apstrīdēja šos apgalvojumus <sup>(27)</sup>. Jo īpaši tas atsaucās uz avotiem, kas norāda, ka 2021. gadā ražošanas jauda palielinājusies, kas citustarp panākts, no jauna iedarbinot konkrētas krāsni, un ka gan Savienībā, gan trešās valstīs ir pietiekami piegādes avoti. Sūdzības iesniedzējs atzina, ka ikviena piegādes ķēdes nelīdzsvarotība tirgū bijusi tikai īslaicīga un to izraisījusi Covid-19 pandēmijas postošā ietekme, tostarp dažu krāšņu slēgšana. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja arī, ka Savienībā un citur ir daudz alternatīvu avotu, lai apmierinātu jebkādu pieprasījuma pieaugumu Savienībā, ieskaitot to, ka Savienībā un visā pasaulē neizmantotā jauda ir liela. Tas apgalvoja arī, ka Turcija varētu turpināt piegādes Savienības tirgum, ņemot vērā, ka noteiktie antidempinga maksājumi ir mēreni. Visbeidzot, sūdzības iesniedzējs, atsaucoties uz simulāciju, ko bija sniedzis procedūras agrākā posmā, atkārtoja, ka antidempinga maksājumam nebūtu būtiskas ietekmes uz lietotāju izmaksām.
- (256) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Turcijas valdība apgalvoja, ka tad, ja papildus spēkā esošajiem aizsardzības pasākumiem un citiem ieviestajiem antidempinga un kompensācijas maksājumiem pret citām attiecīgā ražojuma importam izcelsmes valstīm Komisija noteiktu galīgu aizsardzības pasākumu, būtu iespējams piegāžu deficīts. Bez tam Turcijas valdība apgalvoja, ka ieviestā aizsardzības pasākuma rezultātā imports no Turcijas 2019. gadā sāka samazināties un ka "tā uzskatīja, ka jebkāds papildu pasākums izraisīs to, ka imports no Turcijas tiks izbeigts", un vaicāja, kā Komisija gūs pārliecību, ka imports no Turcijas nebeigsies.
- (257) Komisija vispirms pievērsās apgalvojumiem par piegāžu deficītu, citu avotu pieejamību un spēju pielāgoties regulējuma izmaiņām un mainīt piegādātājus. Pēc tam tā pievērsās apgalvojumam par to datu izmantošanu, kas attiecas uz laikposmu pēc IP.
- (258) Komisija nāca pie atziņas, ka konsorcijs un Turcijas valdības arguments par piegāžu deficītu ir pretrunā izmeklēšanā konstatētajiem skaitļiem un tendencēm. Tā tas ir gan vispārējā, gan to datu līmenī, kurus snieguši lietotāji, kas sadarbojās. Vispārējā līmenī Komisija vispirms norādīja, ka tērauda aizsardzības pasākuma ietvaros <sup>(28)</sup> izmeklēšanas periodā pastāvīgi bija pieejami ļoti lieli beznodokļu tarifa kvotas apjomi un tie pieauga <sup>(29)</sup>. Tāpēc, ja Savienībā būtu pieprasījums pēc lielākiem importa apjomiem, to būtu bijis iespējams apmierināt bez nodokļa. Otrkārt, izmeklēšanā apstiprinājās, ka Savienības ražošanas nozarei ir pietiekama neizmantotā jauda <sup>(30)</sup>, kas ļautu tai vēl palielināt produkcijas izlaidi Savienībā. Savienības ražotājiem nav ekonomiska pamatojuma neizmantot savu (neizmanto) jaudu, lai apmierinātu pieprasījumu Savienībā neatkarīgi no tā, vai lietotāji ir saistīti, jo īpaši tad, ja to ekonomiskais stāvoklis nav optimāls. Treškārt, Komisija pagaidu posmā <sup>(31)</sup> atkārtoja savus konstatējumus par trešo valstu spēju piegādāt HRFS attiecīgos apjomos un atgādināja, ka tad, ja būtu pieprasījums, tās varētu palielināt savu klātbūtni Savienības tirgū, kā dažas no tām jau bija darījušas. Visbeidzot, Komisija atsaucās uz savu konstatējumu pagaidu regulas 192. apsvērumā par nepamatoto pieņēmumu, ka tad, ja Komisija noteiktu aizsardzības maksājumu, Savienības tirgū izzustu imports no Turcijas. Šajā sakarā Komisija atgādināja, ka dažas valstis, uz kurām attiecas pasākumi, turpināja eksportu uz Savienību un konkrētos gadījumos – ievērojamos apjomos <sup>(32)</sup>.
- (259) Turklāt konsorcijs apgalvojums ir pretrunā arī datiem, ko izmeklēšanas ietvaros snieguši paši neatkarīgie lietotāji. Pirmkārt, no Turcijas veiktā importa daļa šo lietotāju sortimentā ir diezgan ierobežota (kopumā mazāka par 15 %). No Turcijas tiek iegādāts mazāk nekā puse no citu izcelsmju importa daļas, un no Turcijas tiek iegādāts gandrīz piecas reizes mazāk nekā no Savienības ražotājiem – līdz šim lietotāju galvenā piegādātāja. Turklāt Komisija apstiprināja, ka skaitļi, kas pieejami nesaistīto lietotāju sniegtajās atbildēs uz anketas jautājumiem, skaidri parāda ne tikai to, ka tie no gada uz gadu var būtiski mainīt (un faktiski tas jau ir noticis) savu piegādes avotu konfigurāciju, bet arī to, ka tas tiem iespējams ievērojamos apjomos. Šajā sakarā Komisija norādīja, ka lietotāji, kas sadarbojās,
- 
- <sup>(27)</sup> t21.000931.
- <sup>(28)</sup> 2018. gada jūlijā Komisija noteica pagaidu aizsardzības pasākumu, kas 2019. gada februārī kļuva galīgs un bija spēkā visu izmeklēšanas periodu. Saskaņā ar šo pasākumu HRFS tvēruma ziņā lielā mērā atbilst 1. ražojuma kategorijai. Tāpēc tarifa kvotas izmantošanas dinamika aizsardzības pasākuma ietvaros ir būtiska šīs izmeklēšanas vajadzībām.
- <sup>(29)</sup> 45. līdz 50. apsvēruma Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2020/894 (2020. gada 29. jūnijs), ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) 2019/159, ar ko nosaka galīgos aizsardzības pasākumus pret konkrētu tērauda ražojumu importu (OV L 206, 30.6.2020., 27. lpp.).
- <sup>(30)</sup> 6. tabula regulā, ar ko nosaka pagaidu antidempinga pasākumus.
- <sup>(31)</sup> 188. un 189. apsvēruma regulā, ar ko nosaka pagaidu antidempinga pasākumus.
- <sup>(32)</sup> 21. līdz 23. apsvēruma Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2019/1590 (2019. gada 26. septembris), ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) 2019/159, ar ko nosaka galīgos aizsardzības pasākumus pret konkrētu tērauda ražojumu importu (OV L 248, 27.9.2019., 28. lpp.).

izmeklēšanas periodā divkāršoja un pat trīskāršoja konkrētu izcelsmju importu (imports no šīm trešām valstīm kopumā pieauga par 40 %). Izmeklēšanas periodā lietotāji sāka iegādi arī no tādām izcelsmes valstīm, no kurām tie neiegādājās gadā pirms izmeklēšanas perioda, un pārtrauca iegādi no konkrētām izcelsmes valstīm, no kurām tie bija iegādājušies 2018. gadā. Tādējādi lietas materiālos pieejamie dati ir pretrunā konsorcijs apgalvojumam, ka no citām trešām valstīm lietotāji var iegādāties tikai ierobežotus HRFS apjomus un ka praksē mainīt piegādātājus reti ir iespējams.

- (260) Par Turcijas valdības izvirzītajiem apgalvojumiem Komisija norādīja, ka attiecībā uz importa samazināšanos 2019. gadā Turcija nespēja pilnībā izmantot vispārējo tarifa kvotu, kas bija pieejama līdz 2020. gada 1. jūlijam <sup>(33)</sup>. Turklāt Komisija nesaskatīja saikni starp importa samazināšanos konkrētajā gadā un apgalvojumu, ka galīgā antidempinga maksājuma noteikšanas rezultātā šis imports beigsies, un Turcijas valdība nav sniegusi pierādījumus, kas šādu saikni pamatotu. Turklāt Komisija norādīja, ka importa līmenis no Turcijas kopš pagaidu antidempinga maksājuma noteikšanas liecina, ka šis imports nav beidzies. Toties Turcija lielā mērā (92 %) izmantoja tai noteikto tarifa kvotu laikposmā no 2021. gada janvāra līdz martam un turpināja eksportēt būtiskus apjomus no 2021. gada aprīļa līdz jūnijam. Šie dati liecina, ka, neraugoties uz ieviesto pagaidu antidempinga maksājumu, Turcija turpināja piegādāt apjomus, kas ir samērīgi ar tai piešķirto kvotu apjomiem saskaņā ar aizsardzības pasākumu.
- (261) Atbildot uz ĶĪB apgalvojumu, Komisija vēlreiz norādīja, ka saistībā ar apgalvoto importa samazināšanos, uz ko atsaucās šī asociācija (2019. gada pirmajā ceturksnī salīdzinājumā ar 2019. gada ceturto ceturksni), Turcija 2019. gada pēdējā ceturksnī būtu varējusi piegādāt papildu apjomus beznodokļa kvotas režīmā <sup>(34)</sup>. Tomēr Komisija nav skaidrs, kā importa no Turcijas samazināšanās pati par sevi tirgū radītu piegāžu deficītu. Komisija atgādināja, ka Savienības tirgus ir apliecinājis spēju pielāgoties dažādiem piegādes avotiem atkarībā no regulējuma izmaiņām, piemēram, tirdzniecības aizsardzības pasākumu noteikšanas.
- (262) Tāpēc, ņemot vērā iepriekš minētos faktus, Komisija noraidīja konsorcijs, Turcijas valdības un ĶĪB apgalvojumus.
- (263) Attiecībā uz pieprasījumu Komisijai attiecināt savus konstatējumus arī uz norisēm pēc IP, konsorcijs savā iesniegtajā informācijā norādīja uz bezprecedenta cenu pieaugumu, kas esot noticis laikposmā no 2020. gada beigām līdz 2021. gada pirmā ceturkšņa beigām. Konsorcijs piebilda, ka šāds cenu pieaugums apdraud tā darbības Savienībā un ka par šādām cenām Savienības ražotāji būtu palielinājuši peļņu un tādējādi būtu atguvušies no izmeklēšanas periodā ciestā kaitējuma.
- (264) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶĪB un Turcijas valdība kritizēja Komisijas konstatējumu par šo jautājumu. No savas puses sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisijai nevajadzētu vērtēt norises pēc IP, jo šajā lietā apstākļi nav ārkārtīgi un katrā ziņā tie būtu tikai īstermiņa, nevis strukturāli.
- (265) Komisija uzskatīja, ka apgalvojums par iespējamu cenu pieaugumu konkrētā brīdī pēc izmeklēšanas perioda pats par sevi nevar būt par iemeslu, lai apšaubītu izmeklēšanas pagaidu un galīgajā posmā izdarītos konstatējumus. Komisija norādīja, ka konsorcijs apgalvojumam trūkst jēgpilna konteksta un pamatojošu pierādījumu, kas skaidri parādītu, ka konstatējumus, kas izdarīti izmeklēšanā, pamatojoties uz IP datiem, šāds pavēršiens pats par sevi padara nederīgus. Turklāt apgalvojums, ka Savienības ražošanas nozare esot atguvusies no kaitējuma situācijas, nav pamatots, un to neapstiprina nekādi pierādījumi. Komisija atgādināja, ka pamatregulas 6. panta 1. punktā norādīts, ka parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas periodam.

<sup>(33)</sup> Šis apgalvojums ir derīgs abiem laikposmiem, t. i., kad Turcijai tika piemērota vispārēja tarifa kvota (no 2019. gada 2. februāra līdz 30. septembrim) un kad Turcijai no 2019. gada 1. oktobra tika noteikts 30 % ierobežojums vispārējās tarifa kvotas ietvaros.

<sup>(34)</sup> Turcija 2019. gada pēdējā ceturksnī bija izmantojusi 73 % no kopējā tarifa kvotas apjoma, kuru tai bija tiesības piegādāt bez nodokļa, minētajā ceturksnī atstājot neizmantotas aptuveni 170 000 t.

- (266) Attiecībā uz piezīmēm, kas tika saņemtas pēc galīgās informācijas izpaušanas, Komisija norāda, ka neviena no pusēm nav sniegusi papildu pierādījumus par to, kā cenu pieaugums, kas notika pēc izmeklēšanas perioda, Savienības interešu pārbaudē pats par sevi padarītu galīgo antidempinga maksājumu noteikšanu nepamatotu.
- (267) Tādējādi Komisija apstiprināja savus pagaidu regulas 183. līdz 198. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

#### 7.4. Citi faktori

- (268) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība norādīja, ka Savienības tērauda ražotāji pastāvīgi centušies saglabāt oligopolu Savienības tirgū un likvidēt starptautisko konkurenci. Turcijas valdība norādīja, ka Savienības ražotāji realizējuši jau 79 % no pārdošanas apjoma brīvajā tirgū un ka šāda procentuālā daļa neietver ievērojamos apjomus kontrolētajā tirgū. ĶĪB atsaucās arī uz Savienības ražotāju lielo tirgus daļu un pauda bažas par monopolu.
- (269) Kā jau skaidrots pagaidu regulas 200. apsvērumā, Komisija atzina, ka apgalvojums par oligopolu ir nepamatots. Pēc pagaidu informācijas izpaušanas neviena persona neapstrīdēja pagaidu regulas 75. un 200. apsvērumā minēto, ka ir zināms vairāk nekā 20 ražotāju, kas ietilpst 14 grupās, un ka to starpā un ar importu no trešām valstīm pastāv veselīga konkurence. Tā kā nav pierādījumu par praksi, kas vērsta pret konkurenci, ar to pašreizējo tirgus daļu nevar pamatot šos apgalvojumus par oligopolu, nemaz nerunājot par monopolu.
- (270) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶĪB apgalvoja, ka iepriekš minētajā secinājumā nav detalizēti, pietiekami un pārredzami novērtēti nedz apgalvojums par to, ka Savienības ražošanas nozarei Savienības tirgū ir lielāks oligopols, nedz ka apgalvojums par šādu lielāku oligopolu būtu nepamatots. Attiecībā uz ĶĪB apgalvojums būtu bijis jāizvērtē, ņemot vērā tādus citus faktorus kā spēkā esošos pasākumus, piegāžu deficītu, kvalitātes samazināšanos, inovācijas utt. Minētā persona uzskatīja, ka Vispārējā tiesa ir lēmusi, ka pamatregulas 21. panta 1. punkta mērķu sasniegšanai īpaša vērība ir jāvelti efektīvas konkurences atjaunošanai. Minētā persona, nepievienojusi jaunus pierādījumus, atkārtoja apgalvojumu, ka Savienības ražošanas nozarei Savienības tirgū ir "lielāks oligopols".
- (271) Komisija atsaucās uz savu neseno dienestu darba dokumentu <sup>(35)</sup>, kurā tā ir norādījusi, ka "nesenajā konsolidācijas vilnī uzņēmumu apvienošanās kontroles normu izpilde palīdzējusi saglabāt dinamisku konkurenci Eiropas tērauda tirgos par labu daudzām lejupējām nozarēm, kas izmanto tēraudu, izmanto cenas ziņā pieejamus materiālus, lai konkurētu pasaules mērogā un nodarbinātu miljoniem eiropiešu. Aizliedzot pret konkurenci vērstu apvienošanos (piemēram, *Tata Steel/ThyssenKrupp*) vai apstiprinot apvienošanos ar nosacījumiem, kā strukturālu atsavināšanu (piemēram, *ArcelorMittal/Ilva*), uzņēmumu apvienošanās normu izpilde nodrošinājusi, ka Eiropas tērauda nozares klientiem nemazinās izvēle, nav jāmaksā augstākas cenas un ka inovācija nav kļuvusi vājāka." Komisija atzina ĶĪB apgalvojumus par nepamatotiem, ieskaitot 7.3. iedaļā skaidrotos apgalvojumus par piegāžu deficītu. Tāpēc Komisija apstiprināja savus pagaidu posmā izdarītos konstatējumus.
- (272) Par šo iedaļu netika saņemtas citas piezīmes, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 199. līdz 200. apsvērumā.

#### 7.5. Secinājumi par Savienības interesēm

- (273) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Turcijas valdība norādīja, ka, pēc tās domām, antidempinga maksājumi ir gan lieki, gan kaitīgi Savienības tirgum un ka tiem būtu negatīva ietekme uz Savienības interesēm kopumā. Pēc galīgās informācijas izpaušanas ĶĪB apgalvoja, ka Komisija nav pārredzamā veidā līdzsvarojusi dažādās intereses un nav pamatojusi savus konstatējumus. ņemot vērā izmeklēšanas konstatējumus, proti, dempinga pastāvēšanu, no tā izrietošo būtisko kaitējumu Savienības ražošanas nozarei un dažādu iesaistīto interešu līdzsvarošanu, Komisija šādu apgalvojumu atzina par nepamatotu.
- (274) Pamatojoties uz iepriekš minēto un tā kā netika saņemtas citas piezīmes, tika apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 201. apsvērumā.

<sup>(35)</sup> Komisijas dienestu darba dokuments *Towards Competitive and Clean European Steel*, SWD(2021) 353 final, 5.5.2021., 4. un 5. lpp.

## 8. GALĪGIE ANTIDEMPINGA PASĀKUMI

## 8.1. Galīgie pasākumi

(275) Ņemot vērā secinājumus, kas izdarīti attiecībā uz dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm, un saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu būtu jānosaka galīgie antidempinga pasākumi, lai nepieļautu attiecīgā ražojuma importa par dempinga cenām izraisītu turpmāku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Šīs regulas 6. iedaļā, jo īpaši 6.3. apakšiedaļā, izklāstīto iemeslu dēļ antidempinga maksājumi būtu jānosaka saskaņā ar mazākā maksājuma noteikumu.

(276) Pamatojoties uz iepriekš minēto, likmes, ar kādām tiks noteikti maksājumi, ir šādas.

| Valsts  | Uzņēmums                                                                                         | Galīgais antidempinga maksājums |
|---------|--------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------|
| Turcija | Çolakoğlu Metalurji A.Ş.                                                                         | 7,3 %                           |
|         | Erdemir grupa:<br>— Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S.<br>— İskenderun Demir ve Çelik A.Ş. | 5,0 %                           |
|         | Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.                                             | 4,7 %                           |
|         | Ağır Haddecilik A.Ş.                                                                             | 5,7 %                           |
|         | Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.                                                              | 5,7 %                           |
|         | Visi pārējie uzņēmumi                                                                            | 7,3 %                           |

(277) Šajā regulā norādītās individuālās uzņēmumu antidempinga maksājuma likmes tika noteiktas, pamatojoties uz šajā izmeklēšanā izdarītajiem konstatējumiem. Tāpēc tās atspoguļo izmeklēšanas gaitā konstatēto stāvokli attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem. Šīs maksājumu likmes piemēro tikai tāda attiecīgā ražojuma importam, kura izcelsme ir attiecīgajā valstī un kuru ražojusi konkrēti minētie tiesību subjekti. Uz tādu attiecīgā ražojuma importu, kuru ražojis kāds cits, šīs regulas rezolutīvajā daļā konkrēti neminēts uzņēmums, ieskaitot tiesību subjektus, kas ir saistīti ar konkrēti minētajiem tiesību subjektiem, būtu jāattiecina maksājuma likme, kura piemērojama “visiem pārējiem uzņēmumiem”. Uz tiem nebūtu jāattiecina individuālās antidempinga maksājuma likmes.

(278) Ja uzņēmums pēc tam maina kāda sava subjekta nosaukumu, tas var pieprasīt, lai tam piemērotu minētās individuālās antidempinga maksājuma likmes. Šāds pieprasījums ir jāadresē Komisijai <sup>(36)</sup>. Pieprasījumā jāietver visa attiecīgā informācija, ar ko var pierādīt, ka šāda maiņa neietekmē uzņēmuma tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi. Ja uzņēmuma nosaukuma maiņa neietekmē uzņēmuma tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi, regula par nosaukuma maiņu tiks publicēta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

(279) Lai līdz minimumam samazinātu antidempinga pasākumu apiešanas risku maksājuma likmju atšķirību dēļ, ir nepieciešami īpaši pasākumi, kas nodrošina individuālo antidempinga maksājumu piemērošanu. Uzņēmumiem, uz kuriem attiecas individuālie antidempinga maksājumi, jāuzrāda derīgs komercrēķins dalībvalstu muitas dienestiem. Rēķinam jāatbilst prasībām, kas izklāstītas šīs regulas 1. panta 3. punktā. Uz importu, kam nav pievienots šāds rēķins, būtu jāattiecina antidempinga maksājums, kas piemērojams “visiem pārējiem uzņēmumiem”.

(280) Kaut arī uzrādīt šo rēķinu dalībvalstu muitas dienestiem ir vajadzīgs, lai importam piemērotu individuālās antidempinga maksājuma likmes, tas nav vienīgais elements, kas muitas dienestiem jāņem vērā. Pat tad, ja uzrādītais rēķins atbilst visām šīs regulas 1. panta 3. punktā izklāstītajām prasībām, dalībvalstu muitas dienestiem, ievērojot

<sup>(36)</sup> European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgium.

tiesību aktus muitas jomā, ir jāveic ierastās pārbaudes, un, tāpat kā visos pārējos gadījumos, tie var prasīt papildu dokumentus (kravas nosūtīšanas dokumentus u. c.), lai pārbaudītu deklarācijā sniegto ziņu precizitāti un nodrošinātu, ka vēlāka zemākas maksājuma likmes piemērošana ir pamatota.

- (281) Ja uzņēmumam, kam noteiktas mazākas individuālās maksājuma likmes, pēc attiecīgo pasākumu noteikšanas būtiski palielinās eksporta apjoms, šādu apjoma palielinājumu pašu par sevi var uzskatīt par tādām pārmaiņām tirdzniecības modeli pamatregulas 13. panta 1. punkta nozīmē, kuras izraisījuši pasākumu noteikšana. Tādos apstākļos un ja ir ievēroti nosacījumi, var sākt pretapiešanas izmeklēšanu. Šādā izmeklēšanā citustarp var pārbaudīt vajadzību atcelt individuālo(-ās) maksājuma likmi(-es) un rezultātā noteikt valsts mēroga maksājumu.
- (282) Lai nodrošinātu antidempinga maksājumu pareizu piemērošanu, antidempinga maksājums, kas noteikts "visiem pārējiem uzņēmumiem", būtu jāpiemēro ne tikai ražotājiem eksportētājiem, kas šajā izmeklēšanā nesadarbojas, bet arī ražotājiem, kuri izmeklēšanas periodā neeksportēja uz Savienību.

## 8.2. Pagaidu maksājumu galīgā iekasēšana

- (283) Ņemot vērā konstatētās dempinga starpības un Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma apmēru, būtu galīgi jāiekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu regulā noteikto pagaidu antidempinga maksājumu.
- (284) Tā kā galīgā maksājuma likmes ir zemākas nekā pagaidu maksājuma likmes, tad būtu jāatmaksā tā nodrošinājuma summas daļa, kas pārsniedz galīgā antidempinga maksājuma likmes.

## 8.3. Atpakaļejošs spēks

- (285) Kā minēts 1.2. iedaļā, pēc sūdzības iesniedzēja pieprasījuma Komisija saskaņā ar pamatregulas 14. panta 5. punktu noteica, ka izmeklējamā ražojuma imports jāreģistrē.
- (286) Izmeklēšanas galīgajā posmā tika novērtēti saistībā ar reģistrāciju savāktie dati. Komisija analizēja, vai ir izpildīti pamatregulas 10. panta 4. punktā noteikti kritēriji galīgo maksājumu iekasēšanai ar atpakaļejošu spēku.
- (287) Komisijas analīze neliecināja, ka papildus importa līmenim, kas radījis kaitējumu izmeklēšanas periodā, importa apjoms būtu turpinājis ievērojami pieaugt, kā noteikts pamatregulas 10. panta 4.d punktā. Šajā analīzē Komisija salīdzināja mēneša vidējos attiecīgā ražojuma importa apjomus izmeklēšanas periodā ar mēneša vidējiem importa apjomiem periodā no mēneša pēc šīs izmeklēšanas sākšanas līdz pēdējam pilnajam mēnesim pirms pagaidu pasākumu noteikšanas. Arī salīdzinot mēneša vidējos attiecīgā ražojuma importa apjomus izmeklēšanas periodā ar mēneša vidējiem importa apjomiem periodā no mēneša pēc šīs izmeklēšanas sākšanas līdz mēnesim (ieskaitot), kurā tika noteikti pagaidu pasākumi, vairs netika novērots būtisks pieaugums.

|                          | IP        |               | 2020. gada jūnijs līdz decembris |               | 2020. gada jūnijs līdz 2021. gada janvāris |               |
|--------------------------|-----------|---------------|----------------------------------|---------------|--------------------------------------------|---------------|
|                          | tonnas    | tonnas mēnesī | tonnas                           | tonnas mēnesī | tonnas                                     | tonnas mēnesī |
| HRFS imports no Turcijas | 2 767 658 | 230 638       | 1 031 186                        | 147 312       | 1 194 329                                  | 149 291       |

- (288) Tāpēc Komisija secināja, ka galīgo maksājumu iekasēšana ar atpakaļejošu spēku par laikposmu, kurā imports tika reģistrēts, šajā lietā nav pamatota.

#### 9. SAISTĪBU PIEDĀVĀJUMS

- (289) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viens ražotājs eksportētājs iesniedza cenu saistību piedāvājumu saskaņā ar pamatregulas 8. pantu.
- (290) Komisija izvērtēja šo piedāvājumu un secināja, ka šādu saistību pieņemšana būtu nepraktiska pamatregulas 8. panta nozīmē. Tas galvenokārt ir saistīts ar to, ka piedāvājums attiecas uz ļoti daudziem grūti atšķiramiem ražojuma veidiem, ar to, ka dažiem ražojuma veidiem, kas klasificējami ar vienu un to pašu KN kodu, atšķiras minimālās importa cenas, ar to, ka attiecībā uz lielāko daļu ražojuma veidu piedāvātās minimālās importa cenas nebūtu pietiekamas, lai novērstu dumpinga sekas, kas rada kaitējumu, un ar to, ka indeksācija, kas tiek piedāvāta, lai ietvertu izejvielu cenu svārstības, ir nepiemērota.
- (291) Piezīmēs par ražotāja eksportētāja piedāvātajām cenu saistībām sūdzības iesniedzējs izteica argumentus par labu piedāvājuma noraidīšanai, tādējādi pamatojot Komisijas analīzi.
- (292) Komisija ražotājam eksportētājam nosūtīja vēstuli, kurā izklāstīti iemesli, kāpēc saistību piedāvājums tiek noraidīts, un uzņēmumam dota iespēja iesniegt piezīmes.
- (293) Komisija nesaņēma piezīmes no ražotāja eksportētāja par tās secinājumu, ka piedāvātās saistības būtu neadekvātas un nepraktiskas.
- (294) Tāpēc iepriekš 290. līdz 293. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ cenu saistību piedāvājums tika noraidīts.

#### 10. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

- (295) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046<sup>(37)</sup> 109. pantu, ja summa ir jāatmaksā pēc Eiropas Savienības Tiesas sprieduma, maksājamā procentu likme ir likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kas publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā katra mēneša pirmajā kalendārā dienā.
- (296) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, kuru sniegusi komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) 2016/1036 15. panta 1. punktu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

#### 1. pants

1. Tiek noteikts galīgs antidempinga maksājums importētiem Turcijas izcelsmes plakanām dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumiem, arī ruļļos (ieskaitot "sagarumotus velmējumus" un "šaurās sloksnes"), tālāk neapstrādātiem kā vien karsti velmētiem, neplakētiem, bez elektrolītiska vai cita pārklājuma, pašlaik klasificētiem ar KN kodiem 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (*Taric* kods 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (*Taric* kods 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (*Taric* kods 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (*Taric* kods 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (*Taric* kods 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (*Taric* kods 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (*Taric* kods 7226 91 91 19) un 7226 91 99.

Ir izslēgti šādi ražojumi:

- i) ražojumi no nerūsējošā tērauda un elektrotehniskā silīcijtērauda ar orientētu graudu,
- ii) ražojumi no instrumentu tērauda un ātrgriezējtērauda,

<sup>(37)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

- iii) ruļļos netīti ražojumi bez reljefa raksta, kuri ir biezāki par 10 mm un 600 mm plati vai platāki, un
- iv) ruļļos netīti ražojumi bez reljefa raksta, kuri ir 4,75 mm biezi vai biezāki, bet ne biezāki par 10 mm un 2 050 mm plati vai platāki,
- v) ražojumi, kuru a) platums nepārsniedz 350 mm un b) biezums ir vismaz 50 mm neatkarīgi no ražojuma garuma.

2. Galīgā antidempinga maksājuma likmes, ko piemēro tālāk uzskaitīto uzņēmumu ražotā 1. punktā aprakstītā ražojuma neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šāda.

| Valsts  | Uzņēmums                                                                                         | Galīgā antidempinga maksājuma likme | Taric papildu kods |
|---------|--------------------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------|--------------------|
| Turcija | Çolakoğlu Metalurji A.Ş.                                                                         | 7,3 %                               | C602               |
|         | Erdemir grupa:<br>— Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.Ş.<br>— İskenderun Demir ve Çelik A.Ş. | 5,0 %                               | C603               |
|         | Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.                                             | 4,7 %                               | C604               |
|         | Ağır Haddecilik A.Ş.                                                                             | 5,7 %                               | C605               |
|         | Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.                                                              | 5,7 %                               | C606               |
|         | Visi pārējie uzņēmumi                                                                            | 7,3 %                               | C999               |

3. Šā panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem individuālās maksājuma likmes piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs komercrēķins ar šādu apliecinājumu, kuru datējusi un parakstījusi šo rēķinu izdevušā subjekta amatpersona un kurā norādīts tās vārds, uzvārds un ieņemamais amats: “Es, *apakšā parakstīties, apliecinu, ka (apjoms) (attiecīgais ražojums), uz ko attiecas šis rēķins un ko pārdod eksportam uz Eiropas Savienību, ir ražots uzņēmumā (uzņēmuma nosaukums un adrese) (Taric papildu kods), kurš atrodas [attiecīgā valsts]. Apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza.*” Ja šāds rēķins netiek uzrādīts, piemēro visiem pārējiem uzņēmumiem piemērojamo maksājumu.

4. Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

## 2. pants

Galīgi iekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu atbilstīgi Īstenošanas regulai (ES) 2021/9. Nodrošinātās summas, kas pārsniedz antidempinga maksājuma galīgās likmes, atmaksā.

## 3. pants

Attiecībā uz reģistrēto importu galīgo antidempinga maksājumu neiekasē ar atpakaļejošu spēku. Datus, kas savākti saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) 2020/1686 1. pantu, neturpina glabāt.

## 4. pants

Šīs regulas 1. panta 2. punktu var grozīt, lai pievienotu jaunus ražotājus eksportētājus no Turcijas un tiem piemērotu atbilstošu vidējo svērto antidempinga maksājuma likmi izlasē niekļautiem uzņēmumiem, kas sadarbojas. Jauns ražotājs eksportētājs sniedz pierādījumus, ka:

- a) tas izmeklēšanas periodā (no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim) nav eksportējis 1. panta 1. punktā aprakstītās Turcijas izcelsmes preces,

- b) tas nav saistīts ar eksportētāju vai ražotāju, uz kuru attiecas ar šo regulu noteiktie pasākumi, un
- c) pēc izmeklēšanas perioda beigām tas ir vai nu faktiski eksportējis attiecīgo ražojumu, vai arī uzņēmies neatsaucamas līgumsaistības eksportēt uz Savienību ievērojamu daudzumu.

*5. pants*

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2021. gada 5. jūlijā

*Komisijas vārdā –  
priekšsēdētāja*  
Ursula VON DER LEYEN

---